

ఆంధ్ర సచిత్రవారి

పత్రిక

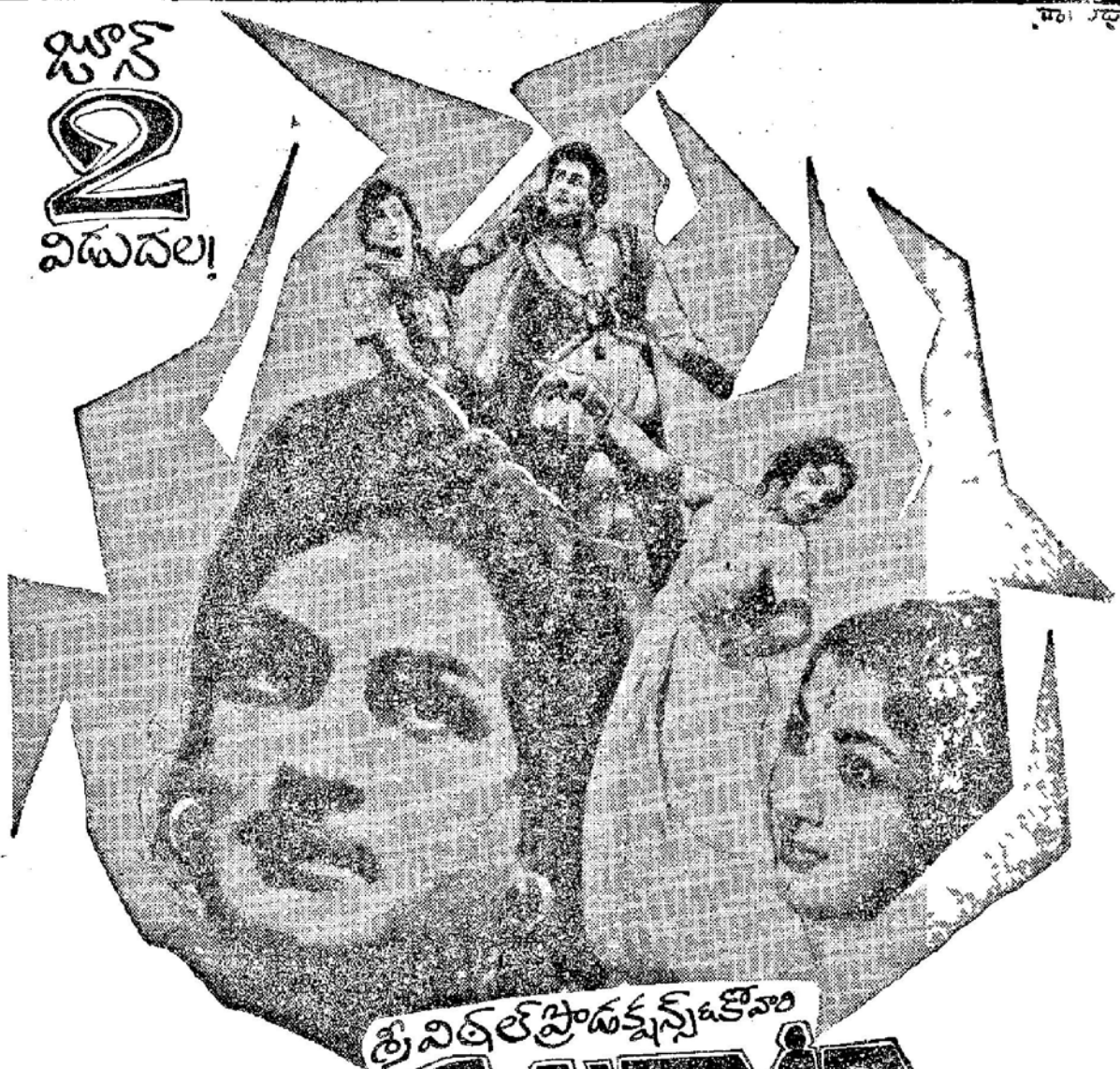
3-6-66

35 పేసలు

సూపర్
2
విడుదల!

హా. హా.

శ్రీ విఠల్ ప్రొడక్షన్స్ ప్రెజెంట్
అగ్ని బరాహ్

కథ: G. కృష్ణమూర్తి, B.A.
సంగీతం: విజయ కృష్ణమూర్తి
ఛిత్రా: వరదరాజ్
ఛైతన్యం: KVR. ఆచార్య
కౌత్తిడియ్యం: B.V. శ్రీనివాస్
నిర్మాత-వ్యాపకం: B. విఠల్ వార్య
పూర్ణా రిలీజ్

NAVRANG

ఉత్తరాలు

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధాగత కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్రవారం: 3-6-66

వరజవాస: సం! జ్యేష్ఠమాసం ౧1 పూర్ణిమ
సంపుటము: 58 సంవత్సరం: 40

స్థాపితము:

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు: ఎ
వేదాంత శంకుప్రసాద్

సంపాదకుడు:

శివరాం రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంజుచెట్టి పేటి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేఖ నమనంది 14-1-1966
మొదలు ఆంధ్రపత్రికవారపత్రిక చందా
దీపరాలు.

భారతదేశం

	రెన్యూయల్
తొమ్మిదవ చందా	19.25
6 మాసముల చందా	9.62
3 మాసముల చందా	4.80

ఇతరదేశాలకు

పీడమీద (Sea Mail)

తొమ్మిదవ చందా	24.50
అర్ధసంవత్సర చందా	12.25

ఆలోచించే
యంత్రాలు

?
ఎలా ఆలోచించాము?
వచ్చేవారం చదవండి:

మనలోమాట

శివారం మొదలు పెట్టిన 'ఆమ్రపాలి' పంపిణీ
రచయిత వీరాచార్యుల గారి జీవిత చరిత్ర, జీవిత
ఈశ్వర చూడవచ్చు. మూలం రాసిన శ్రీ రామ
చంద్ర కామరాజ్ గారి గురించి శ్రీ వీరాచార్యులు
రాసినవివరించడా ఈ క్రింది ప్రచురిస్తున్నాము.

"శ్రీ రామచంద్ర కామరాజ్ ఎం. ఏ. గారిని గురించి
శ్రీ దామోదరగారి హిందీ 'ఆమ్రపాలి, వ్యక్తవ్యం
లోనూ, శ్రీ రామచంద్ర కామరాజ్ గారి భూమికలో
ఉన్న కొన్ని విషయాలు క్రింద పొందుపరుస్తున్నాము.

శ్రీ రామచంద్ర కామరాజ్ ఎం. ఏ. గారు ప్రసిద్ధ
సాహిత్య సాహిత్యకారులు. పాత్ర, నాటక, కథ, పాద్యం,
హిందీ, ఆంగ్లం—ఈ భాషలలో వ్రాసినవి. పిలిం
నిర్దేశాలు కూడా. కళాశాలలో పాత్ర భాష ప్రత్యేక
విషయంగా తీసుకున్నారు. 1932 సంవత్సరం
తంజు, కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు రోజులలో అర్థిక
మగు కష్టములు కలుగుటచే ఆయన సినిమాకళకు
కథ వ్రాయు విశ్వయంతి 'ఆమ్రపాలి' కథనాన్ని
మాత్రం అనుకూలముగా విధముగా 'పటకథ' రూపంలో
విద్ధిం చేశారు. మిత్రులు సంపాదించి ఈ 'పట
కథ'ను పంపించారు. పాత్ర సాహిత్యాన్ని
సాహిత్య సాహిత్యములు ఉంచుకున్నది వారివిశ్వయం.
ఈ 'ఆమ్రపాలి' పంపిణీ ఆ విశ్వయం వెలవేరిం
జని వారు పురికిత పృథియంయ్యారు శ్రీ శ
6-7 కథాల్లాంటి పూర్వమందున్న సంపాదన,
మనుష్యులూ చూడడం 'ఆమ్రపాలి' వ్రాయడం
మొక్క ముఖ్యోద్దేశము దీనికి పాత్ర భాష
గ్రంథాల నమోదు కూడా తీసుకున్నారు."

శ్రీ ఆకెళ్ల వీరాచార్యులు 1913 లో పితా
పురంలో జన్మించారు. ఎం. ఏ. హిందీ, సాహిత్య
విశారద పట్టభద్రులు. 1941 నుండి రాజమండ్రి
ప్రభుత్వస్థాన పాఠశాలలో, 1951 నుండి మద్రాసు
ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో, రాజమండ్రి, అనంతపురం

శ్రీ ఆకెళ్ల వీరాచార్యులు

కళాశాలలో అధ్యాపకులుగా, ప్రస్తుతం అనంత
పురంలో పని చేస్తున్నారు. ఎన్నో వ్యాసాలు, కథలు,
నవలలు హిందీయన్ తెలుగులోకి అనువాదంచేశారు.
పింగళి మూలం 'కళాపూర్ణదయా'ని హిందీలోకి,
గద్యంగా, మార్చారు. తెలుగులో సాహిత్యానికి సంబం
ధించిన వ్యాసాలు చాలా రాశాయి.

1966 గోపాలకృష్ణ గౌతం ఈ జయంతి
ఉత్సవ సంవత్సరం. ఈ సందర్భంలో ముద్రపెట్ట
మహారాష్ట్ర రచయిత శ్రీ వి. ఎన్. సుకాంతర్
గౌతం మీద రాసిన చిన్న వ్యాసం ఒకటి ఈ సంచి
కలో చేస్తున్నాము.....

ఇదే సంచికలో కావన సభలలో మంచిపేరు తెచ్చు
కున్న శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణ య్యగారి వ్యాసం ఒకటి
ప్రచురిస్తున్నాము.....

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యచిత్రం: పది గీతాంజలి.

కథలు:

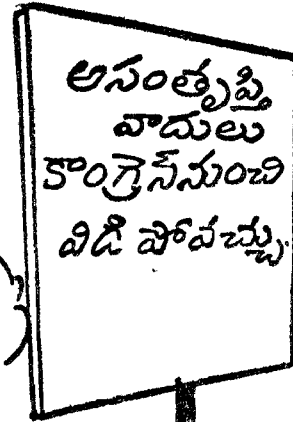
పింహాది తెలివీపత్రి	— 14
త్రిశంకు స్వర్ణం	— 30
పీరియల్ కథలు:	
ఆమ్రపాలి (కొత్తపీరియల్)	— 10
నిరీక్షణ	— 22
ముద్ద మందార	— 38

శీరికలు: వ్యాసాలు: సినిమా.

ఉర్దూలు	— 2, ఉమెన్ కార్నాన్ — 6
మ్యాథిల్లి	— 7, గోపాలకృష్ణ గౌతం — 9,
పైజ్జానిక గాదాళి	— 33, వారధి — 36,
వికా ఉక్కు ప్యాక్టరీ అవసరం	— 49, ప్రాణం
అంటే ఏమిటి	— 51, సినిమా — 52.

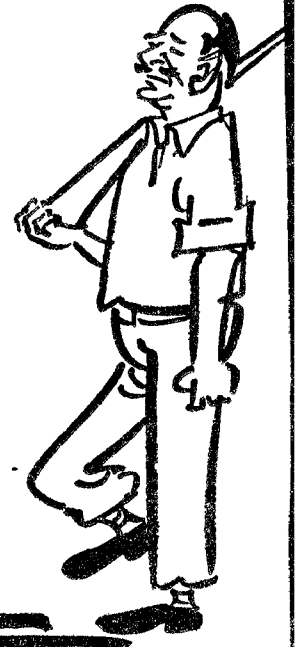
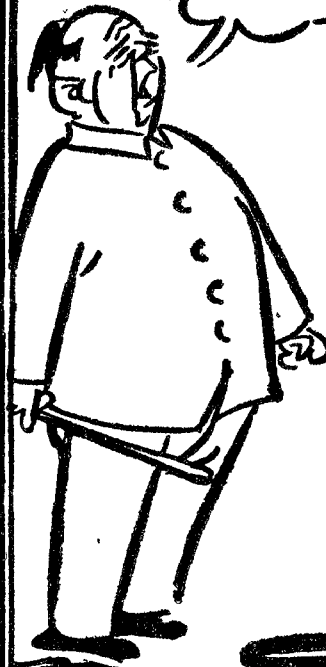
కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఏదో హాళక్కులకు
ఇందిరాగాంధీ హెచ్చరిక!

కామరాజ్ కు తలనొప్పి!

కేరళ, బెంగాల్, ఒరిస్సాలో కాంగ్రెస్ తిరుగుబాటుదారులు

లెఫ్ట్, రైట్ ... లెఫ్ట్

పాక్ సైనికులకు వైనా శిక్షణ-వార్త

ప్రత్యేక లిపి కోసం ప్రత్యేక రాష్ట్రం!

రాజధానిలో శ్రీ ఆశోక్ మెహతా వాషింగ్టన్ యాత్ర, వంజాబీ మహాలాని గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

శ్రీ ఆశోక్ మెహతా అమెరికా ఎంతవరకు ఇచ్చేదీ ఇంకా జనసామాన్యానికి చెప్పలేదు. నవోదయం మొదటి సంవత్సరం ఎంతో, అసలు సహాయం ప్రాజెక్టులకి మూత్రమే పరిమితి అవుతుందో అవదో ఆయన మనకి తెలియచెయ్యాలి.

ఇదికాక శ్రీ మెహతా ప్రణాళిక పరిమాణాలని గురించి మాట్లాడుతున్నారు. విదేశ సహాయం మాట అలా ఉంచి దేశంలో రూపాయల బలమే తగ్గినప్పుడు ఈ ప్రకటనలని ఎలా ఆర్జన్ చేసుకోవాలి?

అసలు యీ ప్రణాళిక 'నిర్మాతలు ఎప్పుడూ ఆకాశంలో విహరిస్తూ ఉంటారు. నిజానిజాలతో వారికి సంబంధం తక్కువ. వేడు మన దేశం ఆర్థికంగా పెద్ద సమస్య అని ఎదుర్కుంటోంది. అనావృష్టి, చెనా పాకిస్తాన్ లు వీటికి చాలావరకు కారణాలు. కాని ప్రణాళిక నిర్మాతల బాధ్యత కూడా చాలాఉంది. మునుపు గుల్జారీలాల్ నందా గారు, నేడు ఆశోక్ మెహతాగారు, అంతే తేడా. ఎంత పెద్ద ప్రణాళిక పూరించగలం, ఎంత ఖర్చు అవుతోంది—ఈ రెండు విషయాలని గురించి మూత్రమే వారు ఆలోచిస్తారు. రెండవ అంశానికి సృష్టికర్త కీ. కే. మధులానా ఆశాద్. శ్రీ నెహ్రూ, ప్రణాళిక కాంగ్రెసుపార్టీ 'మానిఫెస్టో' అన్నారు. కాంగ్రెసుకు వోటు వేస్తే నిరుద్యోగ సమస్యని పరిష్కరించినట్లే అన్నారు ఆయన. అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఈ విధానం పనిచేసింది కాని నేటి క్షామ పరిస్థితులలో, ఆర్థిక యిబ్బందులలో వోట్లు అంతగా పడవేమో. అయినా ఇది శ్రీ కామరాజు, శ్రీమతి గాంధీలు పరిష్కరించవలసిన సమస్య, శ్రీ మెహతాకి దీనితో సంబంధం లేదు. కాంగ్రెసు పార్టీ

తోనే ఆయన్ని పదవి నాడినిగా తూర్పారు. ఒక విషయం ఉదాహరణ ఇవ్వాలి.

షెట్రోలుకి సంబంధించిన పరిశ్రమలో 'వాప్రా' కి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. ఈ ఏడు 2 లక్షల టన్నులు వాప్రా మిగిలిపోయింది. పై ఏడు 4 లక్షలు మిగిలిపోయింది. దీనిని ఎగుమతి చెయ్యాలి, లేదా తగలబెట్టాలి.

ఇంత వాప్రా ఎందుకు మిగిలింది? ప్రణాళిక వివరాలు పరిగ్గా లేదు కాబట్టి. గుజరాత్ లోని 'షెట్రోలు తయారీ' పరిశ్రమ' సంస్థకి సంబంధించిన మంతవాలు పరిగ్గా జరుగలేదు. రష్యాలో 'కోయాలి' రిఫయినరీ కేరాలు జరిపినప్పుడే ఈ విషయమూ తేల్చుకుని ఉండాలి. మద్రాసులో ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ, రిఫయినరీ కేరం కలిపి చేశారు. దీనికి కారకులు శ్రీ పి. ఆర్. నాయక్. ఆయన దూర

దృష్టితో అన్ని విషయాన్ని కేరాలు ఆయన ప్రస్తుతం ఈ కార్యో లేదు. అందుకే పరిస్థితి కొంచెం మెరుగైంది.

మాష్టర్ తాకాసింగ్ ఏళ్ళు అడుగు వ్యక్తులు తాను నిర్మించుకోవాలి అంటున్నారు. ఆయన అనుచరులు ఒక గడపకి నూచు చేశారు. పైంటు—ఏళ్ళు అయినా మత్స్యం పెంపొందడానికి ప్రతి పైంటుకు ముంబంబోమా ఒక ఏళ్ళు జీవించి ఉండాలన్నాడు. అంటే ప్రతి ఏళ్ళు ముంబంబోమా ఒక్క పైంటుకు వ్యక్తి పండుకు ఉండాలి? ఇది మంత్ర పాఠం గురించి అలాగా తేక జీవులమౌరీయం అనా? "జొమ్మ అంటే ముప్పేమిన్ను, జోరుడు అంటే నే గెలిచినట్లు" అన్నట్లు ఉంది పై నూచు.

ఒకప్పుడు సర్ మహాత్మాజీ జై భూత్నా

ఒరిస్సాలోని అనావృష్టి బాధితి ప్రాంతాలలోని బాలకు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఆహారం, పాల్న సంధిపెట్టిన దృశ్యం.

భాన్, ప్రతి హిందువు ఒక మహమ్మదీయ నామం పెట్టుకుంటే హైందవ—మహమ్మదీయ అయికుమత్యం కుదురుతుందన్నారు.

ఇండోసిషియాలో చాలామంది ముస్లిం లకి హైందవ నామధేయాలు ఉన్నాయి. కాని, ఇదెంతవరకూ సహాయపడింది ?

పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ, చట్ట శాఖ మంత్రి 'మహమ్మదీయులలో బహు భార్యాత్వం నిషేధించే చట్టం తీసుక రావటం వీలుపడదు' అన్నారు. అంటే ఈ మతంవారికి కుటుంబనియంత్రణ పద్ధతులు ఆనలే వర్తించవా ?

1941 లో మహాత్మాగాంధీ జనాభా లెక్కలని లెక్కచెయ్యరాదన్నారు. ఆయన

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

అదేశాన్ని ముస్లింలు పాటించలేదు. అందు కనే, హైందవుల మొత్తాలు తక్కువగా కనబడి, వారు అధికంగా ఉన్న ప్రాంతాలు కూడా కొన్ని పాకిస్తాన్ కి వెళ్లిపోయాయి.

నేడు అదే పని జరుగుతోంది. హైంద వులలో చాలామంది 'బూన్', మాత్రం సహాయంతో పిల్లలు పుట్టుకుండా జాగ్రత్త పడుతున్నారు. మహమ్మదీయుల సంఖ్య పెరుగుతోంది. ఇంకొక పాకిస్తాన్ ఏర్పడే ప్రమాదం ఉందా ?

ఈ సంగతిని గురించి నేను కొందరు అమె రికన్లతో మాట్లాడాను. అమెరికాలో రోమన్ కాథలిక్కులు కూడా కుటుంబ నియంత్రణ

పద తులని గర్హిస్తున్నారు కదా అని వారు వాదించారు. కాని, అమెరికన్ కాథలిక్కులు తమకి వేరే దేశం కావాలని అడుగుతున్నారా? కోరుతున్నారా? అయిర్లాండ్ లో కూడా వేరే రాజ్యం కావాలని కోరింది, ప్రాటె స్టెంట్లు మాత్రమే.

నేను ఇంతకీ ముందు ఒకసారి అన్నాను, పిక్కు నమస్యకి కారకులు మహాత్మాగాంధీ అవి. వారిలో కొందరి కోసం, ఏవేవో ఏర్పాట్లని అంగీకరించి నేడు పిక్కు రాష్ట్రం ఏర్పడే పరిస్థితికి పునాదులు వేశారు. వంజాబులో పిక్కులూ, హైంద వులూ కూడా వంజాబీ భాష మాట్లాడు తారు. కాని పిక్కులు గురుముఖీ లిపి కావా లనీ, హైందవులు దేవనాగరి లిపి కావా లనీ పోట్లాడుతున్నారు. అంటే, వంజాబు రాష్ట్రాన్ని లిపి కోసం రెండు ముక్కలు చేస్తున్నారన్నమాట.

ఈ లిపి విషయమయి హైందవులకి మహమ్మదీయులకి కొంతకాలంగా వాద వివాదాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. దేవ నాగరీ, వర్షియన్ లిపులకోసం ఒకరితో ఒకరు పోట్లాడుకుంటున్నారు.

మాస్టర్ తారాసింగ్ సిక్కిస్తాన్ కావా లని మొదటినుంచి అంటూనే ఉన్నారు. నేడు పిక్కులకి తమ వ్యవహారాలని తామే చూసుకునే హక్కు కావాలంటున్నారు, చాగాలు, మిజోలు కొందరు కోరినట్లే.

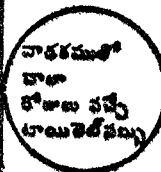
ఈయన శ్రీ మహమ్మద్ అలీ జిన్నా అను పరులలో ఒకరుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడూ అదే వాలకం చూపిస్తున్నారు. నిజంగా ఆయన భక్తుడే అయితే భారతదేశం నాలుగుమూలలా ఉన్న పిక్కు లందరినీ ఉపనంపారించుకొనటానికి వంసిద్దుడు కావాలి.

పిక్కులకి ప్రత్యేకంగా సృష్టించే సిక్కి స్తాన్ ఆర్థికంగా న్యూఢిల్లీ నుంచి స్వతం త్రంగా ఉండగలదా ?

సిక్కిస్తాన్ వస్తే అది భారతదేశపు ఎల్లంమీద ఉంటుంది. దాని పక్కనే మనల్ని ద్వేషించే దేశం ఒకటి ఉంటుంది. చరిత్రలో భారతదేశం మీదకి దండెత్తి వచ్చినవా రందరూ వంజాబుల ద్వారానే వచ్చారు. ●

హామామ్ వల్ల తాజాగాను కాంతిగాను వుండండి

హామామ్ తో చుట్టూకొని ప్రతి దినము స్నానము చెయ్యండి. హామామ్ మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయే గాక, దానికి శాంతినిచ్చి, జోయిని గొల్పును. ప్రతిరోజూ హామామ్ వాడండి....ఈ చుట్టూ చుట్టూ వాడకానికి చాలా కోలాలు వస్తుంది.

తాతా ఉత్పత్తి

గోపాలకృష్ణ గోఖలే

1866-
1966!

గోపాలకృష్ణ గోఖలే తండ్రిది ఆనలు రత్నగిరి జిల్లా నమ్మదత్తిరం మీద నున్న కోల్వాక్ అనే ఊరు. అక్కడ జీవనోపాధి కుదరక ఆయన కొల్హాపూరు రాజ్యంలోని కాగలేకి మారిపోయా, అక్కడ పోలీస్ ఠాణలో ఒక చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. క్రమంగా సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ హోదాకు చేరుకున్నాడు. కాని, అకాలంగా మరణించటంతో ఆయన కొడుకులు గోవింద్, గోపాలేంద్ర చదువుకి అంతరాయం కలిగింది. ఇద్దరూ మంచి తెలివి గల పిల్లలే అయితా పెద్దవాడు గోవింద్ తమ్ముడి కొవం చదువు మానుకుని ఉద్యోగంలో చేరాడు. అంతేకాక తనకి వచ్చే రు. 15/- జీతంతో మగందాకా గోపాలే చదువు మీదనే ఖర్చు చేసేవాడు. అప్పటికి గోవింద్ కి పెళ్లి అయింది. అందు వల్ల ఈ ఖర్చు చాలా కష్టంగా ఉండేది. చివరికి గోపాలే మిట్టకూలేషన్ పరీక్ష పూర్తి కాగానే పె చదువు చెప్పించే సోమత లేదని చెప్పవలసి వచ్చింది గోవింద్ కి.

గోపాలే ఈ నిర్ణయాన్ని స్వీకరించితా అతని వదినగారు మాత్రం అతని విద్యాభ్యాసానికి అంత రాయం రాదని తన నగలని అమ్మితా సరే చదువు పాగాని భర్తకి వచ్చుచేసింది. తన ఈ త్యాగం భారత దేశానికే ఎంత మేలు చేకూర్చిందో అమెకి అప్పటికి తెలియదు. గోపాలే కొల్హాపూర్ లోని రాజారావు కాలేజీలో చేరి, రెండేళ్ల తర్వాత, తన వద్దెనిమిదవ ఏట పట్టభద్రుడయ్యాడు. విద్యాధానం కప్పు గొప్ప దానం లేదనుకుని తిలక్ మొదలయిన వారు స్థాపించిన 'డక్కన్ విద్యుత్ మేన్ సొసైటీ' లో చేరి మహా రాష్ట్రంలో విద్యాభ్యాసం కొనసాగించుకున్న ప్రారంభించారు.

గోపాలకృష్ణ గోఖలే మొదట 'ది న్యూ ఇంగ్లీష్ స్కూల్' లో 35 రూపాయల జీతానికి, తర్వాత పెర్మనెంట్ కాలేజీలో 75 రూపాయలకి ఉద్యోగం చేశాడు.

పని చేశాడు. రిటయరయ్యే సరికి ఆయన పింఛన్ రు. 35/- కాలేజీలో ఉద్యోగం చేశాడుగా ఉన్నప్పుడే గోఖలేకి, 'కిరీటం ధరించకపోయినా పూజ నగరానికి రాజా' అనబడే 'బస్టిన్' రానడే సరివయస్సు భాగ్యం కలిగింది. క్రమశిక్షణ, కృషి, త్యాగం వీటివే మతంగా స్వీకరించిన రానడే గోఖలేకి తగిన గురువే అయ్యాడు. 1896 లో గోపాలకృష్ణ గోఖలేని, అతని 30వ ఏట, ఇంగ్లండులోని 'వెల్స్ లియ కమిషన్' ముందు హాజరు కావటానికి పూజా డక్లన్ నడవారు ఎప్పు కున్నారు. భారతదేశం సాంఘిక, ఆర్థిక సమస్యలని పరిశీలించటమే ఈ కమిషన్ ముఖ్యద్దేశం. గోఖలేతో బాటు శ్రీయుతులు దిన్ షావా, సురేంద్రబాగ్ బెనర్జీ, సుబ్రహ్మణ్య అయ్యర్లు కూడా వచ్చారు కాని ఈ యువకుని మేధావంతత్వే బ్రిటన్ మేధావుల వర్గాలలో భారతదేశం ఎదుర్కొనే సమస్యలని గురించిన వైతన్యం కలిగించింది. ఆ తర్వాత ఆయన బ్రిటన్ కి ఎన్నోసార్లు వెళ్లారు. ఆయన కృషి 'మింటా మార్ట్' సంస్కరణల రూపంలో ఫలించింది.

1899 లో గోఖలే బొంబాయి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ కి, 1902 లో ఇండియన్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ కి ఎన్నుకున్నారు. పదమూడు సంవత్సరాలుగా శాసనసభలో గోఖలే దేశంలోని అసభికార వర్గాల ప్రతినిధి అయ్యాడు. ఆయనతో తరచు సుర్వణ పడే లార్డ్ కర్జన్, "గోఖలేతో యుద్ధం చెయ్యటం తనకింతో అసంభవిశ్యుద్ధం" వాడు. లార్డ్ మింటా, లార్డ్ కిన్సర్ కూడా గోఖలే పట్ల ఎంతో గౌరవం చూపేవారు. తమ వైన్ రాయి అయితే గోఖలేని అర్థి కమిటీ చేస్తానన్నాడు కిన్సర్.

భారతదేశంలోని సంపత్తి అంతా ఇయటికి పోతుందని, సామాన్యులకు పరిస్థితి బాగా దిగజారి పోతుందని గోఖలే హెచ్చరిస్తూ ఉండేవాడు. ఈ

వాదా లన్నిటినీ సహేతుకంగా నిరూపిస్తూ ఉండేవాడు. తేవలం మూటలతోనేకాక, చేతలతో ఇతరులని ఉత్తేజ పరిచేవాడు. 1905 లో, బెంగాల్ విభజన జరిగిన సంవత్సరంలో, గోఖలేని వారణాసిలో జరిగిన కాంగ్రెస్ సభకి అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికున్నారు. అప్పుడు ఆయన వయసు 39 మాత్రమే. అందుకనే, ఆయనని యువ వాయకుడనికూడా అనవచ్చు.

మహాత్మాగాంధీ గోఖలే తన రాజకీయ గురువు అన్నారు. 1896 లో వారిద్దరూ మొదటిసారిగా కలిశారు. వెంటనే వారిద్దరిమధ్య ఒక అనిర్వచనీయ మయిన స్నేహం ఏర్పడింది. మహాత్మాగాంధీ గోఖ లేని "పూర్వ యాత్రిక ప్రిన్సిపల్, జంటల్ మ్యాన్ ఎ లాండ్, బ్రేవ్ యాత్రిక ఎ లయర్ ఎండ్ సివైలైజ్ టు ఎ ఫిల్డ్" అని ఎర్పించారు.

గోఖలే కృషివల్ల భారతదేశంలోని ప్రజల ఉద్యో గుల పరిస్థితిని గురించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఒక రాయల్ కమిషన్ నిర్మించింది. ఈ కమిషన్ లో గోఖలేతోబాటు ముగ్గురు భారతీయులని చేశారు. ఈ కమిషన్ పరిశీలనల సందర్భంలో ఆయన చేసిన కృషి గోఖలే ఆలోచనలను చెడగొట్టింది. రిపోర్టుమీద సంతకం పెట్టడాకా ఆయన జీవించలేదు. తమ తలపెట్టిన కార్యం సాధించకుండానే వెళ్లిపోతున్నా వనే విచారం ఆయనని మరింత కుంగదీసింది. 'ఇంకాకరండేళ్లు జీవించుతిగితే నా మాతృదేశం రుణం తీర్చుకోగలుగుతా' నన్నాడు గోఖలే.

గోపాలకృష్ణ గోఖలే ఫిబ్రవరి 19 న, 1915లో పూనాలో మరణించాడు. అప్పటికి ఆయన వయసు: 49.

—వి. యస్. సుబ్బాంకర్ ●

క్రొత్త సినిమా ప్రారంభం!

అమృతమలి అనాడు వైశాలి గణ రాజ్యంలోను, తత్పరిసర గణరాజ్యాల లోను వాసికెక్కిన అపూర్వ సుందరి.

ఆమెను ఒక్కమార్తెనా దర్శించలేక పోయామే అని వాపోనివారు, దర్శించి ఆమె అపొంగ వికృతాలకోసం అంగ లార్యనివారు లేరు. కాని, ఆమె వన్నగ రాజ పరివేషి తమైన నిధి. లిచ్చనీ గణరాజ్య విధి నిషేధాలవల్ల ఆమెను వమీపించడానికే ఎవరూ సాహసించే వారు కారు. అలాటి సాహసానికి పూను కున్నవాడు మగధరాజు బిందీసారుడు. మాగధులకు లిచ్చనీలకు అపానకుల వ్యాయంగావున్న వైశాలి నగర దుర్గమతను సరకుచేయక సాహసించిన

బిందీసారుడు అమృతమలి అనురాగానికి పాత్రుడై, ఆమెకు మాతృత్వమూ ప్రసాదించాడు.

ఈ చరిత్రాంశం చుట్టూ అల్లిన నవల యిది. కథాగతికోసం రచయిత పలుపురిని అనుషంగికంగా ప్రవేశ పెట్టారు. ఆ నాటి గణరాజ్యాల రాజ్యాంగ వ్యవస్థ, మగధ సమ్రాట్ల సామ్రాజ్య విస్తరణ వాంఛ, తండ్రి వైనా తలనరికించే రాజ్యలోభం, పశు పుల సంతలాగ జరిగే భానిపల భేరం, వర్ణాశ్రమ ధర్మాల వైచరీత్యం, పీటి నన్నిటినీ కడిగి వేయడానికి అసృ డవుడు ప్రసరించే తథాగతుని కరుణాంతరంగిణి ఈ నవలలో పాతకుని హృదయాన్ని ఆకర్షిస్తాయి.

‘చిరంజీవీ, నీ వెందుకు బ్రతుకు సున్నావు?’

‘నా భార్య విభవ అవడం నా కష్టం లేదు కనుక.’

‘బ్రతకడానికి నీ కెంతమాత్రం అధికారం లేదు.’

‘ఎంతేత?’

‘యువకుడవైనా నీలో యువక ప్రాణం లేదు.’

‘నిజమే.’

‘అవును. నీవు వీరుడనే. కాని చణ్ణికిమాలినవాడివి. మనుష్యుడవైనా రాయివి, పాషాణానివి!’

‘హవ్యా! ఈ చక్కని ప్రశంసకు ధన్య వాదాలు. కాని సుధీరా, నీ దృష్టిలో మనుష్యుణ్ణి అయినా, నాకూ రాలికి కొంచె మైనా భేదం ఎందుకులేదో దయచేసి

చెప్పావా?’ అని తల కొంచెం వంచి వినోది చిరంజీవి కోపించిన సుధీరుణ్ణి మరింత కోపిష్టిగా చేయడానికి అడిగాడు.

సుధీరుని రక్తం ఉడికింది. అతనికి క్రిందికి వంగియున్న చిరంజీవి తలను ఖండించాలని కోరిక కలిగింది. కాని, తన వరమమిత్రుణ్ణి చంపిన అవరాధానికి ‘ప్రవేశి పుస్తకం’ విధించే శిక్ష పొంది, చనిపోయిన తరువాత లభించే సరకాన్ని కూడా అనుభవించడానికి సిద్ధపడాలి. కాబట్టి గత్యంతరంలేక అతడు తన కోపాన్ని అణచుకోవలసి వచ్చింది.

‘చిరంజీవీ, నీవు రాయివి కూడా కాదు, మట్టిబెడ్డవు. తెలిసిందా? నిన్ను కొంచెం కూడా నమ్మకూడదు. నీవు నాకు మిత్రుడవు కావు’ అని సుధీరు డంటూంటే

‘అతని మాటలు అడ్డువచ్చి చిరంజీవి యిలా అన్నాడు ‘సుధీరా, నీవు తెస్తే మేమి అతణ్ణి చంపడానికైనా, ప్రియంగా చాడడానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నాను. కాని, ఒక బాలికను చూద్దానికి పొరుగుగోల్ల వధాయి యింట్లో నీవు ప్రవేశిస్తే, ఏకోసం ఎదురుచూస్తూ అవతలి తిరుగాడుతూ ఉండడం మాత్రం వావల్లగాదు.’

సుధీరుడు అకస్మాత్తుగా చిరంజీవి దగ్గరికి గెంతి వచ్చి అతని మాటలకు అభ్యంతరంగా ‘అనిజే... ‘బాలిక’ అవకు. అమృతమలి బాలిక కాదు, యువతి. తెలిసిందా?’ అన్నాడు.

‘అవునవును, యువతే. అందమైన యువతి. అద్భుతం, అప్పురస! కిన్నరీ పూలు విడిచి ఈ వైశాలి నగరం చేరవరకూ నీవు వడ రినదంతా ఈ యువతిని గురించే. కాని ఆమెకై పంధాగారానికి పోవడం మానేపి; నీకు కావలా కాయడానికి, విలబడి ఉండడానికి వేరే మూర్ఖుణ్ణిగాను. అమృతమలిని ప్రేమించాలంటే ప్రేమించు. ఆమె యింట్లోనే అత్యుపాత్య చేసికోదలిస్తే అలాగే చేసుకో. నా కెలాంటి అభ్యంతరం లేదు. కాని, నేను లిచ్చనీయ వంశియుణ్ణి క్షత్రియుణ్ణి. అమృతమలికోసం నీవు చేసే తవస్సులో నే వడను. పంధాగారంలో నే నుండి తీరాలి. మూడు వైలలకు ఒకసారి కష్టమిదా ఒకటి రెండు సార్లు మాత్రమే సమావేశమయ్యేదీ; లిచ్చనీరాజుల కార్యాన్ని ప్రేరేపించేది అయిన వధను విడిచి, ఇక్కడ నీకు ద్వార పాలకుణ్ణి అవుతావా? ఎన్నటికీ కాదు.’

ప్రియు డెంత విచిత్రమైనవాడో ప్రేమ అంత విచిత్రమైంది కాదు. కుపితుడైన సుధీరుడు ఒక్కసారిగా దయాకువై ‘చిరంజీవీ, ప్రేమమిత్రమా, అలా అవకు. నాకు ఎంతోసేపు పట్టదు. నీవు బుద్ధ భగవానుని వామం మారుసార్లు చెప్పి తోసం నేను వచ్చివేస్తాను,’ అని అతనికి వచ్చుచెప్పసాగాడు.

‘నే నిన్నటికీ కాక్యపుత్రుడైన గౌత మునిధర్మం స్వీకరించలేదు’ అని చిరంజీవి గంభీరవదనంతో అన్నాడు.

సుధీరుడికి అర్థంకాలేదు. అతడన్నాడు—‘వా మనస్సు కుడుటపడలేదు. కాని, నీకు పరిహాసంగా ఉంది. చిరంజీవీ, భవనంలోకి తాగానే నేను బాణం వేస్తాను. అప్పుడు కార్యం సఫలమైందని నీవు అనుకో. ఇక్కడికే, నీ కాలికిందకే బాణం వస్తుంది. ధనుర్విద్యలో వన్ను నీవు గెలవలేవని నీ వెరుగుదువు. ఒప్పుకో, లేకపోతే, వా శ్రమంతా వృధా అయిపోతుంది..... మనం శీఘ్రంగా సందాగారం చేరదాము.’

‘కాని....’
‘చాలించు,’ అని సుధీరుడు అతని నోరు మూస్తూ—‘అమ్రపాలిని నీవు చూడలేదు. అంచేత శ్రద్ధ చూపడంలేదు నువ్వు కాని ఒక్కసారి నీవు ఆమెను చూస్తే’... అన్నాడు.

‘చూస్తే ? ఆమెను నీ వెప్పుడు చూశావు ? బడేండ్ల క్రితం గదా ? అప్పటికి నీ వయస్సు స్త్రీ సౌందర్యాన్ని చూడ్డానికి తగియుండలేదు. నేను నీవంటే ఉన్నాను. అమ్రపాలిని నేను చూడలేదు. నీస్తూ చూశ్లేదు. మూర్ఖుడా, పాలిని చూడకుండానే ఆమెను ప్రేమించే నీవంటి యువకులు ఎందరున్నారో నీ వెరుగుదువా ? నీవు కొత్తసంగతేమీ చెప్పడంలేదు.’

‘చిరంజీవీ, నీవు వివాహితుడవు. నాస్థితి నీ కర్మంకాదు.’

‘నిజమే. పెండ్లియినవాడు యువకుడు కాదు. కాని నువ్వు మూర్ఖుడవని మాత్రం నాకు స్పష్టమవుతోంది

సుధీరుడు నోరుతెరిచి చిరంజీవీవైపు చూడసాగాడు. ఒక్క క్షణం ఇద్దరూ మాట్లాడలేదు. చిరంజీవీ ముఖంలో అకస్మాత్తుగా కృత్రిమకోపం, పరిహాసం కన్పించాయి. ఆనందంతో అతడు, ‘వోయి వెళ్లి వాడా, ప్రేమించే యువకుడు ఎవడైనా యిలా మాటల్లో కాలహరణం చేస్తాడా ? లిచ్చనీ కుమారుడవు. పైగా చిరంజీవీకి మిత్రుడవై కూడా. వద, ముందుకు, వరు గెత్తు. లేకపోతే వైశాలీ నగరంలోని ఇంకో యువకు డెవడైనా అత్యవ్వం పండి....’

చిరంజీవీ వాక్యం పూర్తికాకుండానే

ఆ మ్రపాలి

సుధీరుడు వైశాలీ మహారాజా మహానా ముని వైభవోపేతమైన ప్రసాదంతో అదృశ్యుడయ్యాడు. చిరంజీవీ మందస్మిత వదనంతో లలాటంపై ఉన్న స్వేదబిందువుల్ని తన ఉత్తరీయంతో తుడుచుకో సాగాడు.

సుధీర చిరంజీవు లిద్దరూ యువకులు. యవ్వనోత్సాహం వారి ప్రత్యంగంలోనూ పొంగుతోంది. లిచ్చనీయుల వనిత రక్తం వారి నాడుల్లో ఉప్పొంగుతోంది. పమిద గ్రామంనుండి వాళ్లు ఇప్పుడే వైశాలీ వచ్చారు. సుమారు నూరు ఏండ్లకు పూర్వం జంబూ ద్వీపమైన భారతదేశములో ప్రతి క్షత్రియ యువకుడూ లిచ్చనామం ఉచ్చరించడం అంటే ఒక ప్రత్యేక గౌరవంగా భావించేవాడు.

అత్యంత పరాక్రమవంతులైన ఆ లిచ్చనీయుల వర్ణన అంటే స్వతంత్ర ప్రజల గాధ—స్వాతంత్ర్యాన్ని కూర్చిన గాథ. కాని, దాన్నికూడా మించింది వారి ఐకమత్యాన్ని గురించిన కథ. హిమాలయాల్ని అయివా సులభంగా ఖండించవచ్చునేమో గాని, లిచ్చనీయుల్ని ఛేదించడం మాత్రం అశక్యం. లిచ్చనీయులు అజేయులు అని ప్రజలు అనుకొనేవారు. నమ్రత, ఐకమత్యం ఉన్నంత కాలం లిచ్చనీయుల్ని ఎవరూ జయింపలేరని బుద్ధిదేవుడు కూడా ఒక సందర్భంలో చెప్పాడు.

‘లిచ్చనీయులు అంతటి శూరులు, రణవీరులు. జయింపడానికి అలవికానివారు. భయం ఎరుగని స్వాతంత్ర్యవీరులు.’

లిచ్చనీయుల రాజ్యమే వేరొక రకమైంది. వాళ్లు క్షత్రియులు అనబడేవారు. ఇతర క్షత్రియ వంశాలతో వారికి సంబంధం ఉండేది. కాని, ఆచార వ్యవహారాల్లో మాత్రం వాళ్లు తమ పూర్వులను అనుకరిస్తుండేవారు. వాళ్లమీద ఏ చక్రవర్తి అధికారమూ లేదు. బానిసత్వమంటే ఏమిటో వాళ్లెరుగరు. యుద్ధంలో చనిపోతే జీవితం సార్థకుమవుతోందని వాళ్లు అనుకునేవారు. ఎక్కడకు వెడితే అక్కడే

జయం పొందేవారు. వోడినచోట ప్రాణాలు ఒడ్డేవారు. మగధ, కోసల, కాక్య, కాశీ రాజ్యాలు ఈ లిచ్చనీయుల ముందు బలహీన మయ్యాయి. లిచ్చనీయుల ప్రాణాలూ, ప్రేమూ అకుంతిగాలు.

లిచ్చనీయుల దేశంలో ఉన్న చిన్నచిన్న జాగీర్లకు అధిపతులు ‘రాజాలు’ అనబడేవారు. ఈ రాజులంతా అవసరమైనప్పుడు సంవత్సరానికి ఒకసారి నిర్ణీతమైన దినాల్లో వైశాలీ నగరంలో సమావేశమవుతుండేవారు. నగరంలోని ముఖ్య సభామండపమైన సందాగారంలో కూర్చోని లిచ్చనీయులు తమ సమాజ మంతటిపైన గానీ, దేశ మంతటిపైన గానీ ప్రభావం కలిగించే సాంఘిక రాజకీయ విషయాలన్నింటిని గూర్చి ముచ్చటించుకునేవారు. ప్రతి వ్యక్తి స్వతంత్రంగా మాట్లాడవచ్చు. సమయం వచ్చినప్పుడు యుద్ధం చేయవచ్చు. వాదం ముదిరినప్పుడూ, ఉపాయము తోచనప్పుడూ లిచ్చనీయుల వనిత గ్రంధం ‘లివేణీ పుస్తకం’ ఆధారంగా తుది నిర్ణయం చేయబడేది. ‘లివేణీ పుస్తకం’ ఆధారంగా సందాగారంలో ఒకసారి నిర్ణయించబడ్డ తర్వాత దాన్ని ఎవ్వరూ ప్రతిఘటించలేరు. అలా చేయడము దేశద్రోహమనీ, పాపమనీ, భావించబడేది. ఆ కాలంలో నిజమైన, అదర్శ వంతమైన ప్రజావాదం ఉండేది. హిమాలయాల వడిలో ఉన్న లిచ్చనీయ దేశం ప్రాయద్వీప మంతటితో పాటిలేనిదిగా ఉండేది.

లిచ్చనీయులు వేదాలు ప్రమాణాలని స్వీకరించరు. బ్రాహ్మణులపై దృష్టి ప్రసరించరు. విరక్త భోజనం, ధనవ్యయం, దానికి తగిన వ్యర్థ ప్రలాపం వారి కిష్టంలేకపోవడమే దీనికి కారణం. వారికి నాలుగు వర్గాలలోనూ భేదభావం లేదు. స్వతంత్రంగా ఉండడానికి, మాట్లాడడానికి, జీవించడానికి సదుపాయం ఎవరికెలా ఉంది. కనుకనే యితర రాష్ట్రాలతో పూర్తి సంస్కారం ఉన్నా, వారి ఆచార వ్యవహారాలను అనుసరించి జీవిస్తూ

(45 వ పేజీ చూడండి)

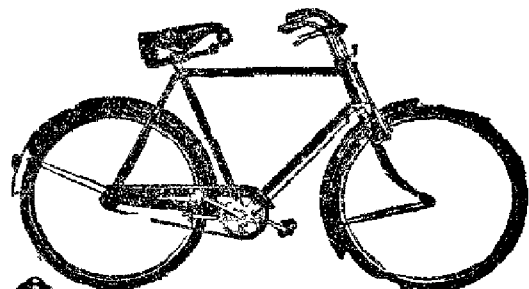

తేలికైనది, వేగమైనది, బలవంతమైనది బియన్ ఎ **BSA**

ప్రఖ్యాతమైన బియన్ ఎ తిరిగి వచ్చింది! ప్రపంచ ప్రఖ్యాతమైన దీని పాంప్క్యూతిక సౌందర్యము బలవంత కూడా ఉత్సాహ పూరితులైన యువకులు ముగాయాసంగా పైకిలు తొక్కి ఆనందాన్ని తిరిగి కలిగించుడానికి భారతదేశంలో ఇవి తిరిగి ప్రవేశ పెట్టబడుతున్నాయి. ప్రపంచంలో ఈ దేశమందు మేలిరకపు పైకిళ్లను తయారు చేసేవారిచే ఇది కేర్తి కలిగిన అధిక ప్రమాణాలకు అనుగుణ్యంగా ఇప్పుడు తయారు చేయబడింది

పీరిజె కయాబచయబడినది
 డి. వి. వైకెం ఆఫ్ ఇండియా, ఆంధ్రప్రదేశ్, మద్రాసు-శివ
 ప్రొప్రయిటర్లు బ్యూట్ ఇన్ వెస్ట్ మెంబర్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్,
 మదరాసు

బైక్ ను గురించి అలాచెప్తున్నారా!
 బియన్ ఎని జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి

బియన్ ఎ మీ ఇంటికి భూషణము

PRINTED BY BSA/2000

పెండ్లాం నీతా మహాంక్షి పీరగా పీరగా, పింహ్రి కొన్నాడు చొక్కాకు తెర్రి నగుడ్డ. తరువాత నాలుగు రోజులు తిరక్కముందే నాలుగు ఇచ్చి చొక్కాగా మార్చించుకున్నాడు. ఆపైన నెలలోజాల భరకు కోత పెండ్లాంతో పాసిమూన్ తిరిగినట్లుగా, విడవకుండా దాన్ని తాడు కొని పూరంతా తిరిగిండు.

ఆ తరువాతే కథ ప్రారంభమయింది.

అదేరాగంటే—

కృమించాలి—జరిగింది చెప్పందే బడగ బోయేది మీకు అనలే అర్థంకాదు గనుక, “రాజాగారి ఏడుగురు కొడుకులు చేతులు బయల్పడిరిందగ్గరనుండి” మొదల అడతాను.....

* * *

“గురువా!.....”

తలుపు తీశాడు పింహ్రి.

తలుపు తీసేటంతవరకూ ఆగలేని పింహ్రి, మరోపిరి, “గురువా....” అన్నాడు పింహ్రి చిరాగ్గా మొఖం పెట్టి తెడ్డగా విసుక్కున్నాడు. “చీ! చీ! పిగ్గు లేకపోతే సరి.....ఎన్నిసార్లు చెప్పించు కుంటావ్?..... నడతాగా అనడంకూ కంటే ‘గురు’ అట.....లేదంటావా మా వాళ్ళ పెట్టిక పీర వేంకట పింహ్రి అని పిలువ.....అంతేగాని ‘గురువా’ యేంటి గురవయ్యలాగా!.....

“కృమించు గురువా!”

“అటవో!.....”

“కృమించు.....పూరికే నాళిక జాతి పోతుంది.....చెడత నాళిక..... ఇంతకీ నీయటం వేమిటంటే.....”

“పూ.....చెప్పి!.....”

“భజగోవిందం అన్నాడు మాడు....”

“జా కిక్కడ కనబడటంలేదే!”

అన్నాడు మొఖమెత్తి ముప్పరాజులమీదుగా చూస్తూ.

ముప్పరాజులు మొఖం పెనంత చేసు కొని “పొద్దున్నే గాలి తీయవోకుండా!... నేను చెప్పేది విను! భజగోవిందం లేదు..... వాడేమా తెర్రిన్ గుడ్డల కట్టేసెన్ వాయిదాల వద్దలివొడ అమ్ము.

సింహాద్రి- బెర్లిక్ పక్క పింహ్రి నాటాయణ.

తున్నాడు.....నీవు ఎన్నట్లు బట్టే కొనాలని ఏడుస్తున్నావుగదా అని.....?”

పి.వే. పింహ్రి ముప్పరాజులు చూటలకు గతుక్కు మన్నాడు....అలా అని తేరు కేటముందే తోపలనుండి సీమాలక్ష్మి పిలిచింది. పిలిచి, అరటిపండు వలిచి, చేతుతో “పెట్టి నట్లుగా, వెంటనేతెర్రి ఒక ముక్కు వట్టుకొచ్చుకోండి” అని గూడా విడమర్చి చెప్పేసింది.

పింహ్రికి ముప్పరాజుల్ని నవించి మింగేడ్డా వస్తుంత కోత మొచ్చింది. ఒక తెల్లన తమ దబ్బుల్లేక అల్లల్లాడుతుంటే మధ్యలో ఏడు “తెడ్డ.....కూంచెలక మొఖవూ, చెడత మీదావా వాడూనూ ‘యూ పెతో గుబుతుతో’ అందామను కున్నాడు.....కానీ, ఆ చూటలు కడు పురోనుండి వారికేమిట కొచ్చేటట్లుటే సీమాలక్ష్మి వాలు జడ పూవుకుంటూ బయటకొచ్చి “అన్నగారూ! తోపలికి రండి. కుర్చీతో కూర్చండి. ఈ గుక్కెడు కాఫీ త్రాగండి..... ఆ వివరాలన్నీ చెప్పండి” అన్నది.

అచ్చటికే—పింహ్రి తాటుగా ముప్పరాజుల్ని తంజానన్నాడు. గుడ్డతానన్నాడు. పేగులెరేపి ఎముక కెంజీస్తినన్నాడు.

ఉపా..... అదేమీ ఆ ముప్పరాజు గాడికే ఇవేనన్నా అర్థమయితేవా? ఏదీ మధ్య పీల్చో కమ్మర్నియితే బ్రాంచి పెట్టుకొని ‘రాక్ ఎవ్ రోల్!’ ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు. నావోలు అవి తప్పరించేకాదు.

సీమాలక్ష్మి కొనుక్కుచ్చుకోవని మొదలెట్టేందంటే అసలుం వాడేవరితరం?

ఆ పోయంత్రమే ముప్పరాజుల్ని వెంట పెట్టుకొని భజగోవిందంపోవుకు

చెల్లాడు పింహ్రి.

భజగోవిందం పిళ్లను చూస్తూ ‘హిహి’ అన్నాడు—అతడి పరిభాషలో ‘ప్యాగతం’ అని!

పింహ్రి తలవంచుకొనే, సమాధానంగా “హిహి.....హిహి.....” అన్నాడు.

“కూర్చోండి.....హిహి!”

“పరవాలేదు.....హిహి.....హిహి!”

“చాలా రోజులకు....నీదో....హిహి ..”

మీ పొదధూళితో మా కొట్టుపావనం చేశారు.....ఈనాటికైనా ఆలాంటి (తమ తీసుకున్నందుకు—నాయుండు దయపుంచి వండుకు—చాలాని అనందం.....హిహి..... వర్ణనాతీతం!”

ముప్పరాజులు బుగ్గలు పూరించి పింహ్రిదవంక, “గాలి కొడుతున్నాడూగూరూ” అన్నట్లుగా చూచాడు.

భజగోవిందం మొదలు పెట్టాడు “హిహి!.....ఇంతమంది ఇక్కడవున్న నమయంతో (ఏదే పింహ్రి, ముప్పరాజులతో కలుపుకొని బడుగురు) నలుగురికీ తెలిసేలా నలగురికీ తెలిసేదే అయ్యు మరోపిరితెలిసేలా ఆ విషయం చెప్పేయాలని నా ఉద్దేశ్యం...హిహి...రోజు రోజుకు అన్ని ముప్పులం ధరలం అలాకాన్నంటి పోతున్నాయి.....మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో వున్న మనం.....మనం కొనలేని అంతస్తులోకి అని ఎక్కి పోతున్నాం..... మనకూ కోరికలుంటాయి. మనకూ అకలుంటాయి...మన పిల్లలందరూ గా ఉండాలనుకుంటారు.....కానీ ఎలా? హిహి... నమ కొచ్చే డబ్బు చాలదు.....మన వాళ్ళ కోరికలకో వగ్గలుండవు.....ఒకవేళ వాళ్ళ కోరికలు తీర్చారో.....మనకు అనెల్స్ ఫోడనం వాస్తీ.....అందుకే హిహి.....ఈ భజగోవిందం ఒక కొత్త వద్దతి కని పెట్టాడు.....ముఖ్యంగా మన బోటి మధ్య తరగతి కుటుంబీకుల కోసం.....దాని మూలకంగా ... హిహి.....మనమూ పై అంతస్తులో వున్న వాళ్ళతో సమాన మవుతాము.....అటు డబ్బుకు ఇబ్బంది వడం.....అది ఏమిటయ్యా అంటే... హిహి.....వాయిదాల వద్దతి. ఒక తెర్రిన్

ముక్క ఈ నెల్లో తీసుకోండి....దాని
ఖరీదు వాలుగు పెట్టె భాగించి వాలుగు
నెలల్లో ఇవ్వండి.....అందునా మీ మీ
తేలాలు వచ్చిం తరువాతనే....కాదంటే నే
నేమీ అనుకోను.....రెండో తారీఖువాడై నా
ఇవ్వండి.....ఎందుకంటే.....ఇది నలుగురూ
మొచ్చే, నలుగురికీ నచ్చే ప్రజాపేవలాంటిది
గనుక హీహీ ప్రజాసేవే మా
లక్ష్యం..... కై భజగోవిందా కట్ పీస్
పెంటర్!”

అయినగాని ఉపన్యాసానికి ఎవరూ
దప్పట్లు కొట్టకపోయినా— కొట్టేనంత
పొడవుడిగా “హీహీ—హీహీ— హీహీ”
అంటూ డబ్బాలో పడేసి పూగించిన రాళ్లలా
పవ్వేశాడు భజగోవిందం.

ఉన్నట్లుండి నవ్వును ఆపేసి, సింహాద్రి
మొహంలోకి కళ్లు చిరికించి మాన్చా
“మీరు నల్లటివాళ్లు.....తెల్లటి ముక్కో
కటి నట్టుకు వెళ్లండి, బాగుంటుంది!”
అన్నాడు.

“నీ బొందో! ఏదో ఒకటి ఇటు తగ

లేయో!” అనుకొని పీట్లం కట్టిచ్చిన
ఆ ముక్కను తేలితో ఇరికించుకొని—
తన పెండ్లాం సీతామహాలక్ష్మిని, పొద్దు
న్నే తగిలిన వెడన తద్దినంగాడు నువ్వు
రాజాల్ని, భజగోవిందాన్ని కావనారాలు పెట్టు
కుంటూ, పైలర్ బుగ్గరకు వెళ్లి
అతగాడు బెప్పినట్లుగా బదు. విజుషాలు
ద్యాన్యుచేసి ఇంటికొచ్చాడు సింహాద్రి.

సింహాద్రి కింద మెట్టుమీద ఉండగానే
నిలవేసింది సీతామాంక్షి. “ఏ రంగు
తీసుకున్నారు? ముదురు ఎరుపా?
ముదురు నీలమా?” అన్నది.

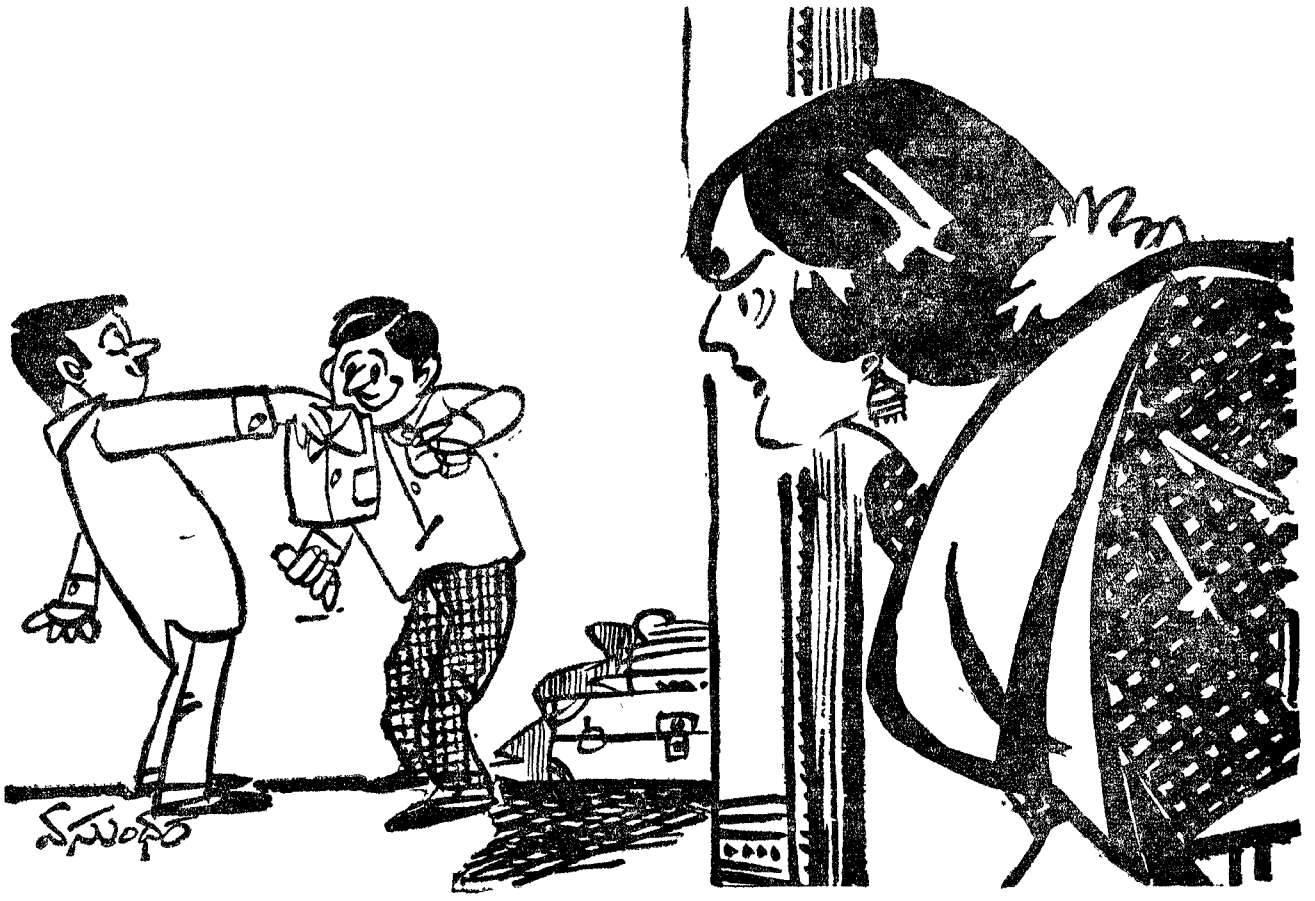
ఆమె గారి ఉద్దేశ్యంతో ఈ ప్రశం
నంలో ముదురు ఎరుపు, ముదురు నీలంతో
పున్న అందం మరో రంగులో లేదని!

సింహాద్రి వినుగ్గా, అసీసరు తేలితో
తిట్టుతిన్న మొఖాన్నిపెట్టి ఇబ్బందున్నాడు.
“ఇంకా ఆ రంగు తెల్లినో గుడ్డలు
ఎవరూ కనిపెట్టలేదుట..... అందుకే ఒక
తెల్ల గుడ్డ పుచ్చుకొని—మీ అమ్మమ్మకు
జాకెట్టు కుట్టే నర్సింహానికి ఇది కల

వని ఇచ్చావా?”
“అయ్యోయ్యో!..... నింత పెని చేశా
రండి! పెంటనే వెళ్లి తీసుకురండి..
వాడెక్కడ తొరికాడంటే.... బాదుకుట్టిన
జాకెట్టు తొడుక్కునేగా ఎన్నాళ్లకీ రాక
గిరిగిరిలాడి దచ్చిపోయింది మో అమ్మమ్మ
అయ్యోయ్యో పెంటనే వెళ్లితండి!” అని
నెత్తి వోరూ కొట్టుకోసాగింది సీతా
మాంక్షి.

“భూ! నోర్ముయో!.....బుద్ధి లేకపోతే
నది.....నీవెటాగోల .. నొంబుట్టల..... నా
నా అమ్మ మొగ్గిన వాడేత బుట్టించు
కుంటా!”

సీమాంక్షి గయన లేదంటే.....
అప్పటికే సింహాద్రి బెఖన ఇర్రుతన
లిందని వేడిమిదప్పున్నాడేనో బొటనేళ్ల
మీద నిలబడి, “మళ్లా మాట్లాడావో
నిన్ను పుట్టింటికి పంపిస్తా.....నేను
దాదామీదనుండి తూకీ తప్పి!” అన్నాడు
విజురుగా.

వాయిదా వేయడం వంటివి అప్పుటికి సీమాంక్షి పదిపాదులార్లు చెప్పినట్లు వాత నరసింహం ముందు విలబడి జేబు లోని వాయిదాను అల్లమిదపెట్టి చేయి తాచాడు సీమాంక్షి.

తరువాత ఇంటికెళ్లి అరు నందత్త తాళికిరంపేరల్లో చుట్టేచిన ఆచార్య తగిలించుకున్నాడు. ఆలా ఒంటికి తగిలించు తున్న తరువాత గర్వమేసింది. అద్దంలో తొడుకుంటుంటే చిరునవ్వు దాసంతటా తిక్కిళ్ళిందోవచ్చి మొఖాన్నంతా ఆతుక్కు పోయింది.

హిషేరుగా, “సీతా!”.....ఒకసారి ఇటు వచ్చి” అన్నాడు.

సీమాంక్షి వస్తూనే టెర్రిన్ చొక్కా లోపున్న మొగుట్టి చూచి “ఎంత బావు వ్పారండి! సినిమాలో హీరోలా!” అని తక్కువ చప్పేసింది.

సీమాంక్షికి అర్థంకాలేదు. అవిడ మొఖాన్ని చిన్నదిచేసి, “ఎందుకలా నవ్వు లావ్.....నాకు బాగులేదా?” అన్నాడు.

“ఛ! మీకు బాగులేదంటే .. నాకు బాగా లేదన్నట్లే! మీరెంత చిత్తుగా రోజుబాటలా ఉన్నారు!”

సీమాంక్షి.....సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగి

సింహాద్రి టెర్రిన్ ఫర్లు

పోయాడు.

కాళ్ళూ, చేతులూ నరిచేసుకుంటూ, “పెట్టెలో బదు రూపాయలూ జేబులో పెట్టు!” అన్నాడు.

“ఎందుకూ?” అంది.

“అలా బజారువైపుకు వెళుతున్నాంగా ఎవన్నా కొనుక్కొన్నాను తింటానికి..... అంటే ఈ తుభ నమయంతో నడచికి చిన్న పాక్టీ యిస్తున్నామన్నమాట!”

“అల్లాహ్!” అంటూనే పెట్టెలో బదు రూపాయలూ చేతిలోకి తీసుకుంటూ, “ఒక అరడదను బజ్జికాయలున్నూ, ఒక పావలా చేగోడిలు పట్టుండి!” అంది ముందుకు పడ్డ బడను వెనక్కు వేసుకు విలబడుతూ.

“అబ్బే!.....హోటళ్ళలో అవి అమ్మ రు.....కావాలంటే కారబూనిందీ.....కాదంటావో..... బజార్లో కరిబూజకాయే!” అంటూనే జేబులో వదు రూపాయల కాగితం పెట్టుకొని, బయటకు కన బడుతుందో లేదోనని ఒకసారి చూచు కొని, త్రప్పిపడి, పోలిపోడు తరుము తున్న దొంగలాగా బయటపడ్డాడు సీమాంక్షి.

సీమాంక్షి ముప్పై ఆరువేలకర్లుపోయిన తన మూతిని నది చేసుకుంటూ తలు సేసుకుంది!

* * *
రెండో తారీఖు ఉదయందాకా బాగావే తిరిగిగాడు సీమాంక్షి.

తరువాత అనిపించింది— ఏ బావిలో వన్నా (ఆ ఇంటి వాళ్ళు వూరుకుంటే) దూకి చచ్చే బాగుంటుందనిపించింది.

ముప్పై ఒకటవ తారీఖు ఏకటి బడి పోతుండగా టెర్రిగ్రాం వచ్చింది— సీతావహాల్కిచ్చి చెల్లెలు వెంకట మహా లక్ష్మికి నిదో సంబంధం వచ్చిందని— ఆమెగారి మొగుట్టి నిర్ణయించేదుకుగాను ఈమెగారు వెళ్ళాలిట!

“ఛీ! ఛీ! సిగ్గులేకపోతే నరీ” అని తున్నాడు—చూపమీద— అనలు కారణం పెండ్లాన్ని పంపటానికిగాను— టెర్రిగ్రాం బదులు టెర్రిగ్రాం మనియార్డులు పంప లేదని!

“ఎవళ్ళ వసులకు వాళ్ళు డబ్బు లివ్వక పోతే.....ఇక్కడేవన్నా చెటువ కాస్తున్నా య్యనుకున్నాడా మీ బాబు!” సీమా లక్ష్మిమీద కనురుకుందామన్నంత కోప మొచ్చింది.

మర్నాడు సాయంత్రం ఆమెను రైలె క్కించి, ఆమర్నాడు పొద్దున్నే పాత బాకీ లన్నీ తీర్చుకొని—మిగిలిన డబ్బులు లెక్క చూచుకుంటే—వాలు రూపాయలతోంట్లై తొమ్మిది పైసలు మిగిలినాయి!

గుండ్రాగినంత వనయి పైకిచూస్తే నోరు తెరుచుకొని— భుజిగోవిందంగాడి గుడ్డతో కుట్టించిన చొక్కా కనబడింది.

ఇక బజార్లో నడుస్తుంటే ఆ భజి గోవిందం కనబడి ‘హిహి’ అన్నాడు. అన పని ‘హిహి’ నే!

ఇప్పటికే ఒకరోజు గడిచిపోయింది!

అప్పేసికొనటమే ఒక బుద్ధితక్కువ.... తరువాత దానిని ఇవ్వలేక తెల్ల మొఖం చేయటం మరో బుద్ధితక్కువ....తక్కువ.. అవును డబ్బులు తక్కువ తెల్ల వార్నూ కలవరించి..... తెల్లవారుజామున నిద్రపోతూ—ఈనెలలో ఆ సుఖ్యరొజులు

గాడి డోరే ఒక నది అప్పుచేసి ఆ నది
కోవలదం మొత్తం నేర్చి మీ నది
అనుదనుకున్నాడు.

అందుకే—తరువాత రెండు గంటలకే
బోకాసి దిగింది.....నువ్వురాజులు దర్శ
వార్థం వయస్యము సింహాది.

కువ్వురాజులు, సింహాదిని చూస్తూనే
మిది మిదికివస్తూ, “ఈ ప్రపంచం వుంది
చూచావు గురువా.....” అన్నాడు.

కోవలదంబిదిగా, దానితోపాటు అవ
తరమూ వచ్చింది కనుక తమాయించు
కున్నాడు సింహాది.

“మా వక్కభాగంలో ఉన్నాయున్నాడు
చూచావా.....వట్టి వెదవ.....వాడు పిల
వాడికి అర్పిల్లి బట్టి వాకి.....ఆ వెద
వకి ఈ వెదవ నడిగే దైర్యంలేదు...
వరే పోయి..... ఈ నెల్ల వాకు డబ్బు
అవసరముంది ఒక అయిదు బకాయి
వెదుకున్నాను గురువా అన్నా.... సింతేసి
మొటలన్నాడని గాడిద వెదవ.....తరువాత
ఏ దగ్గరికైనా అప్పుకోద్దాంలే అని బియ్యం
వికీ అట్టి వెట్టుకున్నదాంటో ఇచ్చి
కుపో!”

సింహాది గిరుక్కున వెనక్కు తిరి
గాడు.

‘బై బై’ అని గూడా అనలేదు. వెనక్కు
తిరిగి గూడా చూడకుండా రోడ్డుమీద
వరుగెత్తడం మొదలు పెట్టాడు.

విసురుగా వదుస్తున్న ఆ నమయం
తోనే అనుకోని ఆ సంఘటన జరిగింది.
భజగోవిందం ఎదురుగా నిలబడి
‘హిహి’ అన్నాడు.

సింహాది చచ్చిపోయి ‘హిహి’ అన్నాడు.
“మీరొకసారి దయచేయాలి.....
హిహి!”

“అదే చూస్తున్నాను.. హిహి!”
“హిహి.....మీదాకా వచ్చే ఉంటుంది...
అలన్యాయంలే మంచి ముక్కలవ్వచ్చు....
భుటకే చాలామంది వెట్టుకెళ్లారు!”
సింహాదికి అరకాలేదు.

“ఇదేమిటి చెప్పా.....ఇలా అంటాడు”
అని బిక్కు మొఖమేసి “సరే తప్ప
కుండా!” అని మరో పండు లోని అడ్డం

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో మీ జీవితంలో వచ్చేది, మీ వదిల్చే వచ్చేది గురించి
మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లుంటే ఒక పుష్పం కాల్చుకొని మీకు ఇచ్చి మీకు
పుష్పము పేజునా, మీరు వ్రాయు తేదీ, నెలవెలములున్నా, మీ వదిల్చే
దిరువామానా, వెంటనే వ్రాసివేయండి. పోలిక కాత్తములోని దేవుని
దేవతలను మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కాల్చు వ్రాసినతేదీ అగాదుగా
12 నామాలలోను మీయొక్క అభివృద్ధి, ము, లాభనష్ట, ములు, జీవితమార్గము, వీరవనారములో మీకు
అయిదు కలుగునో, ఉద్యోగం ఏమయిందో మిలిచెత్తలు, మార్పులు, అంగీకరించుము, వరదేశామన
రికెయ్యాలను, వివాహము, ప్రియము, సంభావము, పరినిశ్చయము, లాటరీ, అకస్మాత్ దుష్టరాజు
మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారిగా వ్రాసి కు. 1.25 రూ. అను మాత్రము పి. పి
గా పంపగలము. (పి. పి. పోస్టులు ప్రత్యేకం) దుష్ట (గ్రామాలపై వా ఉన్నయెడల కాంతివేయు విషయం
కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పోస్ట్ పై నమంపజుము. మేము పంపిన పోస్ట్ పై మీకు తప్పక
లేనివిదల పై కను చూచు చేయవలెను. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్డపు ఖర్చునులో వ్రాయండి

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ IYOTISHI (A. W. P.)
JULLUNDUR CITY.

కొత్త చీట్‌లు

10000
నెలకి రూ 200
50 నెలలు

1000
నెలకి రూ 20
50 నెలలు

5000
నెలకి రూ 100
50 నెలలు

1250
నెలకి రూ 25
50 నెలలు

2500
నెలకి రూ 50
50 నెలలు

750
నెలకి రూ 25
50 నెలలు

1500
నెలకి రూ 30
50 నెలలు

500
నెలకి రూ 20
50 నెలలు

మూర్ఖదర్శి

ఎవ్వరినో ప్రభువేదించబడెడ
అచిద సెలవులో హైదరాబాద్
ఫోన్: 46225.

జ్ఞుమనిసింవి మాదాడకుండా కూర్చు
వ్వాడు.

సీమాలక్ష్మి కాశేపు ఏదేదో గొణు
క్కిని— బెల్లకొట్టి, మ్యాసేరీల్ మొద
లెడితే—దానివంక చూస్తూ కూర్చుంది.

అరువాత సింహాద్రి— ఇంట్రవెల్ కు
బదు నిముషాలు ముందుగా బయటకు
వెళ్లి, బదు నిముషాలలో అరువాత లోపలి
కొచ్చి—నచ్చేటప్పుడూ, పోయేటప్పుడు ఒక
ల్లిద్దరు ప్రేక్షకుల కాళ్లకు చక్కలి
గింతలు పెట్టి—వాళ్ల చేత చివాట్లు
తీసి— సినిమా అయిం తరువాత పావు
గంటకు అంతా వెళ్లిపోయిం తరువాత—సీతా
మహాలక్ష్మి, ఆలస్యానికి ఎంత మొత్తు
కున్నా వినకుండా—బయట పడ్డాడు—
గుండెమీద చేయి వేసుకొని!

సినిమా చూచొచ్చిం తరువాత గూడా
సీమాలక్ష్మి ననుగుతునే వున్నది—కసురు
కుంటూనే వున్నది!

ఎందుకంటే—

“పాపం పాపిత్రిని సూర్యకాంతం
చాల కష్టాలు పెట్టింది!” అన్నది దారో
వస్తూ.

“అరే! పాపం! ఎప్పుడూ?” అన్నాడు
వోరు జారి అమాయకంగా. భజగోవిం
దాన్ని గురించి అలోచిస్తున్న సింహాద్రి.

ఆ పొయింటు పట్టుకొనిమొర్నాటి
పొద్దుటివరకూ దులుపుతూనే వున్నది—
ఏంచేస్తాడు? వోర్యానుకు కూర్చున్నాడు
తన తప్పు గనక!

మూడోరోజున సీమాలక్ష్మి తమ్ముడు
గ్రీనివాసులువచ్చి వేమాలక్ష్మిని తీసుక
వెళ్లాడు—ఒక రెండు రోజులుండి మరీ,
అక్కడ సింహాద్రికి పెండ్లాంతో
తగులాటే.

తన తమ్ముడితో ఎక్కడికన్నా వెళ్లే
టప్పుడు—టెర్లిన్ చొక్కా వేసు కెళ్ల
మంటుంది సీతా మహాలక్ష్మి—అసలు బాధ
పెండ్లాంకు చెప్పలేక ‘భస్మ’పంటూంటాడు
సింహాద్రి.

ఎనిమిది రూపాయిలుగావుగా—సింహాద్రి
ప్రాణాలను నిలుపునా తోడేస్తున్నాయి.

భజగోవిందం కొట్టున్న బజారువైపుకు

సింహాద్రి టెర్లిన్ పర్లు

వెళ్లి అప్పుడేపట్ట లేదన్నా—రెండు వారాలపై
చిలుకయింది!

ఒకవిధంగా ఏ భర్మం — అన్నివిధాలా!
సింహాద్రికి ఆ టెర్లిన్ చొక్కాతో బుర్ర
వేడెక్కిపోయింది. అట్లాగే పిచ్చిగూడా ఎక్కి
స్తుందే మని భయంగూడా వేసింది.

అందుకే—

ఈ బాధ భరించలేక చూస్తూ చూస్తూ
మరెవడి దగ్గరన్నా అప్పు చేసి భజగోవిందం
మర్చిపోయిన ఆ అప్పును తీర్చాలంటే మన
స్కరించటంలేదు—మొదలెడితే బంకలా
నాలుగు నెల్లవరకూ పదల్త. ఇవ్వకుండా
ఉండామా. వాడికి గుర్తు కొచ్చి తన మెడ
కాయ ఎక్కడ పట్టుకుంటాడోనని భయం!
చస్తుంటే—

ఒక అయిడియూ పది రోజుల తరువాత
తట్టింది.

అదైనా—తన తమ్ముడు వేమూద్రి
వచ్చి ఓనాలోజులు ఏదో స్వంత పని
మీద ఉండి వెళ్లిపోదామని గడవదాటు
తుంటే—

వెనక్కు పిలిచాడు “ఇదుగో తమ్ముడూ
ఈ టెర్లిన్ చొక్కా....నీకు బాగుంటుంది
గాని తీసుకెళ్లి తాడుక్కరా!” అని
అతగాడి చేతిలో పెట్టి తన చేతులు
దులుపుకున్నాడు. గుండెలమీద పేరుకు
పోయిన బరువును తుడిచి అవతలపారేశాడు.

ఆ అతగాడు ముందు వద్దన్నాడు. తరు
వాత నా కెందుకన్నాడు. ఆపైన మరీ అలా
అనేసేస్తుంటే వెనక్కు తీసుకుంటాడేమో
నని భయమేసి—వెధవ కులుకొకటి కులికి
పరే వన్నాడు!

ఈలోగా వెనక గదిలోనుండి ఇదంతా
చూస్తున్న సీతా మహాలక్ష్మి అన్ని విధాలా
నన్నిదగ్గవైంది.— నిప్పు కణికలు నాలుగు
తీసుకొని కంటో మేసుకొంది. ఆపైన విసిర
క్రతో విసరసాగింది.

సింహాద్రి తేలిగ్గా, హుషారుగా వెనక్కు
తిరిగి, “అహో! ఎంత హాయిలే ఈ
రేయి!” అని పట్టు పగలే గుండెలమీద
ఒకటే రుద్దుకోసాగాడు.

సీమాలక్ష్మి గడపవతల కాలుపెట్టింది.

“ముందు ఈ విషయం చెప్పండి—

నేను ముఖ్యమా? మీ తమ్ముడుముఖ్యమా?”

సింహాద్రి అప్పుడే హుషారు తీసి ఉన్నా
డేమో, “రెండుసార్లు చదివినా కాశీ మణి
కథల్లా—నా కెక్కడ ఇలాంటి ప్రశ్నలు
తగిలినట్టు గుర్తు లేదే!” అన్నాడు ఎటో
చూస్తూ.

‘ఈ సమాధానంతో ఆమె వేరే లోప
లికి వెళ్లి అజ్ఞం తెచ్చుకోవాల్సి అవ
సరం లేకపోయింది.

మరింత మీద కొచ్చింది. “మీదొంక
తిరుగుడు సమాధానాలు నాకు పనికిరావు.
నేను మీ భార్యను అవునా గాడా?”

“అవును!”

“నామాట కేవలం విలువ ఉన్నదా?
లేదా?”

“ఉన్నది!”

“అయితే నేను కొనుక్కోమంటే
కొనుక్కున్న ఆ టెర్లిన్ చొక్కా మీ
తమ్ముడి కెందుకొచ్చారు?”

“తమ్ముడుగదా అని!”

“అదే ఎందుకు ఇచ్చారంటున్నాను?”

“అందుకే ఇచ్చారంటున్నాను!”

సింహాద్రి ‘సై’ అంటే ‘సై’ అనే
దుకు నీడంగా వున్నాడు. చొక్కా
చేతులు గూడా పైకి లాగాడు.

కాని ఇతగాడి చేష్టలకి, సమాధానాలకి
సీమాలక్ష్మి కోపం పెరిగి తాటిచెట్టుంత
అయింది.

ఇక అవుకోలేక “అయితే మొన్నొచ్చిన
మా తమ్ముడి కెందు కివ్వలేదు?” అన్నది
అక్కనం వెళ్లకక్కుతూ.

“మీ తమ్ముడు గనుక!”

అంతే మొగుడు మీద కోపంతో ఇల్లె
గిరిపోయేలా కేక వేసింది. వానా మాటలూ
అంది—పుట్టింటికి పోయి తిరిగి రానని
గూడా దబాయించింది. పిటికి దేనికి
సింహాద్రి సమాధానం చెప్పకపోవటంతో
రౌతికి పస్తు పడుకొని—మొగుణ్ణి గూడా
పస్తు పడుబెట్టింది.

సింహాద్రి ఉత్సాహంమీద ఉన్నా
డేవో—అందునా పెళ్లెంతరువాత భార్య

మీద మొదటిసారిగా పొందిన ఘన విజ సాగినంత.

“హిస్” అన్నాడు. అంతటితో వూళ్ళో

యంతో ఆ రాతల్నా కలలో కాశ్మీర్ లో తిరిగాడు.

సుబ్బరాజులు వాడావుడికి సింహానికి కోకుండానే “మీరు క్రిందటి నెల్లొ కోవమొచ్చింది. వాడిని సమితి మింగేద్దా గూడా జమ చేయలేదు.....రేపు నన్ను

తెల్లవారింది. కోడి కూసింది. సింహాది మున్నంత విసురుగా వచ్చి తలుపుతీశాడు. కయినా రెండు నెల్లొది పర్జేయాలి!” ఇంటి తలుపులు దబ దబా మోగ భజగోవిందం ఎదురుగా నిలబడి అన్నాడు.

* నాచర్ల సౌందర్యమునకు లక్ష్మి దివ్యమైనది * అన్నది వైజయంతిమాల

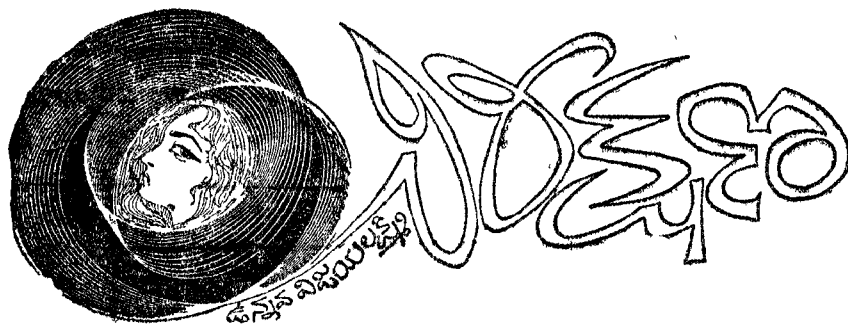
వైజయంతిమాలకున్నట్లే
మీకున్న చర్మసౌందర్యం
మూల్యం... ఆ సాధనమే
దానికి తగినది!

యిందొండునా నైజయంతిమాల ఆలా దప్పుడున్నది, చర్మసౌందర్యం మీకు. నాకు. ఆయురకు అమూల్యం. ఎందుకంటే, అది చనితను పరిభార సౌందర్యంగా మారుతుంది. నాసౌందర్యకారియైన నాకు...లక్ష్మి మీరు ఎందుకు వాడి చూడగూడదు? దాని మీగడవంటి మరగ ఎంతో హిమ్యమైనది...నాకు ప్రియమైన పరిమళం గంది. లక్ష్మి మీ సౌందర్యసాధనగా రోజూ వాడండి.

లక్ష్మి టూల్స్ లెట్ నట్లు సినీమతారలకు సౌందర్యమునిచ్చే పద్ధతైన
వామ్యమగునట్లు తెలుపులాను, నాలుగు వానవెల్లి రంగులను వున్నది

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ ఆర్కల్

అంబాత్-615, 199-140 56

జీవిత విశేషము

జీవితవివాద విరక్తితో అత్యుపాధ్య చేసుకోబోతున్న రాధను, రక్షిస్తాడు ఆ ఊరి దాక్టరు డో. వేణుకు తన దనువీయ: జీవితగాధనంతా వివిసిస్తుంది. రాధ చిన్నతనంలోనే తండ్రిని కోల్పోతుంది. మూడు పైతలు ప్రియమైన రాధను ఒక పాంచి సంబంధమే అనుకుని, తాత్కాలికీద్రి పెళ్లి చేస్తాడు అన్న ప్రకారాన్ని అనుకోని విధంగా ఒక ప్రమాదంతో భార్యరం వదిలిపెట్టాడు. రాధకు అప్పుగరింటో కూడా అదరణ కరుణవుతుంది. కూతురిని గురించిన దింకతోనే లల్లి కాంతమ్మ ప్రాణాలు విడుస్తుంది. అంజనేయులు రాధపై అభావనలను స్పష్టపెట్టాడు. రాధను తనవెంట తీసికెళ్లి ఉద్యోగం యిప్పిస్తానని ఊరడిస్తుంది పార్వతి. నేను తనను వివాహం చేసుకోమని కోరిన సంగతి పార్వతికి చెప్తుంది రాధ క్షణిక దేశానికిన్నై రాధకు నల్లికమిస్తారు రాధ, వేణు భయపడతూనే అవసరంలేదనీ, తా నామెను తనూ వివాహం చేసుకుంటామని చెప్తాడు వేణు. వే: వద్దనుంచి ఉత్తరం రాతని రాధ కలవర దుకున్న సమయంలో, అలని ఉత్తరం అంజనేయులు చేతిలో పెట్టుతుంది. రాధ అంజనేయులుతో వెళ్లిపోయిందని ఊరంతా గట్టుంబుంది. వేణు హతాశుడవుతాడు. మన శ్లోచిని అశిమ్మా, పార్వతి యింటికికెళ్ల రాధకు వరిస్థితులు యికా కుదులుబడవు. అందోళన, అత్యుపాధ్య మోక్షమే ఆమెకు మిగిలాయి.

11

ఎండ కొంచెం చల్లబడగానే పార్వతి రాధ ఇందిరమ్మగారింటికి వెళ్లారు. వీళ్ళు వస్తామని ముందుగానే ఫోన్ చేసి ఉండడం వల్ల అవిడ వాకిట్లోనే నిదురయి అభిమానంగా పలకరించి లోపలికి తీసుకు వెళ్లింది.

ముగ్గురూ వెళ్లి వో గదిలో కూర్చున్నారు. ఆ గదిలో వో నూలగా చిన్నచిన్న పీటలు బంబుబానాలు పేర్చి ఉన్నాయి. వాటివంటే చూస్తున్న పార్వతి సుద్దేశించి అవిడ నవ్వుతూ అంది.

“ఇది క్లాసు రూమ్. ఇక్కడైతే నువం అన్ని సంగతులు మాట్లాడుకోవచ్చునని ఇలా తీసుకోవ్వాను. మాకింకా ఆసీనురూం అనీ, టీచర్సురూమ్ అనీ ఏమీలేవు. ప్రస్తుతం ఈ రెండు గదులు, ఈ నక్క వరండా అంతా స్కూలుకి వాడుకుంటున్నాము. ఈ వెలాంటికి ఆ ప్రక్కన యింకో చిన్న యూనిట్ మొదలుపెడతాను. ప్లాను కాంక్షనయిపోయింది. అదికూడ తయారయితే స్కూలు విస్తృతం చేయడానికి పీలుంటుంది.”

“జాబులేండి. నెమ్మదిగా ఎక్స్ పెన్డే చేసుకోవచ్చు. మొదటే అన్ని పాంసులు కావాలనుకుంటే ఏలా.”

వాల్మీద్వరి సంభాషణ నింటూ ముపు సంగా కూర్చుంది రాధ. అమె గుండె దడ దడ లాడుతోంది. భయంతో ఒళ్లంతా చీరుచెమటలు పోస్తున్నాయి. తల వంచు కుని నెమ్మదిగా ఎవరూ చూడకుండా అర చేతులలో పట్టిన చెమటని రుమాలుతో తుడుచుకుంటోంది

కొంతసేపు ఈ ఐదురు ఆ ఐదురు అయ్యాక,

“అయితే రాధని రేపటినుండి రమ్మం లారా ?” అంది పార్వతి.

“అలాగే, రేపే అప్పాయింటుమెంటు అర్దరు కూడ టైపు చేయించి యిస్తాను.” అంది అవిడ రాధవంక చూస్తూ

“థ్యాంక్సు” అంది రాధ తన శక్తి సంతా కూడదీసుకుంటూ.

“ఎస్. ఎస్. ఎల్. పి. నర్సిఫిక్షేటు ఉందామ్మా ?” అంది ఇందిరమ్మగారు. ఎంతో ఆదరంగా.

“తెచ్చానండి” అంటూ బ్యాగ్ తెరచి

ఆ నర్సిఫిక్షేటు ఆమెచేతి కిచ్చింది రాధ.

ఆమె ఏదో మాట్లాడుతూ పుస్తకం తెరచి పాఠ్యాలు చూస్తుంటే,

“మీరు మార్కులు చూడక్కర్లేదూ మా రాధ ఎప్పుడూ క్లాసులో అన్ని సబ్జెక్టులలోనూ పస్టే.” అంది పార్వతి చిన్నగా నవ్వుతూ.

అవిడ అలా చూస్తూనే, “అద్భుష్టం” అంది యాదాభావంగా.

“ఆ అద్భుష్టం అంతటితోటే అగ పోయింది. ఇప్పుడు నా అంతటి దురదృష్టవంతులెవరూ ఉండరు.” అంది రాధ బాధాతప్త కంఠంతో.

దెబ్బతిన్నట్లు తలెత్తి చూచింది ఇంది రమ్మగారు. “నువ్వలా అడుకోవద్దమ్మా కొన్నాళ్లు వోపికపట్టాలంటే. మళ్లీ ఆ అద్భుష్టం విన్నవ వెతుక్కుంటూ వస్తుంది. నేను నీకు తల్లిలాంటి దాన్ని. నా జీవితవనం పూరికే పోదు. నా మాట మీద నమ్మకముంచి కొన్నాళ్లు ధైర్యంగా ఉండు.” అంది అప్పాయింటి లోజీకివలాడు తూండగా.

చల్లటి సన్నటిజల్లు లాంటి ఆ సాను భూతి వాక్యానికి రాధ కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి. ఏమో చెప్పబోయింది. కాని పూడిపోయిన కంఠం అందుకు అవకాశం ఇవ్వకపోవడంతో ముపుసంగా కళ్లలోనే శ్మశ్మత తెలుపుకుని మళ్లీ తల వంచు కుంది.

“మిగతా టీచర్సు ఏమైనా అనుకుం రేమోనని తన భయం.” అంది పార్వతి ఆ ముగ్గురి మధ్య అల్లుకుపోయిన నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేస్తూ.

“ఎవ్వరూ నీమీ అనుకోరు. అతను పై చతువుకి విదేశానికి వెళ్లాడని చెప్తాం. అంతవరకూ పూరికే ఉండడం ఎందుకని రాధ ఉద్యోగం చేస్తోంది అనుకుంటారు.

రాధా? నువ్వెప్పుడూ నవ్వుతూ సంతోషంగా ఉండాలి. వాళ్ళందరిముందు ఇలా విచారంగా బాధపడుతున్నట్లు మాత్రం ఉండకు. దానివల్ల వాళ్ళందరికీ లేనిపోని అమమాలూ కలుగడమే కాకుండా నీకు

కోణ్డోయి పాపానికి కూడ శ్రేయస్కరం కాదు.

ఇటుగో పార్వతి! రాధ ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉండి వేళవట్టున ఆహారం ఏకాంతి తీసుకునేలా చూపే భారం నీది."

"పరిస్థితిని అర్థంచేసుకుని, వో ఉపాధి కల్పించి ఆదరించడానికి ఇష్టపడింది. అదే పదివేలు." అనుకున్న పార్వతికి, రాధకి ఆమె మాటలు అమిత ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగించాయి. ఆ భావాలు వారి వదనాల్లో ప్రతిబింబించడంతో,

"వా మాటలు మీ కాశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తున్నాయి కదూ. మేము చెప్పింది వింటే మీ సంశయం తీరిపోతుంది." అంది రుదకంకంతో. ఆమె కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి. ఆమెలో కలిగిన ఈ హాత్యరిణామానికి మరి తెల్లబోయారు వాళ్ళిద్దరూ. కొద్ది క్షణాల తరువాత ఇందిరమ్మగారే మొదలుపెట్టింది.

"అవసరం వచ్చింది కాబట్టి ఇప్పుడు మీకు చెప్తున్నాను. ఇది నాకూ మావారికి తప్ప ఇంట్లో పిల్లలకి కూడ తెలియదు.

నాకో చెల్లెలుండేది సంధ్య అని. చాల అందమైనది, తెలివైనది. మరుకైనది. తను బి. ఏ, ప్యాసు కాగానే పెళ్లి చేయాలని అమ్మ తొందరపెట్టింది. అయితే తన అంద చందాలకి తెలివితేటలకి తగిన వాడు దొరక్క. కాలేజీలు తెరవగానే ఎం. ఎ.,లో చేర్పించారు నాన్నగారు. 'ఎప్పుడు సంబంధం కుదిరితే అప్పుడే మాన్పించే యుచ్చులే. ఇప్పుడు దూరికే ఇంట్లో కూర్చోపెట్టడం దేనికి?' అంటూ అమ్మని సమాధానపరిచారు.

ఆ ఎం. ఏ., చదువుతుండగానే సంధ్యకు ఒక అబ్బాయిలో పరిచయం అయ్యింది. వాళ్ళ క్లాస్. కానీ మన కులం కాదు. అయితేనేం, వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారు. పెద్దల నెదిరించి అయినా వివాహం చేసుకోడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

ఆ వేసంగి శలవలకి అతను యింటికి వెళుతూ, ఎలాగైనా తల్లిదండ్రుల్ని ఒప్పించి వారం పది రోజులలో వస్తావనీ, వాళ్ళు ఇష్టపడకపోయినా సంధ్యని

పెళ్లిచేసుకోవడం మునునీ వినో ఆకలి తీసేసరిలేదని చెప్పింది. వానికీ మేమంతా కల్పించి రైతెక్కాడు. వారం పది పదిహేన కలిసి తనని బలవంతమీద బలిపేరం రోజులు గడిచిపోయాయి. అతను తిరిగి మీదకు తీసుకువెళ్లి యజ్ఞపశువులా ఆ దాక్తురు దగ్గరికి తీసుకువెళ్లాం, ఆ దాక్తురు మాకు చిచ్చువ్వుటిమంటే తెలిసినవాడే. మా నాన్నగారి వయస్సు లుంది. ఆయనంటే కేవలం దాక్తురనే గౌరవమే కాకుండా ఏదో అభిమానం చూపు ఉండేవి. ఆయన కూడ మమ్మల్ని తన పిల్లలలాగే వాత్సర్యంతో చూసే

తెలుస్తారు. అప్పటి తెలుగునా అతను వాడు. సంధ్య వణికిపోతూ పెళ్లి ఆయన వచ్చి తీరుతాడని భయం చెప్పుకుందేమో. కానీ, ఈలోగా అనుకోని సంఘటన జరిగింది. అప్పుడు నేనుకూడ అక్కడే ఉన్నాను. వో ఉదయం కాసే త్రాగుతూ త్రాగుతూ వాంటి చేసుకుని కళ్ళు తిరిగి పడిపోయింది సంధ్య. ఇంట్లో అంతా ఖంగారుపడ్డాయి. అన్నయ్య వెంటనే కారు వేసుకు వెళ్లి దాక్తుర్ని వెంటబెట్టుకు వచ్చాడు. ఈలోగా సంధ్యకి తెలివి వచ్చింది. తన కప్పుడు బాగానే ఉన్నదని, దాక్తురు అన్ని పరీక్షలు పూర్తిచేసి, "జనరల్

L. D. AHUJA & SONS (APTW)
Post Box No. 1346, Delhi-6.

పాఠశాల పూర్తి చేయండి.

 జంబూత్ కు బ్యాంక్ పోస్టల్
 ఊహించుకొని, ప్రభు
 త్వం చేత విరగజేయబడిన
 వంశ్యమంచి చోమియో
 పతికి మూడు అత్తున్న
 తల్లెడు దిగిబు, ఎం.డి.
 హాట్, ఎం.ఎస్.సి. (చోమియో)గోల్
 మీదలిగ్గో బొందండి. సేదు, కమ్మగడిం
 చండి. ఉచిత వ్రాసేక్కనిమ వ్రాయండి.
IMPERIAL HOMOEOPATHIC COLLEGE
 (APT), Jamnau, Tawi-12.

దగ్గు వివారిణి తిరువల్లికుండా తిరువల్లి
 ముప్పయి వేళ్ళుండుంబిరియ కు.157-15
 టియర్ కు 12-13 వై.
 చెక్కడు వూర్కోయ్యవూర్ చెక్కడు వూర్
 కుంబిరియ. వూర్కోయ్య కు. 147-16.
 టియర్ కు. 17-97 వై.
 కంబిరియ పొక కుక్కవూర్, కంబిరియ.
 కంబిరియ కుంబిరియ కు. 87-97 వై. కుంబిరియ
 కుంబిరియ కుంబిరియ.

DR. SHERMAN, F.C.S.
181, R. N. Ganga Road, Calcutta-28

ఉదాహరణ 1

Abstract

అక్షర పూజ

श्री कृष्ण चन्द्रा वैद्य
(A. P.) P.O. Katri Sarai (Gaya)

వీవే, అంతకన్న మరేదేదు" అంటూ
 బావిక్కిదో వ్రాసి ఇచ్చాడు. వెదుతూ
 వెదుతూ వాన్నాకి భుజుమీత వెయ్యి
 వేసి, "ఎక్కడా తాదాసీ మానేకావు
 బోల్తాగా. వీలయితే ఏయంతుం నోసీరిరా!
 కాస్తేవు చదరంగం ఆడుకుందాం."
 అంటూ యాధాతాపంగా చెప్పినట్లు చెప్పి
 కారెక్కాడు.

జబ్బు ఏమో తదని దాక్షుడు చెప్పెడు
 కథా అని మేమంతా నిశ్చింతగా ఉన్నాం.
 కానీ పంధ్య మృత్యుం అలాగే వీరసంగా
 నిస్తాణగా ఆ కుర్చీలో వాలిపోయింది.
 ఆ కొద్ది క్షణాలలోనే ఏమిటో రక్తం
 ఇంతా వీరయిపోయినట్లు మొఖం అంతా
 పాలిపోయి తెలగా అయిపోయింది.

“ఇప్పుడు అన్నయ్య వచ్చేటప్పుడు
మంచి తెచ్చి పెడతాడమ్మా. భయపేంలేదు.
వెళ్లి కాపేపు పడుకో. ఆ నీరసం తగ్గు
తుంది.” అన్నాడు బాబ్బగారు. అసలు
అయినా మొదటినుంచీ పిల్లలందరితో
నందరూ అంటే అభిమానం ఎక్కువ.

పంధ్య నెర్గి ఈ గదిలో వదుకుంది.
పదిగంటలవేళ బలవంతమైన రెండు
మేముకులు తిసి, ఆ పంధ్యద్విజంతా
కూడ భుజం రాకుండా ఆ గదిలోనే
వదుకుంది.

నిజముగలది నదికి నో నిశ్చయమునకి
 వచ్చివచ్చును. కేరళి కల ముప్పుకుని,
 తల్లి తమ్మన పేర కుచ్చుకుని ముప్పొక్కై
 యానతి వచ్చింది. అప్పుటి అప్పయ్య
 కుచ్చుకు వెళ్లిపోయాడు. నాన్నగారు
 దాక్కయారితో వదలిపోయి అదుకోడానికి
 వెడతానందుకూ వెళ్లి వెళ్లిపోయాడు.
 కండ్ల తోళ్ళు తోడుకుంటూ, "నే
 నిశ్చయే వచ్చేస్తానమ్మా. నో చెందుని
 మోడి" అంది. వేమూ అమ్మా వద్దని
 నాకింహం.

“తేదమ్మా, ఆ మందు తెండు దోమరు
పువ్వుకుమేరికి ఎంతో బలం వచ్చిన
ట్లుంటుంది. భుజ్జే నో అరగంటలో
వచ్చేను. దను నా కోసం వెంటుందో”

“...అలాగే” మా మాతా దేవదేవత
మీదా వెళ్ళిపోయింది.

అన్నట్లుగానే నా అరగంటలోనే సంఖ్య
తిరిగి వచ్చేసింది. ఈ మొత్తం ఎంతో
ప్రశాంతంగా కళకళలాడుతూ ఉంది.

తరువాత కాస్ట్రోవటికి వచ్చగాది వచ్చారు. పోల్లో కూర్చుని ఉన్న నేను ఆయన్ని చూస్తూనే ఉలిక్కిపడి భయం వేసి గదిలోకి వెళ్లిపోయాను. ఆయన వ్పంత క్రోధమూర్తిగా నే నేనాడూ మాత్ర లేదు. పూహించుకోలేదు కూడ. ఆయన తిన్నగా కార్యముగా కడుక్కోకుండా వంటి గదిలోకి వెళ్లారు. ఆయన చెప్పింది విని అమ్మ నెత్తి కొట్టుకుంటూ సంభ్రమ గదిలోకి వెళ్లింది. ఏమిటా భంగం అని నేను కూడ వెళ్లాను.

డాక్టరుగారి అనుమానం విజయవతి
ఒప్పుకుంది. సంద్య. అమ్మ ఒళ్ళు తెలియవీ
కోపంలో ఏమేమో యిష్టించచ్చినట్లు
అనేసింది. అయినా దేనికి సమాధానం.
చెప్పలేదు తను.

అ ద్వాదశ విష్వరం భోజనాని నెయి
లేదు. మిరి గడుల్లో వాళ్లం అటో
నిమ్మా కూర్చున్నామే కాని, ఒక్కళ్లకీ
నిద్ర కూడ వట్టలేదు. మర్నాడు
మామూలుగానే తెల్లవారింది. అమ్మ, నాన్న
కానిటో క్రిందటిరోజు వచ్చిన కోసం
కొంచెం తగ్గింది. ముంకు కర్తవ్యం
నిమిటా అనే అటోయ వచ్చింది. దీని
విటాగో ఆ సంబంధమే భాయంచేసి పెళ్లి
జరిపించేద్దామనే నిర్ణయానికి వచ్చారని
అందరం లేచాం కాని సంధ్య మృత్యు
లేని వియటకు రాలేదు. “మనస్కీ
పిలుచుకురా” అని నాన్నగారు అమ్మని
నంపించారు.

అమ్మ గదిలోకి వెళ్లిన కొద్ది క్షణాలలోనే "అయ్యో తల్లీ, ఎంతవని చేశావే" అంటూ గొట్టునుంటూ ఏడుపు వినిపించింది. అందరం గదిలోకి వరుగుపెట్టాం. ఏమైంది? సంధ్య నిశ్చలంగా నిర్భలంగా నడుకుని నిద్రపోతోంది. పెద్దవులమీద విరుగుపు కూడ అలాగే ఉన్నట్టుంది.

తరువాత తెలిసింది, ఆ క్రితం సాయం క్రమము వెళ్లి తన క్లాస్‌మేట్ ఎవరికో మెడికల్ షాపుంటే. అతన్ని బతిమాలి ఏదో వంకని స్టీపింగ్ పిల్స్ తెచ్చుకుందని. ఇలా జరుగుతుందని అతనికి మాత్రం ఏం తెలుసు.

ఆ సాయంత్రం అమ్మ గదిలో వదుకుని ఉండి ఉండి ఏడుస్తూంటే నేను ప్రక్కనే కూర్చుని వోదారుస్తున్నాను. వాళ్ళగారు అన్నయ్య వోల్డ్స్ కూర్చోనున్నారు. ఎవరిదో క్రొత్త గొంతు వినిపిస్తే నేను లేచి వోల్డ్స్‌కి వచ్చాను. ఆ ఆగంతకుని చూచి గిరుక్కునున్నాను. అతను ఒకటి రెండు పిర్లు సంద్యకోసం మాయింటికి వచ్చాడు. అతను తన క్లాస్‌మేట్ అనీ, చాలా తెలివైనవాడనీ, అందుకని అతని వోల్టేజీ తీర్చుకుంటున్నానని సంద్య చెప్పింది. ఆ స్నేహం ఇలా పరిణమిస్తుందని నేనూ హించలేక పోయాను.

ఏముంది? తనూ సంద్య ప్రేమించు కున్నామని, తను నంగతి వాళ్ళ వాన్న గారికి చెప్పే ఆయన అంగీకరించలేదనీ, దిప్పటికైనా ఆయన మనస్సు మారుతుందేమోనని ఈ రెండు వెలలు వోపిక పట్టాననీ చెప్పాడు. ఇంక ఆయన ఎంతకీ ఇవ్వవడకపోవడంతో ఆయన్ని ఎదిరించి వచ్చేశామనీ, సంద్యని వెళ్లిచేసుకుని, ఇక ఆ సంవత్సరం చదువు సాగే అవకాశంలేదు ఐనక ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుంటాననీ చెప్పాడు.

అతను పాపం ఎంతో బెదురుతూ బెదురుతూ చెప్పినట్లే, అన్నయ్య అసాంకారం అణచుకోలేక ఒక్క పుడుటున లేచి వెళ్లి ఒకచేత్తో అతని పక్క కాంతు వట్టు కొని రెండోచేత్తో ఈ చెంపి ఆ చెంపి వాయిచేశాడు. వాళ్ళగారు వెళ్లి అడ్డువడక పోతే అతను స్పృహతప్పేవరకు అన్నయ్య అలాకొడుతూనే వుండేవాడేమో. వాళ్ళ గారు వాళ్ళిద్దర్నీ విడిపించి నంగతి సందర్భాలు అర్థంకాక అయోమయంగా తన నంక మాస్టున్న అతనితో, "వాయనా, అంతమంచి ఉద్దేశ్యం ఉన్నవాడిని వో ఉత్తరము ముక్కుయినా వ్రాయుచున్నావా? ఏమీనా చూపి చూపి సంద్య నిర్బంధితే

అత్యధికమేమేమింది." అన్నాడు ఆ తరువాతను ఒత్తుకుంటూ.

"నిజంగా!" అన్నా డబ్బు నమ్మలే వట్టు.

"నిజం కాకపోతే నీతో వోస్య మాడతా మటరా?" అంటూ అన్నయ్య హంక రించాడు.

"ఏమిటో ఎప్పటికప్పుడు వ్రాద్దామను కుంటూనే అశ్రద్ధ చేశాను. పైగా మా వాన్న ఒప్పుకోలేదని వ్రాయడానికి ఏగువద్దాను. మేమే వచ్చాకే అన్ని నంగ తులు చెప్పొచ్చు ననుకున్నాను. కాలేజీ తెరిచే దాకానైనా తను వా కోసం చూడవలసింది" అన్నాడు వణుకుతున్న కంకంతో.

తరువాత వాళ్ళగారు చెప్పినది విని ఏగుతో తల వంచుకుంటూ "వా కంత ఆలోచన లేకపోయింది. వా నిర్లక్ష్యంవలననే సంద్య చచ్చిపోయింది. నేనే తనని చంపేశాను." అంటూ రెండు చేతులలోనూ మొఖం చాచుకుని గిరుక్కున మొదిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

అతను వచ్చి వెళ్లింతరువాత వాన్న గారి బాధ మరి ఎక్కువయిపోయింది. "మేమకూడ వట్లు తెలియని కోసంతో దాన్ని ఏమేమో అని వోప్పించాను. కాస్త వివేకంతో ప్రవర్తించి, ఆ సాయంత్రమే వాళ్ళ ఎడమ కుక్కుని, ఉత్తరం వ్రాస్తానని రైర్యం చెప్పివుంటే అంతనని చేసేదికాదు." అంటూ కుమిలిపోయారు.

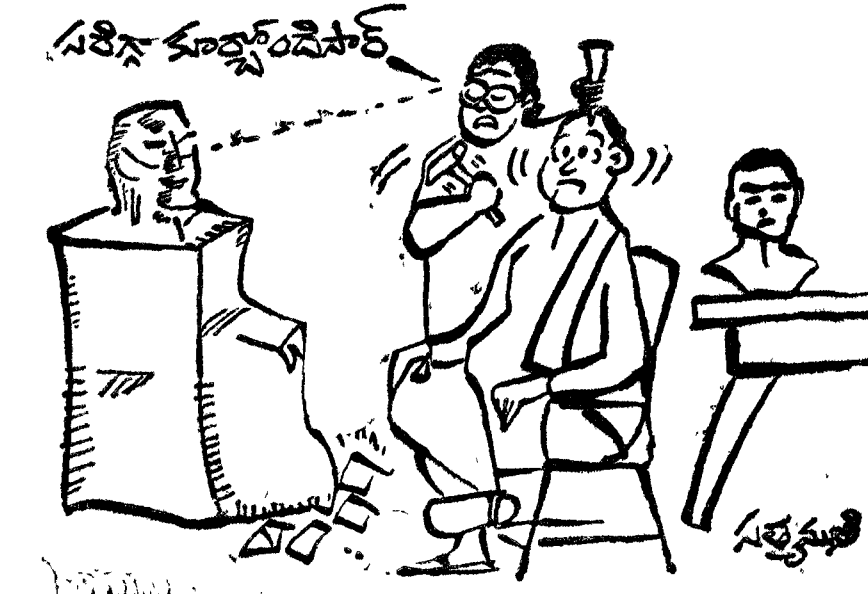
అమ్మ నరేసిరి. ఇలా తరువాత ఏంక బాధ పడ్డా పోయిన ప్రాణం తిరిగి రాదుగానో అంటూ వో దీర్ఘ విశ్వాసం విడిచి కళ్ళు తుడుచుకున్నారు ఇందిరమ్మగారు.

అంతవరకూ ఆ కథలో దీనిపై ప్రాంతం అమె దుఃఖాన్ని వంచుకున్న క్రోత లిద్దరూ జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చి, వాళ్ళ వంలా పాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

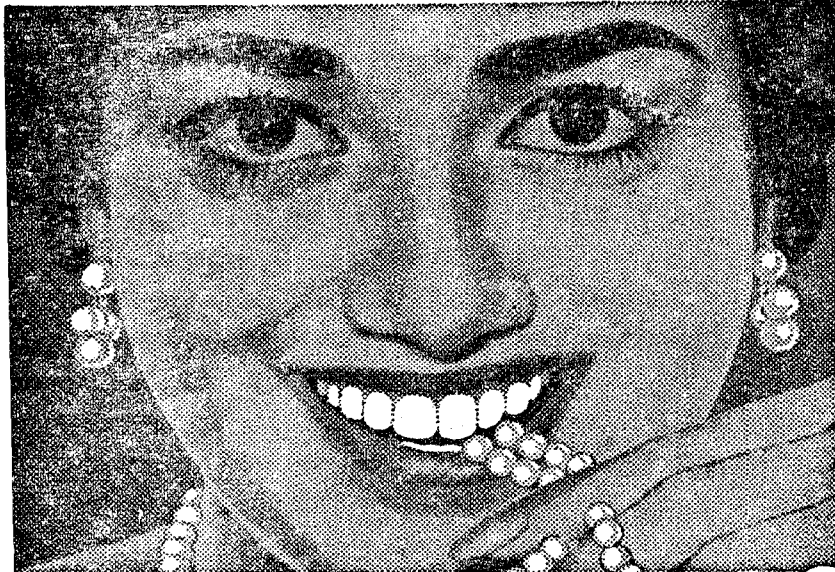
"సామం అవిడెంత బాధపడుతుందో ఆ చెల్లెలికోసం. బాధపడిన వాడడువో ఇంకొకరి బాధని అర్థంచేసుకోగలడు. అందుకే మేం టే అవిడ కంత బాధి సానుభూతి" అనుకుంది రాధ.

గత స్మృతుల పువర్ణరథంలో కలత బారిన అంతరంగాన్ని అదుపులోకి తెచ్చు కుని మళ్ళీ ఇందిరమ్మగారే అంది,

"ఇది జరిగి ఐదుప్పటికి దాదాపు పాతిక సంవత్సరాలవుతుంది. అయినా అవాటి సంఘటనలన్నీ వా కెప్పుడూ కళ్ళకి కట్టి వట్లే ఉంటాయి. సంద్య మరి ఒక్క రోజు వోపిక పట్టివుంటే తన జీవితం ఎంత మంతోషంగా గడిచిపోయేదోనని పూహించుకుంటూంటే చెప్పలేని బాధ కలుగుతుంది. పిదప, చదువుకున్నది—కోర్కీ రోజులు ఎక్కడికైనా వెళ్లిపోయి తన బ్రతుకు తాను బ్రతుకుదామన్నైవా తనతో వోవలేదేమో. అలా వెళ్లిపోవడం కులూ బావి కేదో కళంకం అని అనుకుంటుంది. తను చచ్చిపోతే మాత్రం, అనుకునేదాల్నా

ఇదిగో కార్లేట్ వారి... **బ్రిష్క** టూత్ పేస్టు

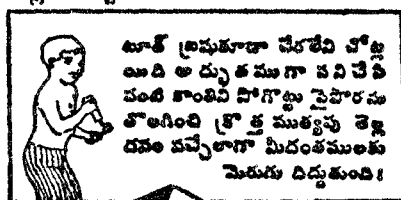
వెలివెలుగును సుఖంతో పలుకుతే ముకుని క్రొత్త ముత్యపు తెల్లదనం పొందండి!

ఇదిగో కార్లేట్ బ్రిష్క - శ్రేష్ఠమైన దంతరాక్షస వధాత్మకమైన ఉత్కృష్ట చెయ్యడంలో ప్రపంచ మంతటా కొత్త అమృతమను గడించిన సంపద అందించి క్రొత్త బాత్ చేస్తు.

అరోగ్యవంతమైన జీవనానికి వచ్చు అత్యంత ముఖ్యమైన ముఖం మీ దిద్ది వచ్చును కోరికలు ముఖం చెయ్యడానికి అద్భుతమైన ముత్యపు తెల్లదనం కూర్చుంటుంది మీ దంత వైద్యుని మీకు చెబుతారు. మీ క్రిష్టమైన దంతముల కోసం ప్రత్యేకంగా కార్లేట్ బ్రిష్క తో బ్రష్ చేస్తే తోముకోవడమే.

ఇదివ్యాపారము మీ దంతములను కుళ్ల వరకు

కోవడానికి కార్లేట్ బ్రిష్క యొక్క ముఖం కూర్చుంటుంది మీ దంతములను కార్లేట్ వద్ద ఉల్లేఖించుట. ఇది పొందలేనిది!

అద్భుతమైన క్రొత్త క్రకాల్ పరిమళాన్ని అందించండి. కార్లేట్ బ్రిష్క యొక్క కోసం!

© 1974, I.T.L.

ని రీ క ణ

అనేక రకాలుగా అనుకున్నారు.

ఆ సమయంలో అక్కడ ఉన్న వేనయినా తనకి రైల్వే వెళ్లి ఏదైనా సలహా ఇవ్వ లేకపోయానే అనే బాధ ఇప్పటిదాకా నన్ను వెంటాడుతూనే ఉంది. అందుకే పార్వతి అనాడు విన్న గురించి చెప్పినప్పుడూ విన్నలాగైనా ఆడుకోవాల్సి, సంద్య జీవితంలో నీ జీవితంకూడ అన్యాయం అయిపోయి కూడ దీని విశ్రయించుకున్నాను. అందుకే నన్ను తన్ను అంత అవసరం లేకపోయినా విన్న తీసుకోడానికే నిర్ణయించుకున్నాను. ఎలాగూ వచ్చే సంవత్సరం అయినా ఇంకో టీవరు అవసరం ఉంటుంది. కాస్త ముందుగా తీసుకుంటే నీకు సహాయం చేసినట్లు ఉంటుంది."

"మీకు నా కృతజ్ఞత ఎలా తెలుపు కోవాలో తెలియడంలేదు. మీ పీడన నా జీవితం అంతా విశ్రాంతిగా గడిచిపోతే చాలు." అంది రాధ.

"నీ కలాంటి అవసరం రా దనలు. కొద్ది రోజులలోనే వరిసి తులన్నీ చక్కబడతాయి. నువ్వు నీ భర్తతో ముఖంగా కాపురం చేసు కుంటావు. ఈ కొద్ది రోజులు కొంచెం రైల్వేగా ఉండు. ఎవరడిగినా అతనిని విదేశాలలో ఉన్నాడని చెప్పు!"

ఇంక మాట్లాడవలసినవి ఏమీ లేక. సోవడంతో,

"కళే వస్తానుంటే. రాధ రేపు పొద్దున్న నున్నది." అంది పార్వతి లేస్తూ. రాధ కూడా లేచి నిలబడింది.

"కొందరేమిటి? కూళ్ళోండి. కాఫీ తీసుకు వెళుదురుగాని" అంది రాధ.

"ఇప్పుడే తీసుకువచ్చానుంటే. కొంచెం బజారు తెల్లల్లిన వని కూడ ఉంది. మళ్ళీ ముప్పై వా వస్తారేండి." అంది పార్వతి.

ఇందిరమ్మగారు వాళ్ళిద్దర్నీ బలవంతం చేసి కూర్చోబెట్టి తోపలికి వెళ్లి (టేబు మూడు కప్పుల కాఫీ పట్టించుకు వచ్చింది. కాఫీ తీసుకుని కొద్ది క్షణాలు కూర్చుని బయలుదేరారు రాధ పార్వతి. (సకేషం)

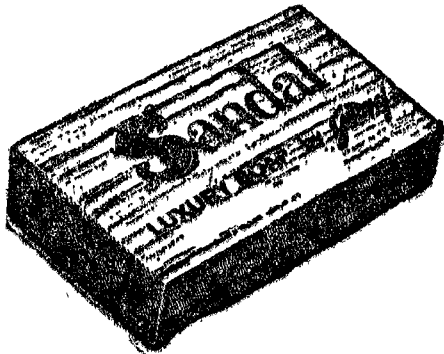
ఐరోపా, అమెరికాలకు ఎగుమతి నిమిత్తం ప్రత్యేకంగా సృష్టితమై ఐయర్లరచబడ్డ సౌఖ్యవంశ కరమైన సబ్బు, ఇప్పుడు ఎన్నికగా భారతదేశంలో అమ్మకమగుచున్నది!

గోద్రెజ్ సాండల్... కుడ్డమైన మైసూర్ చందన మూనే నుండి నైపుణ్యంగా మిశ్రమం చేయబడిన ఉల్లాసకరమైన ప్రళస్తమగు విలపుండే వరిమళం గలది... ఇట్టి వాటితో చాలా కాలం విలపుండే చాలా పెద్ద సబ్బు నేడే దీనిని వాడి చూడండి. చాలి హాయిగాలిసే వరిమళం మీ కెంతో ప్రీతియైనది!

గోద్రెజ్ సాండల్

...అందరూ ఆనందించగల సౌఖ్యదాయకం

సమర్పితం క్రొత్త గోద్రెజ్ సాండల్

గోద్రెజ్
సబ్బులలో
ఉత్తమ
వామము

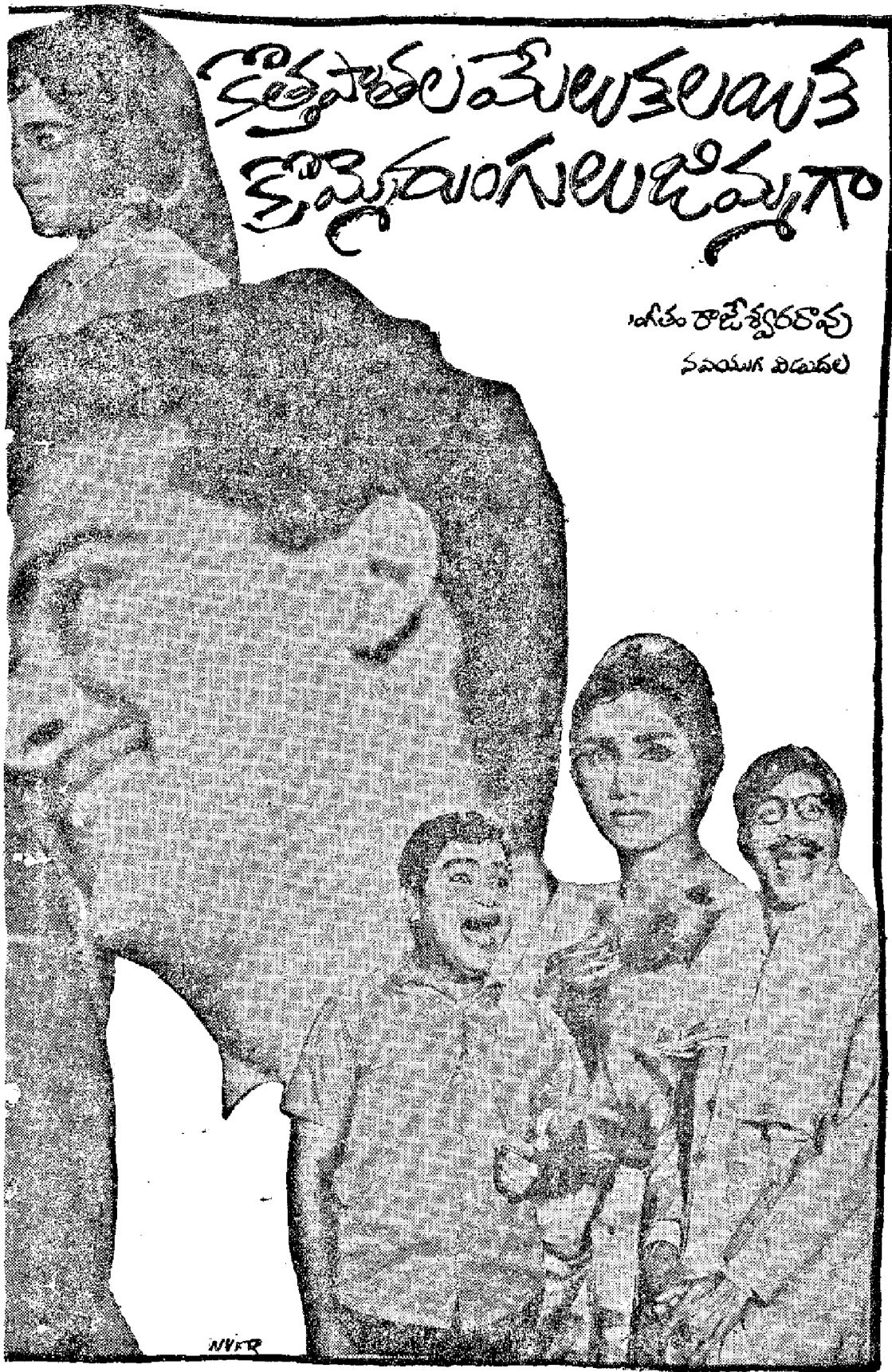

ఆత్మకర్మ

దీప్తాగరి

నిర్మాత దర్శకం
పెళ్ళిగొత్తు

అకంకుష్టం

నాదంబియరావు

నాదంబియరావు

స్నేహించి, వెన్నెల లా తిక్కా మల్లె పూలూ, నొక్కులజాతూ, పీటిలో ఒక దానికొకటి సంబంధం లేకపోయినా, పీటిలో దేన్నిచూచినా, బాలాంబగారికి పాత జ్ఞాన కాలు కళ ముందు మెదులుతాయి. ఆ జ్ఞానకాలు వెనక బాధ తప్ప అనందంలేదు, అదంతా తన యవ్వనంలో జరిగిపోయిన ఒకసుందర స్వప్నం. ఆ సుందరస్వప్నం అడపాదడపా పృథ్వీయంతరాల్లోంచి, బయటికి తొంగిచూస్తూనే వుంటుంది, తనకు ఇష్టం లేకపోయినా.

ఇప్పుడే తనకూతురు జయలక్ష్మి మూలంగా పాతజ్ఞానకాలు మళ్ళీ బాలాంబ గారి కళ ముందు మెదిలాయి.

సాయంత్రం ఎవరో అబ్బాయి జయలక్ష్మి వెంట వచ్చాడు. కాసేపు జయలక్ష్మితో పిచ్చాపాటి మాట్లాడి వెళి పోయాడు. తనకూతురు—ఆ అబ్బాయితో అట్లాచనువుగా మాట్లాడడం బాలాంబ గారికి—ఎందుకో అనవ్యంగా కనిపించింది.

“ఎవరే ఆ అబ్బాయి?” అన్నది.

“మాకాలేటిలో చదువుతున్నాడు. వాళ్ళాసే” అంది. కూతురు సమాధానం లోని నిర్లక్ష్యం బాలాంబగారికి చురుక్కున తగిలింది.

“ఏ క్లాసుయిలే మట్టుకు ఇంటిదగ్గరకు రావలసిన అవసరమేమిటి?” అన్నది.

“అవసరముంటే తప్ప రాకూడదేమిటి?” అన్నది జయలక్ష్మి ముఖం చిట్లించి.

కూతురు నోటుంటు, బాలాంబగారు ఆశించిన సమాధానం అడికాదు. అందువల్ల అవిడకు అరికాలిముంట నెత్తికెక్కింది. బాబాగ్గా సుందరించడానికి బదులు—భూటుగా నాలుగు అంటించింది. జయలక్ష్మి ఇక నోరెత్తలేక పోయింది. గుడ్ల పీరుకుక్కుకుంటూ వెళ్లి సుంచం కరువుక వదుకుంది.

గోడగడియారం తొమ్మిది కొట్టినా జయలక్ష్మి అన్నానికి లేవలేదు. కూతుర్ని వదిలి అన్నం తినడానికి అవిడకు మువ్వరించలేదు. బ్రతిమాలి అన్నానికి పిండానికి బాలాంబగారికి ఇంకా కోపం తగ్గలేదు, జయలక్ష్మిమీద.

తెన్నెల జయలక్ష్మి మోలెందరి, పుచ్చి పువ్వులాంటి వెన్నెల. అనుకోకుండానే అవిడకు గత స్మృతులు కళ్లముందు కనిపించాయి.

అప్పుడు అప్పుడు తనకు జయలక్ష్మి వయస్. జయలక్ష్మికన్నా అందంగా వుండేదేమో తనకు.

లేకపోతే సుందరం తనకోసం అంత ఇదయ్యేవాడా? సుందరం కొత్తగా పేనరుగా వచ్చాడు అపూరిత. నొక్కుల జాతు కంటికి అద్దాలు—రంగుకొంచెం వలుపైనా—నలాకేగా తూడ ముచ్చటగా ఉండేవాడు. ఎప్పుడూ పిగరెట్టు పెదవుల సుధ్య కాలతుండేది.

సాయంత్రమయ్యే వరికి, పూరిబయటికి చెరువుగట్టుంట పీకారువచ్చేవాడు.

దిండవంకనేనుకొని, వరిగ్గా అనవూయానికి వచ్చేది తను. పిళ్లకనికాదు—సుందరాన్ని చూడడానికి!

తీరా అక్కడకి వెళ్లాక దించినకళ్ళపైకి లేవవు. కచ్చేసిగ్గు. గజగజాపిళ్ళ ముంచుకొని వెనక నివ్వలో తరుముతున్నట్లు నడచేది.

మొకనైపు సుందరం తన్ను చూస్తున్నాడేమో..... కళ్ళెత్తి చూద్దామంటేకళ్ళూ కళ్ళూ కలుస్తాయని భయం. మొకాతన్న సుందరం చూస్తున్నా డమకావేవరికి—పిగ్గుతో ఒళ్లంతా కుంచించుక పోయేది.

రాత్రి వదుకుంటే సుందరం కళ్లతో మెదిలేవాడు. పృథ్వీయంతో తేనెపిగల్లా తియ్యటి పూవాలు లేవే.

మొదటిరోజు తనతో మాట్లాడటం ఇప్పటికీ నిన్నా మొన్నా జరిగి నట్లుంటుంది.

పిళ్లకేనుకొని మున్నుది తను. తన మొకే నున్నాడు అతను. ఎవ్వరన్నా చూస్తే? ఎందుకో భయం వేసిందితనకు. కాళ్ళ తొట్రు వదుతున్నాను.

“బాలాంబా మీసేరు?” వెనకనుంచి అడుగుతున్నాడు. తను అప్పుడు అనలేదు. కారు అనలేదు. ఏమనడానికిగొంతు పెగలేదు. చెక్కిళ్ళు ఎరువు చేసుకుంది.

బాబాగ్గా వచ్చి మొదలరిం మొందునడక పోయాడు. అతని నోటుంట వచ్చిన ఆ ఒక్కమాటా, తన కన్నమునమలో రేపేక కలనరానికి అనందానికి అవధులులేక పోయాను.

అరాతి చల్లటి వెన్నెల్లో పక్కా కుదరక, ద్విదారక, తెల్లవార్నూ జాగరణ చేసింది.

తెల్లవారిలేది అద్దంలో చూచుకుంటే కళ్ళు జ్యోతుల్లా వున్నాయి. అయినా—అకళ్లల్లో ఏదో కొత్త కాంతి తొంగి చూస్తోంది.

మొత్తానికి సుందరం గడుసువాడే.

మరుసటి రోజు మళ్ళీ వెంటవద్దాడు. ఏదో మాట్లాడు తాడన్నది తనకు తెలుసు మాటకు ఎట్లానసమాధానం చెప్పాలో మనసులో రిహార్సల్ చేసుకొంటోంది తను.

“తలతో అన్నిపూలు పెట్టారే బయి వనిపించదూ?” పూసించనివచ్చు ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం—చెప్పే గడుసుదనం తనకిలేదు. పూలే బయివయితే..... వచ్చే నవ్వును ఆవడానికి తను పెదినాలు దిగ నట్టింది.

కచ్చెళ్ళూ ఎత్తి నట్టుకున్న చెంబురీసి పూలు తడుముకుంది.

“మీరల్లో పూలు తాక్కుంటానని భయమా?”

అన్ని కొంటెప్రశ్నలు. దేనికి సమాధానం చెప్పలేదు తను. ఏమనుకుంటాడో ఏమో? నయ్యారంజా మెడవక్కకి తిప్పి నవ్వి నడక వేగం పెచ్చించింది.

“వెనక ఎవరో తరుముతున్నట్లు అట్లా నడపిస్తా రెండుకు. చీరమాడండి ఎట్లా తడిసిందో”.

దిజమే— మక్కిమీనాక చీరంతా తడికి నంటికాంతిజయము నడుతోంది. పిగ్గా కోసమా రెండు కలిగాంబ. కళ్ళుక అగి “అడవిల్లం వెంట నడవటం సరదా ఏమిటి మీకు? నుండు వెళ్లండి” అన్నది.

సుందరం నుండువెళ్లి నవ్వాడు. ఎంత అవుకున్నా పెదికుం మీద తనకూ నవ్వు నిల్చింది.

అరాతి కళ్ళు నూనుకుంటే—సుంగళ

జాతీయ చలనచిత్రాల కమిటీ
కోర్కెలు. విడుదల, కొత్త పెళ్ళి
కూతురిలా పిగ్గు పడి చంటినిండా రంగు
కప్పుకుంది.

ఒకరి శరణు సొందర్యంచూచి
మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం
అనూయపడవలసిన అవసరం
లేదు. రీటా వాడి మీ కుదులు
పోలాగాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి.

ఏదో కంపెనీ, మద్రాసు 1
8-23-76

అమర్కోస్

(శిశువులకు)
వ్యవస్థపై గృహం పడింది. శిశువు
పాపియాలలో కలిపి త్రాగండి.
యిల్లడని అదిగా అవకాశం వాటి
దాదాం. ఎంత వ్యాధిని నివారించుకో
వీకే తెలుసుంది. అదనపు పుష్టి
నిస్తుంది. యివ్వండి. చురుకైన
పాతా తురించి, అమ్మవారి చేతి
కల్యాణం, అల్లగొండా పుష్టి పుడికా
కావడం మొదలైంది. అలా అరాచకం
పైకివచ్చింది.

అమర్కోస్ కోర్కెలతో
మద్రాసు.

87-45-11

తెలిశంకు స్వర్గం

“తెలిశంకుంటాడేమో? నేను కోక
పిల్లం గడుపుకోడానికి తెలుసు అంగీకరి
మైందేమిటి? ఎట్లా తెలుసు కోవడం!
కన్నమునుతోసి తియ్యటి అక అడు
టానికి పాపాన్నిచ్చింది.

“నాన్న కట్నం యివ్వలేదు. చేసుకుం
టా?” అడిగింది ఒకరోజు.

“కట్నం అవసరం లేదు. ముప్పువాటా.”
బాలాంబ కళ్ళతో అప్పు—నోటితో కృత
జ్ఞతని తెల్లడి చెయ్యలేక పోయింది.

అకకన్నులతో వదలించడానికి నాన్న
వదులున్న అవకాశం ప్రదానం చేసేంత పసిదేవీ
కాదు తను. పైకి వ్యక్తం చెయ్యక
పోయినా, నాన్న తన విషయంలో వదు
లున్న బాధ తనకే తెలుసు.

తనుగాక ముగ్గులూక పిల్లలు. ఇద్దరు
మగపిల్లలు. పాలాలవిదా వచ్చే అదాయమూ
అంతంతమూ కరె. “పైగా బాకీలు. నంపా
రం ఎట్లా యాదావుక వస్తున్నాడో తనకు
తెలుసు.

కుందరం విషయం చెబితే సంతోష
పొందు. విషయం చెప్పడానికి రెండుమూడు
రోజులు తీకమక వడి, ఎట్లాగైతే నేమి
కడకు జరుగు పెట్టింది.

నిని— సంతోషించలేదు. తన్ను అంద
లం ఎక్కించ లేదు. తల బాదుకున్నాడు.
ముఖంనిండా అనవ్వాం పులుముకొని—
తిట్లు అంకించు కొన్నాడు. అడ్డువద్దం
కుకు అమ్మకు వాంట్టించాడు.

అంతో చేరనం లేదు. అయిన ఏమి
తీడుతున్నాడో కూడా వినిపించడం లేదు.
వదుపు, వ్రతస్థ, వంశ గౌరవం ఇట్లాంటి
వదాలు అన్నవ్వంగా విన్నట్లుగా జ్ఞాపకం.
ఇట్లు శైలుభావా అయింది తనకు. తన
ముఖంకూడానికి కంటిగంపులు, అమ్మా
నాన్నాముఖాలు పక్కకు తిప్పుకుంటున్నారు.

మూడురోజులు ఏడుపు తప్ప అన్నం
విడలేదు తనకి. ఏంతప్పు చేశానని
తనకి ఇక్కడే కానో అంటు పట్టలేదు.

“మూడు అమ్మమ్మా మనంవసుంటున్నది

(తలంకు స్వర్గం: ఇందులో అదనంగా
అడుగుపెడితే తప్పు. ఎట్లా తప్పువుతుందో
అడగ కూడదు. అన్నీ సహించడం నేర్పు
కోవాలి. అంతకన్నా గత్యంతరం లేదు.”

తన అవన్నయ్యది పిదార్పడానికి వచ్చిన
పక్కంటి పిన్నిగారన్న మాటలవి. అవిడ
ఏమి చెప్పినా తన బుర్రకు అర్థంకాదు.
అమె ప్రయోనింకు పాపంయింది. అయినా
పుద్వోగం చెయ్యడం లేదు. అమె భర్త
లేవర.

“పిన్ని నాన్న పుద్వోగం చెయ్య
కూడదా?” అన్నది ఒకరోజు.

“మీచిన్నాన్న వద్దంటున్నారే” అన్నది.

“ఏం తప్పో?” అన్నది తను.

అరోజు యితాగే చెప్పింది. ఇవ్వాళ
మళ్ళీ అదేమాట అంటున్నది. తనకి
అర్థం కాలేదు.

మూళ్ళెళ్ళ తింక్కుంటానె, నాన్న
సంబంధం భాయంచేశాడు. సంబంధం
భాయం చెయ్యడానికి మూడెకరాలపొలం
అమ్ముతున్నప్పుడు కూడా నాన్నలో పెద్ద
బాధ కనిపించలేదు. పూరికే మందరం
పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే—అయిన తన
దంలా ఎవ్వరో కొల్లగొడుతున్నట్లు బాధ
వద్దాడు.

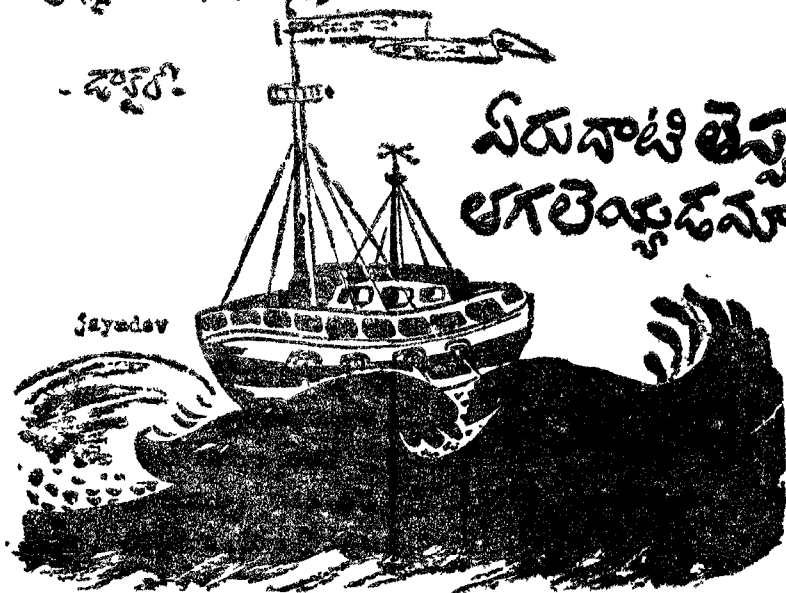
పెళ్ళి అయినాక బాలాంబ మందరాన్ని
నాన్న తిట్టిన అన్నీ మరచి పోయింది.

ఇవ్వక జయలక్ష్మి మూలాన అదంతా
జ్ఞాపకం వచ్చింది.

జయలక్ష్మి ఏం తప్పు చేసిందని తను
దండించినట్లు? నరాల్లో జీర్ణించుకు
పోయిన సాంప్రదాయం. అంతకన్నాపించేదు.

బాలాంబ చప్పున లేచి, జయలక్ష్మి
మంచం దగ్గరికి వెళ్ళింది. ఎంతగాపిచ్చిందో
కళ్ళువాచి పున్నాయి. ఏడుస్తూనే ఎప్పుడో
విడపోయింది. బాలాంబ కనుగొనుకుల్లో
నిళ్ళు విలిచాయి. జయలక్ష్మిని చిన్న
పిల్లలా గుండెలకడుముకొని తనూ వదు
కుంది! ❦

శివభార్య

"ప్రేమ దాటి తప్ప తగలలేదు" మన ఆ తరవాతి ప్రయాణము ముగిసిన, మనకి పోవడము ఉంది" అంటాడు వార్య దేశపు వాస్తవము. "వేయవలసిన వనే అయితే తాన్ని చెయ్యడానికి దాని విధులే వుంటుంది" అని అతని గాఢవిశ్వాసము. ఈ రెండు వ్యత్యాసాలూ భావజాలమైనవి అతని నీతిక రథాన్ని అస్తమయము దాకా విరామాలంగా వదిలేసేవి.

అయితే అతని విజ్ఞాన భవము అర్థి- ట్టికే నమ్ముదపు మంచుకొండల నడుము చరిత్రకథ, కథలు కొరకే భ్రమప్రాంతపు తరిమిపోయింది. అతని అభిప్రాయ విజయ మంతాలు కావడము అన్నది మాత్రం యిట్లా దిగే మనిషికిరీటుము. వార్య తేలిక వోడలు తిరగవలసినది అర్థిటికే నమ్ముదపు చరిత్ర, ఉత్తరభ్రమ ప్రాంతం నించి కొట్టుకు వచ్చే మంచుగడ్డలకు దూరంగా చలి తుఫానుల నడుము. ఈ వోకాయానము ముతరం కావాలంటే వార్యకు ఉత్తరాన్ని వున్న భ్రమ ప్రాంతములోనూ, పశ్చిమోత్తరములో వున్న గ్రీన్ లాండుతూఖండములోనూ వుండే వాతా వరణ పరిస్థితిలో వంపూర్ణ విజ్ఞానము కావాలి. వాస్తవము అతిసాధనము చేసి, ఏవరూ అధిరోహించని గ్రీన్ లాండు తూర్పు తీరపు హిమవర్షక వంక్కిని అధిరోహించి ఆ ఖండానికి అడ్డంగా తెరవానిని సెట్టింపు

—మంచుగడ్డలూ వాత వంక్కిలూ—మీర వయసించి తాని విజయ తీరము చేరేదూ గ్రీన్ లాండు లోగుట్టులు అందినంతా, బయట పే స్పడు.

ఈ ప్రయాణములో అతనికి ఒక పేద్ర మంచుగడ్డ నీటి మోత, ఒకచెట్టు కమ్మ మనదీంది. ఈ మండు నీటి ఉత్తరభ్రమ ప్రాంతం నుంచి మునుపటి నీటి మోత తేలి వచ్చినట్టిది. గ్రీన్ లాండు ద్వీపములో చెట్లు లేవు! వాస్తవము స్వయంగా మానాడు గదా? నాకీ ఈ రెమ్మ ఎలాగ వచ్చి వుంటుంది?...ఈ మంచుగడ్డ 'దీవులు' కమంగా

జన్మించిన వైపుకి జరుగుతోంది (దా తక్కు) నీటి ఉమ్మడి అగిరి దక్షిణపు టండు దగ్గర కరిగి నీడై పోయింటాయి. ఈ చివ్ కొండలు(తేలి)జరగడానికి కారణము నమ్ముడ ముతోనీ జల్లవవావోలు. (జల్లవదాని తీరం జల్లవవావూ గిరిగింది ప్రవాహము అప్పుని కలుసుకున్న వోట హిమంచు దీర్చుకుంది అని పదివేము మనము.) గ్రీన్ లాండు తూర్పు ప్రాంతంలో 'రె' అన్న వోట మాయ రెమ్మను అట్టి వాస్తవము పెద్ద వూరూ చేశాడు. "ఈ రెమ్మ 'సై' దీరియా అడవుంది. అక్కడి సై దీరియానే నమ్ముడములో వది, అక్కడి నుంచి భ్రమ మువైపువచ్చే నమ్ముడ జల్లవవావం(1)లో తేలి, భ్రమప్రాంతంలో గడ్డ కట్టిన అనిట మీదే తేలి జరుగుతూ భ్రమము మీదాని దక్షిణానికి జరిగి జల్లవవావం(2)లో 'గ్రీన్' లాండు తూర్పున 'రె' దగ్గర జరుగి ఉంటుంది" అని ఈ రెమ్మ వచ్చినట్లే వోడ అయివా భ్రమము మీదనుంచి రావాక గదా? గుండ్రది అవనము (Hall)తో ఒక వోడ నిర్మించి, వానితో వైజ్ఞానిక పరికరాలు అన్నీ నింపుకుని వస్తాండుగదా నా? యింతో 1 అన్న (జానపుచ్చ) ప్రాంతానికి అడుక్కోరాడు. ఆ వోడ పేద్ర ప్రాంత (పులో గాని.) వెనక్కి లాడు గదా! ఉత్తరభ్రమము వైపు పొగి చలివల్ల, పేరుకున్న నీటి వోక్కు దుకీ మంచుగడ్డ సై భాగము మీదికి ఎక్కి

పుడ్ వార్మ్స్

మీ శిశువును అరోగ్యంగాను,
ఆనందంగాను పుంచండి

ఫీడ్ వార్మ్స్, కుటుంబం, పుల్లడనం, కడుపు ఉబ్బరం, పల్లె
బియ్యపుడు కలిగే జబ్బులకు తక్షణ నివారణ కలిగించును,
పుడ్ వార్మ్స్ గ్రెడ్ వాటర్స్ పర్యవేక్షణ వైద్యంగా పుంచుకొండి!

తెరివెన తలుపు
100 వేలకు పైగా
వాడుకున్నారు.

W.P. Alayra P. 10 Th

వైజ్ఞానిక గాఢాశయి

కూర్చుంది వోడ! ఇక ధ్రువము వైపు జర
గాలి, హాయిగా వోడ గదులలో కూర్చున్న
అవకాశాలతో వాళ్లు ఉత్తర ధ్రువము మీది
వారావరణాది వైజ్ఞానిక పరిస్థితుల్ని కొలిచి
జుక్కువారి. గొప్పగా వుంది ప్లాని.
ఏదాది గడిచింది, వోడ జరిగిన దూరము
190 మైళ్లు! 365 రోజులకు 190
మైళ్లు. రోజుకి 4 వర్గాంగులు. ఈతెక్కుని
వాళ్లు వోడ 'వా'ర్స్ చేరడానికి పట్టే కాలము
వాలగు నవతరాలు.

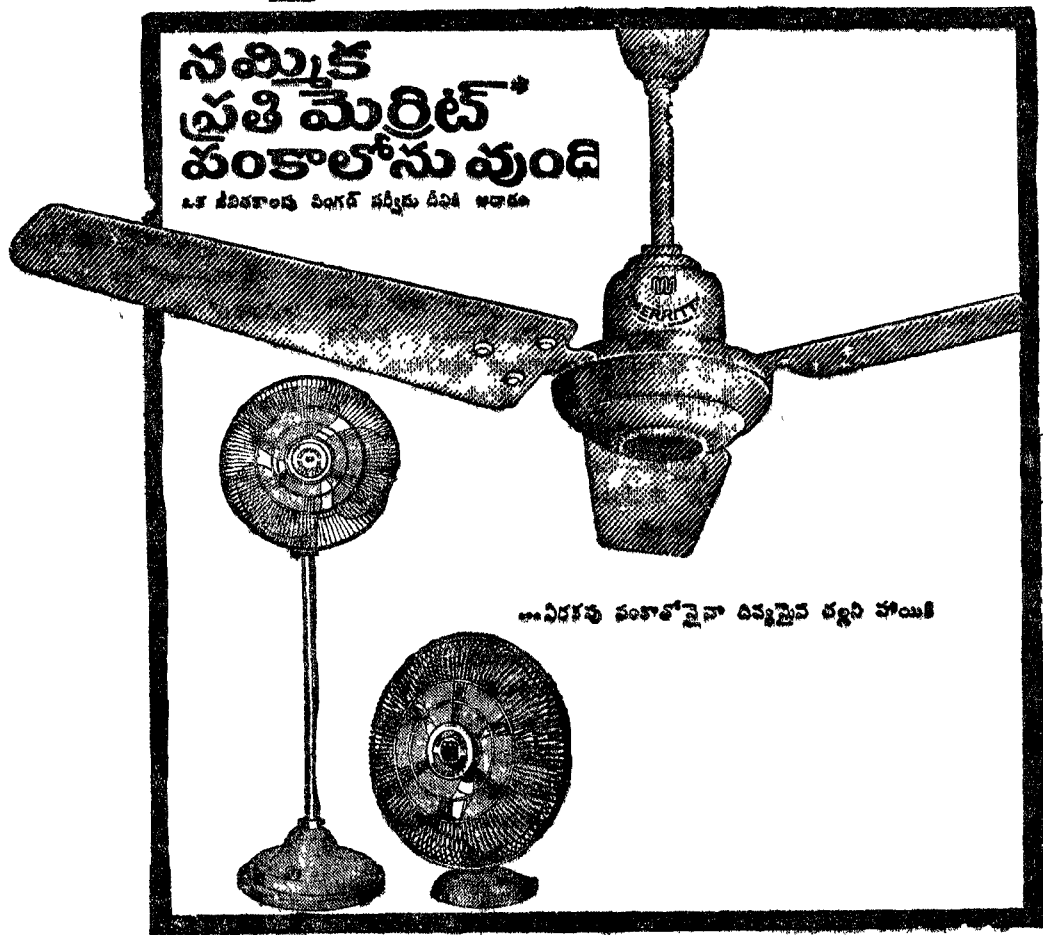
గొత కాలానికి వాళ్లకి తెలిసింది తమ
వోడ పరిగ్గా ధ్రువము మీద నుంచి పోబో
దని. వారికి కావలసినది ధ్రువప్రాంతపు
వైజ్ఞానిక ముత్తు. ఆ వోడ మీద సైబీ
రియా దాకా వచ్చి మంచుగడ్డ మీద గది
కట్టి ఆ వోడవి తగలబెట్టినట్లు అయింది
ఇప్పుడు. అది దాని దారివే దాని వేగము
తోనే పోతుందీ, దాన్ని అటూ ఇటూ తిప్ప
డానికి వీలులేదు! నాన్నెనూ ఇంకొక్క దాని
కుడూ ఆ వోడ దిగిపోయి ధ్రువము వైపు
నియల్లేరారు. ఇంకా 400 మైళ్లుండింది
ధ్రువానికి. తిండి, వైజ్ఞానిక పాఠశాలూ,
స్టేషియూ, వాటిని లోగే కుక్కలూతో
వాళ్లిద్దరూ ఆ మంచుగడ్డ మీద్రులూ,
పల్లములూ ఎక్కిదిగి ఎముకలు కొరికే
చలిలో ప్రయాణించారు. ఇదీ వీరు దాటి
తెప్ప తగల వెయడమే. ముందుకే ప్రయా
ణము. తిరోగమనము లేదు. మ్యాపులో
వక్షత్రపు చుక్క వున్న వోటి దీవులను
చేరడానికి వారికి వాలగు వెలు పట్టింది.
అప్పటి దాకా ఏ పరిశోధకులైనా చేరి ఉండిన
ప్రాంతాలకు రెండుమార్లు మైళ్లు ఉత్త
రానికి ఆ చలిలో చొచ్చుకు వెళ్ళాడు నాన్నెనూ.
మూడు శిశువులు గడిపేడు ఒక్క సహాయకు
డితో ఆ మంచు ఎడారులలో. అనుకో
కుండా ఇంకొక బిటిషు వైజ్ఞానిక దళము
వారిని కలుసుకున్నారా, నియల్లేరిన
మూడేళ్లకు వార్సే చేరుకున్నారు. వారు
చేరిన పదిరోజుల తర్వాత, నావికులందరి
తోనూ చెక్కుచెదరకుండా ప్రాన్స్ వోడ
నార్సే చేరింది.

నాన్నెనూ అవజయము ఎరగడు. నార్సే

స్వీతంత్ర్య సంపాదనలో, మొదటి ప్రపంచ రష్యను కాందిశికులకు దేశదేశాలలో స్థిరని దాన్ని చేసే దారి ఏర్పడే వుంటుంది. అతి యుద్ధ సంక్లభములో నాల్గో విదేశాల వానము కల్పించడములో, టర్కీ పీడిత వట్టు, మరి ముందుకే నడక. ఏరు దాట మంచి ఆహారాది ముఖ్య పదార్థాలు సేక గ్రీకులనూ, లక్షలాది క్షుధార్త రష్యను దానికే తెచ్చి. ఆ తరువాత అవసరమైతే రించడములో దేశ దేశాల యుద్ధ ఖైదీలను కిసానులనూ రక్షించడములోనూ అతనికి విజ దానితో సాయ్య ముండించు" అంటాడు వ్యదేశాలకు చేర్చడములో, వదిసాను లక్షల యమే సిద్ధించింది. చేయవలసిన పనైతే, వాన్సెన్. మహర్షి కాదూ వాన్సెన్? ●

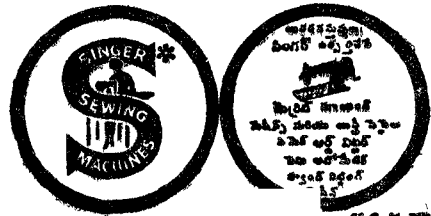
సింగర్

వస్తువుల

సింగర్ అనేకరకాల మెర్రిట్ ఫంక్షన్లు ఏ ప్రాంతానికా కరిచిమీనిదంగా అంక తేసుచుంది. ఇది ఎంతో అందంగా ఉంటుంది. ప్రస్తుత నేయిడి కంబింపైన చక్కని తంగుల్లో తయారైనవి. ఏండ్ల భరణికి విరాళంకంగా పది జీవేనిల్లా ఇది ఖాళీనించబడనిది.
క్రాస్టుదాని పద్ధతిపై కొమ్మగోలుకు అన్ని సింగర్ మకాముల లోను తురియు ఏన్నుకోనిది సింగర్ టీగల్ల వద్దను అరించును.

సింగర్ ప్రఖ్యాతి, మెర్రిట్ పేరూ

సింగర్ కంపెనీవారియ్యేతర మార్కు

సింగర్ మార్కు

మొదల : గత వారంకంటే యావారం బాగా ఉంటుంది. వృత్తివ్యాపారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వికాసాలను పరిష్కరించడమే కాకుండా అన్నివ్యవహారాల్లో తగినంత అభివృద్ధిని సాధించగలరు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. విద్యావైఙ్ఞానిక తంగాల్లో మీకన్న ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. కుటుంబకార్యక్రమాలు శ్రమమీద నెరవేరతాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు తగలవు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు. మినీదళాళిస్త్రీల్లో నిర్లక్ష్యం.

దృష్టతల : వారం ప్రారంభంలో వృత్తివ్యాపారాల్లో అనుకూల వ్యయప్రయాసలకు గురికావలసి వస్తుంది. ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు భాగస్వామ్యం విర్లయని వదలివేయడం మంచిది. అవసరానికి యేదో ఒక విధంగా డబ్బు వేతికివస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి ఇదివరకంటే బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మెప్పుకురాని కార్యకలాపాలు మోస్తారు. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉన్నా మౌనమీకాదోన కలగుతుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో భేదాభిప్రాయాలవల్ల సర్దుకొంటాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

మిథునం : ఏ వ్యవహారంలోనూ ఆరంభంలో కష్టపించిన అనుకూలత ఆఖరు వరకు విలనదు. కొన్ని వ్యవహారాల్లో ప్రయాస మీది ప్రయోజనం మరొకరిది కాక పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో స్పష్టం వస్తుంది. ఉద్యోగంలో కొంతమంది వ్యక్తులు మీమీద వదంతులను వ్యాపించే తీసే ప్రమాదం ఉంది. ప్రయాణాల్లో మీతాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్య విషయంలో జాగ్రత్త అవసరం. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

కర్కాటకం : వృత్తివ్యాపారాల్లో కొంచెం శ్రమ తగినా, దానికి తగిన ప్రతిఫలం లభించడం వలన వారం సంతృప్తికరంగానే ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. అధికారం వలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో కొత్తసమస్యలు తలయెత్త వచ్చును. ఏదో ఒకవిధంగా అవసరానికి డబ్బు వేతికి వస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో మాతనోద్యమాలూ ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులూ లేకుండా నెరవేరతాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

సింహం : ఈ వారం మీరు జరిపే వ్యవహారాలన్నీ కేవలం తాత్కాలికమైన లాభమే కాకుండా

వారఫలం

3-6-1966 శుక్రవారం మొదలు

9-6-1966 గురువారం వరకు.

మొమ్మందు కూడా తగిన ఉపయోగం ఉంటుంది. ఇదివరకు మీ యెడల ముఖ్యంగా ఉన్నవారు కూడా యిప్పుడు మీ అభిప్రాయాలను గౌరవిస్తారు. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. కోర్టు వ్యవహారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వికాసాలు చాలా వరకు తొలగిపోతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా విర్లక్ష్యం చేయడం తగదు. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

కన్య : మీ స్వంత వసులు మలుపుగానే వెరవేరతాయి గాని, యితరుల నిమిత్తం శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది. రావలసిన డబ్బు మీద ఆధారపడి నూతన వ్యాపారాలు ప్రారంభించడం తగదు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వృత్తిలో చాలా శ్రమ మీద స్వల్పాభివృద్ధిని సాధించగలరు. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. విద్యావైఙ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషికి స్వల్పాటంకాలు వస్తాయి. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు సంతృప్తికరంగా నెరవేరతాయి. శుభములాగా వ్యయం జరుగుతుంది.

తుల : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు అనుకొన్నట్లుగానే నెరవేరతాయి గాని, ఫలితం మాత్రం సంతృప్తికరంగా ఉండదు. వ్యాపారంలో సాటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. వృత్తిలో మాతనావాకాశాలు లభించవచ్చును. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమూటాలకు లొంగిపోవడం తగదు. ప్రయాణాలు శ్రమ మీద ఫలించగలవు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిష్టల సంచలనం పెరుగుతుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—స్త్రీల ఆహార్యం చేయవచ్చును. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

మృత్తిక : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీరు అనుకొనేది ఒకటి జరిగింది మరొకటి కావచ్చును. భారీయెత్తున చేసే వ్యాపారాలు ప్రారంభించడానికి యిది సమయం కాదు. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాల్లో సల్పబేదాభిప్రాయాలు వస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది. శుభకార్యాల విషయంలో కొత్తసమస్యలు తలయెత్త వచ్చును. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఉన్న సంబంధమైన ఆహార్యం చేస్తుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

ధనుసు : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరతాయి. కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని కప్పించి కలహప్రసంగం తీసికొని రావడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. ఉద్యోగంలో మీ అభిప్రాయాలకు తగిన అనుకూలత లభించగలవు. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీకు ముమ్మందు ఉపయోగించ గల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. మీ తాలూకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది.

మకరం : ఇంతవరకు అనుకూలంగా ఉన్న వ్యవహారాల్లోనే వికాసాలు తలయెత్తడం వలన వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీకార్యక్రమాలు మార్పుకోవలసి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసికోవడం తగదు. ఉద్యోగంలో ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు వారంతంలో చేయడం మంచిది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందక యిబ్బంది కలుగుతుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాటివారితో మాటపట్టించుటకు దిగడం మంచిది కాదు.

కుంభం : ఈవారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకూలంగానే ఉంటాయి గాని వారంతానికి వికాసాలు కలుగతాయి. మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాలకంటే భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాల బాగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మీకు ముమ్మందు ఉపయోగించగల వార్తలను వింటారు. కుటుంబ కార్యక్రమాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. కళాకార్యాలకు మంచి సమయం.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

మీనం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు ఘనవిజయాల్ని యేమీ సాధించలేకపోయినా, అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకొన్నట్లుగా నెరవేరడం వలన యావారవే సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. సాహసంతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు తాదాచగలవు. వ్యాపారంలో మాతనావాకాశాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. వైద్యకార్యాల నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

—మహేష్

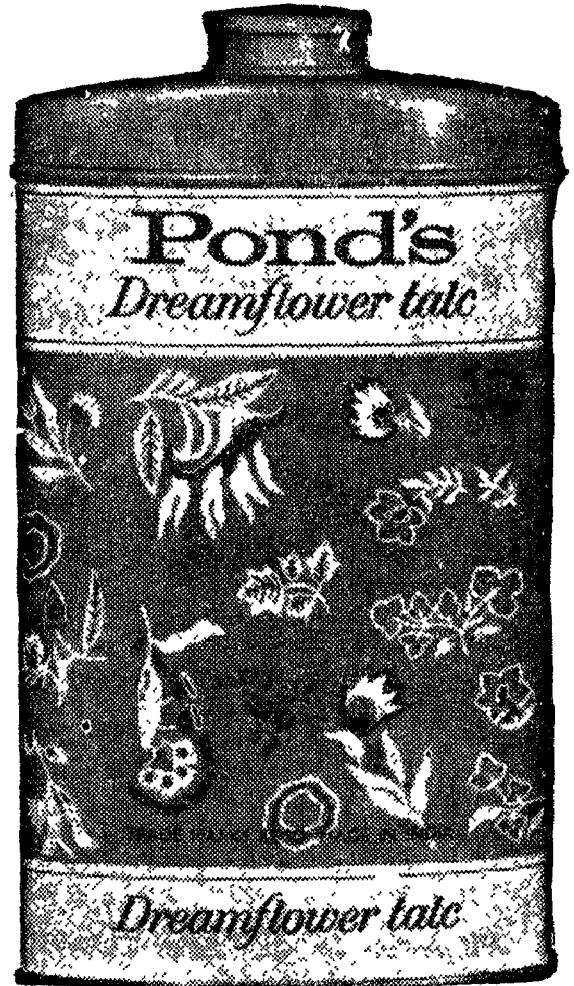
కమ్మని పరిమళముగల శ్రేష్ఠమైన టాల్క్

పొండ్స్ డ్రిమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్ పొడర్ వాడి
రోజంతా నిలిచే చల్లదనం, తాజా హాయి
పొందండి

హృదయం చేసిన తరువాత పొండ్స్ డ్రిమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్ పొడరు ఒంటినించి జల్లుకొని చాలాపేపు నిలిచే తాజాతనాన్ని, నువ్వుననమా పొందండి...అతి నాజాకైన నువ్వుననతో కూడిన యీ టాల్క్ పొడరు క్షణంలో తెమటను పీల్చి, ఏ వాతావరణంలోనైనా, రోజంతా ఆహ్లాద కరమైన చల్లదనాన్ని, తాజాతనాన్ని చేకూరుస్తుంది! ఇంటిల్లుపాదికీ యీ పొడరు ఎంతో ఆదర్శమైనది.

రీసెల్టా-పొండ్స్ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్
(వరమితమైన కార్యకర్త యొక్క ఎస్.ఎ.ల్. హుంబుల్)

PAVT-P-4596

భూమతి

4

స్థిరం పురికించింది. ఎక్కడపుడితేనేం సింహాచలం మాణిక్యం—నేనో వనికి కూలిన దొర్నాగ్యుళ్ళి. వోనామూలు వదుపు కోవెదైవా ఎంత నీలిగా నిండుగా, చక్కగా విమ్మలమంగా వన్ను క్షమించింది. అదే మరొకతయితే—వాళ్ళవాళ్ళతో చెప్పి, నా జీవి తానికి స్వస్తివాక్యం పలికించేదే— అలాటిది తన కంతంతో ప్రాణంపోయినా నా పేరు బయటికి రానివ్వనంది. పెళ్ళిచేసుకుని రమంది. నాకు ఇంగ్లీషు చదివినపీల్చి రాబాలంది. ఎంత ఇంగ్లీషు చదివినా పిల్లయినా వరే, సింహాచలం కాతి గోటికి పరిపోతుంది !

చదువుకూ, సంస్కారానికి సంబంధం ఏమిటి ?

వడకొండింటికల్లా యింటికి లోకంనేనీ తోలుపెట్టుతో పెట్టుకున్న బట్టలతో రామనాథంగారి యింటికి చేరి, “మా స్నేహితుడి పెళ్ళట. అర్జుంటుగా వెళ్లాల్సి వచ్చిందండీ. వెళ్లొస్తాను” అని బొంకి, కలవు తీసుకొని, బజవాడ చేరాను.

“అదేం—చెప్పా చేయక వచ్చేశావ్”

అన్నారు వాళ్ళుగోడు వన్ను చూసి ఆళ్ళ ర్యంతో. వెంట బాగుండలేదని, అవూరు పడలేదని, కలవుపెట్టి వచ్చేశానని బొంకాను. వాళ్ళుగారు నా మాటలు నమ్మారు. “వో నెల్లాళ్ళు కేలవు పెడితే సరి. మరో వూరుకు వాల్లే ట్రాన్స్ఫర్ చేస్తారు” అన్నారు.

“అలాగేనండి” అన్నాను. అది మంచి వూరే ! ఆమర్నాడే డిపార్చుమెంటు హెడ్ కి నా కేలవు విషయం రాసి, డాక్టరు పర్మినికెట్ జతచేసి వంపాను.

వనలేని వాలావరణంలో వదిపాసు రోజులు చచ్చి చెడి గడిపాను. ఒకరోజు వాళ్ళుగారు వన్ను తన ఆఫీసు గదిలోకి పిల్చారు. ఆఫీసు గదిలోకి పిల్చారంటే ఏదో గొప్ప వ్యవహారం ఉండి ఉండాలి. చదువు తున్న పుస్తకం పేజులుమీద వడేసి, ఆయన గదికి వెళ్లాను.

“కూర్చో” అన్నారు.

కూర్చున్నాను.

వాళ్ళుగారు ఒక్కసారి నాకేసి చూసి, అనక పేజులుమీది అడ్డంతో తన ప్రతిబింబం

వైపు చూసుకుంటూ, “నీకు సంబంధం ఒకటి వచ్చింది. ఆ పిల్ల తండ్రి నాకు స్నేహితుడు. అమ్మాయి బియ్యనీ ప్యానయ్యింది. పిల్ల చాలా నెమ్మదస్తురాలు. మువ్వ చూసే ఉంటావు అమ్మాయి పేరు రాధ” వాళ్ళుగారు చెప్పుకుపోతోన్నారు. రాధని వేసు ఎరుగుదును. వచ్చని బంగారుచ్చాయతో చక్కని అవయవ సౌష్ఠ్యం వంతో మూర్తిభవించిన స్త్రీలా ఉంటుంది. కానీ రాధకు కొంచెం అపొంతం ఎక్కువని వాకో అభిప్రాయం ఉండేది. ఆమె బియ్యనీ చదివే రోజుల్లో కాలేజీ వేళకి వేసు తూముమీద వంటరిగా కూర్చుని ఆమెను చూసేవాళ్ళి. రెండు మూడుసార్లు మాట్లాడాలని ప్రయత్నించాను కూడా. కానీ, రాధకి నామీద మంచి అభిప్రాయం ఉన్నట్టు కనిపించేదికాదు. తరి పక్కకు తిప్పుకుని వెళ్ళిపోయేది. అప్పటికీ వోసారి ఆమెకు ఎదురెళ్ళి “టయిమెంతయింది మేడమ్” అనడిగాను కనీసం ఆమె గొంతు వినాలన్న ఉద్దేశ్యంతో.

“విప్పిపాటి కయినంతే” అంది.

గొంతు బావుండి గానీ ఆ రకం నమా తానం ఎదురుమాడక పోడంవల్ల ఉలిక్కి పడి, తేరుకునేలోగా ఆమె విజయగర్వంతో వెళ్ళిపోయింది.

“ఏవి బాలోచిస్తున్నావ్” అన్నారు వాళ్ళ గారు నా వాంకం చూసి. “ఏంలేదు” అన్నాను పేవరు వెయిట్ వి గిరగిర తిప్పుతూ. “నువ్వెవరయినా ప్రేమించావా ఒకవేళ, అలాంటి దేవైనా ఉంటే చెప్పు. నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు” అన్నారు.

“లేదండీ” అన్నాను. పూడిపి గొంతుతో.

“అయితే వాళ్ళింటికీ సాయంత్రం వెళ్ళావా” అన్నారు. “అలాగేనండీ” అని నేను లేచి, బయటపడ్డాను.

* * *

సింహాచలానికి నచ్చిన బట్టలు తోడు క్కున్నాను.

వాళ్ళగారూ, నేనూ బయల్దేరి వెళ్లే సరికి, రాధ తండ్రి పరంధామయ్యగారు వాళ్ళ గడవలో సిద్ధంగా నిలబడి ఉన్నారు. మమ్మల్ని చూస్తూనే “రండి, రండి” అని ఆహ్వానించారు. లోపలకు వెళ్ళాము.

“ఈవిడ మా అవిడ” అంటూ వాళ్ళావిడను పరిచయంచేసి, ఆనక రాధని కూడా పరిచయం చేశారు. రాధ చేతులు జోడించి “నమస్కారం” అంది. నేను తలెత్తకుండా “నమస్కారం” అన్నాను. అంతా కూర్చున్నాము.

రాధ నా కెదురుగా ఉన్న పోసలో కూర్చుంది. బహుశా నవ్వానమాలు కట్టి ఉంటుంది. నాకు తలెత్తి ఆమెకేసి చూడ్డానికి భయంపేసింది. వచ్చేది నేవేనవి ఆమెకు ముందు తెలిస్తే అసలు పెళ్ళిచూపులకు కూడా వచ్చుకునేది కాదేమో!

నాకర్లు కానీ, టిఫన్లు పెట్టారు. వరంధామయ్యగారు ఉన్నట్టుండి పెద్దగా నవ్వుతూ “వదారాంట్నీ పోటలుల్నంచె తెప్పించాము. కొంతతీసి మా అవిడకు వంట రాదనుకునేరు. అదేంలేదు. కలికతే అరక దని సామెతుండట. అందుకని పోటలు వదారా లు తెప్పించాల్సి వచ్చింది” అన్నారు. అంతా ఆ నవ్వులో నమభాగాలు ఇచ్చాము.

లాంచనం మార్కు ప్రశ్న రయ్యాక

వరంధామయ్యగారి భార్య వెళ్ళిపోయింది. ఆనక వాళ్ళగారూ అయినా కూడా ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నట్టు వెళ్ళిపోయారు. గదిలో నేనూ, రాధా మిగిలాము. వాకు మువ్వెరుటలూ పోశాయి. నేను వెమ్మదిగా తలెత్తి ఆమెకేసి చూశాను. ఆమె కొంటేగా వాకేసి కూస్తున్నదల్లా చిరునవ్వుని పెడి మల నుద్య దాచుకుంటూ తం దించు కుంది. నా గుండె రట్టలుస్తుంది. రాధకూ నేనంటే యిష్టమే !

సురొక్కసారి రాధకేసి చూశాను.

నీలం పట్టు వీర అదే రంగు రవిక, ఎడమ చేతికి రెండు వీలంగాజాటు, కుడిచేతికి మేల్ వాచి.

“రేకీ అని విరుదిచ్చారు నీకు గుర్తుందా” అన్నాను.

“ఇప్పుడు మాత్రం కాదన్నావా! లేదే.” అంది.

“నేను నవ్వులేదని మీ వాళ్ళగారితో చెప్పి నన్ను అనమానం చెడానికి పూనుకున్నా రను కుంటాను.”

“మీరే ననుకున్నారు.”

“నాకు పెప్పిది వారికింది.”

“మీకేకాదు నాకూ వారికింది. వచ్చేది మీరే అని నాకు ముందే తెలుసు” అంది పెటచెంగు నరించేసుకుంటూ వాకేసి చూసి. నే నామెకేసి అశ్చర్యంగా చూశాను. విజంగా నా దెవడో అన్నట్టు మగవాళ్ళకన్నా అద వాళ్ళు రెట్టింపు తెలివి కలవారు. అనం దంతో “థాంక్యూ” అన్నాను. పిళ్ళాత్త విధానంగా కరచానం చెయ్యానిసింపివా ఆరోగ్యమయిన కోర్కె కాదని పూర్కు వ్వాను. ఆమె సిగ్గుతో తం వంచుకుంది.

“టయి వెంతయ్యింది మేడవో” అన్నాను.

ఆమె కుడిచేతిని చాపి “చూసుకోండి మీరే” అంది.

“థ్యాంక్యూ” అన్నాను.

* * *

రాత్రి భోజనా రయ్యాక, వాళ్ళగారు వాలో, “వారికి మన సంబంధం యిష్టమే నట. అమ్మాయి నీకు నచ్చితే ముహూర్తం ఏర్పాటు చేయిస్తాను” అన్నారు. నేను మహదానందంతో “అలాగే” అన్నాను.

వాకు మదరాసు ట్రాన్స్ ఫర్ అయ్యిందో అనందం పాలు మరి వట్టలేనంతయ్యిందో వాళ్ళగారికి ఊ విషయం తెప్పేసరికి, “బాగుంది. అయితే గోపాఅత్తూర్ వెళ్ళి పామాను తెచ్చేనుకో” అన్నారు. నా పిచ్చు మీద ఆ ముక్క కరిచింది. కన్నాళ్ళుగా గోపాల్ పూర్ విషయం జుర్చిపోయాను.

“అలాగేనండీ” అని రూముకు చేరాను.

పళ్ళంతా జమటపాసింది. ఏ కారణంచేత యినా సింహాచలం నా పేరు బయట పెట్టి ఉంటే...నా కరీరం భయంతో ముడుచుకు పోయింది. అనాడు అనుకున్న చావు ఈనాడు రాసిపెట్టిందేమో ననుకున్నాను. అపూరు వెళ్ళడం తప్పించుకుంటే వాగుల్లాను కున్నాను. కానీ, అది అద్యేవని కాదు. వాళ్ళగారు వో రెండోవ లాగి మళ్ళీ హెచ్చరిక చేయడంతల్లా తప్పనిసరిగా బయల్దేరాము. గోపాంపురం పూర్కో అయి పట్టెసరికి నా గుండె డడడడ తాడింది. ఇంటికి వెళ్లే ధైర్యంలేక, పోస్టుమేడ్లా రింటికి వెళ్ళాను. అయితే నన్ను జూసి అశ్చర్యపోయి, “హైరే, ఇదేనిబోయే తెల్లన వాడివి అదే పోత పోయావు ?” అని అంత లోనే తప్పు నవరించుకుని, “మీ ఆరోగ్యము ఎలా ఉందిప్పుడు” అన్నారు. నా చర్యకీ వో పూతపూసి కట్టుకథగా అయినతో చెప్పి నమ్మించి అనక నాకు బదిలీ అయి వట్టు చెప్పి “మన పూరు విశేషలేమిటి?” అన్నాను—“ఆ కంగతి” ఒకవేళ పోక్కిల దేమో నన్ను అనుమానంతో.

“విశేష లేవున్నాయ్ జూడిద ఆ! ఒకే ఒక్క విశేషం ఉంది. మీ ననిమనిషి జూతురు లేదూ మీ ఇంటికి అప్పుడప్పు డొచ్చేది సింహాచలం అదేవడితోనో తిరిగి కడుపు తెచ్చుకుంది. వాళ్ళు పెద్ద వంచాయిలీ పెట్టారు. నమ్మా, రామనాథం జారిపి పెద్దమనుష్యులుగా పెట్టారు. వాళ్ళు వాలికలు పీక్కుని కచ్చారే గానీ అది వాడి పేరు బయటై లేదు. ఆ! నా మొహం. చెప్పడానికి మాత్రం తెలిచ్చస్తేగా, అసలే యిది టూరిస్టు పెంటరు—పైగా వాళ్ళకి నీతేమిటి ? జాతేమిటి?....” అంటూ కలగల వచ్చాడు.

తామవాదంగారి బాధ్య వా నిదివీక చాలా
కాధవనీ "మనయ మనయకీ లుల వూళ్ళ
మారుమ్రుంటే పెళ్ళయి పెళ్ళాని దిక్కు
అమ్మవారేళ్ళికి వేస్తారుండ లూ మాయ
కాని ఉద్యోగాలూ" అంది. తామవాద
నారు తమదావలగా వో పిచ్చుగంట వ్రభు
శిష్టు ఉద్యోగాలమీద ఉపన్యాసం ఇచ్చారు.

పోతుల తం నానగింటికొక్క దీక్షి
 తోను. కాగిరికొండ పేర్లు మరచి అడు
 కుంటున్న అంటులను, వంటులను తొను
 కుంటూ ఎవరి శబ్దరేపి వోలు తొను
 కుని భుజకో వెల్లకలా నడుకున్నాను.
 పింపకలాన్ని ఏలా కలుపుకోవాలా అని
 అలోచిస్తూ చిన్న మునుకు పోను. లేవ
 నరికే కాగా పికట నడించి. పిన్ అంటా
 తలా విన్నానువ్వంగా ఉంది. లేచి నింబడి
 తలకు, బట్ట లను అలవీన అనుక దునుపు
 నున్నాను. నా త్వస్తి తొనుకంగా విలంబ
 ఒక వ్యక్తి తొనుక నడించి. అను పింప
 కలం.

జరిపడిగా నడుచుకొని తా దొగ్గ రకు వచ్చింది.
 మూడో కుశాపిగా ఉద్భూతా... అంది.
 కాకు నోరొకటియే. గీతాచలం నేటివో

“శక్త విద్య” అప్పుడు.

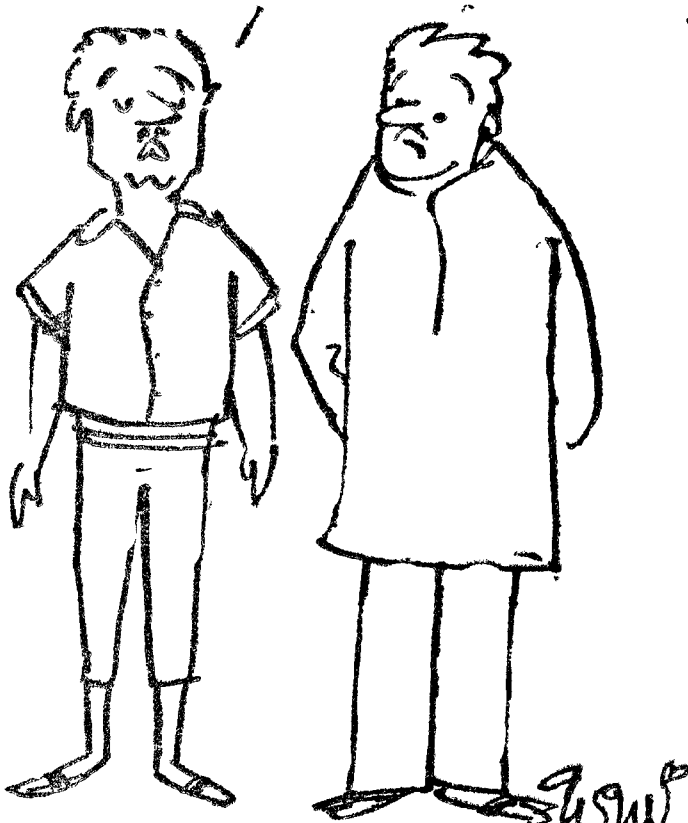
“ఇదిగో యీ గొట్టుం ఒకదా” అంది
 వో గొట్టుంవందా కుండలు వింపుతూ. నేను
 వో చేతిని జాచి, కుండలు పోయించుకుని
 వదిలూపాయు విచ్చాను. “చిల్ల రేల్లదు బాబూ”
 అంది—పింహోవలంబాకేసి కొంఠెగచూస్తూ,
 నేను కొన్ని కుండలు వోట్లో పోనుకుని,
 “చిల్ల రేల్ల పాతే నానె” అన్నాను. పింహోవలం
 కంతలో బుట్టు పర్దుకుని “చూతు
 విందుకు బాబూ అంత డబ్బు” అంది. నేను
 వోటు చేతిలో పెడుతూ, “నేను వరంబ
 వాణ్ణా ఏం? తీసుకోకూడదా” అన్నాను.
 పింహోవలం వదిలూపాయల కాగితం తీసు
 కుని మొల్లో దోపుకుని, మొల్లోంచి
 తీసిన వో రూపాయి వా చేతిలో పెడుతూ
 “ఇది ఖర్చు చెక్కుండా ఉంచుకోండి. కనీసం
 దాన్ని చూసినప్పుడయినా నేను గ్యావకరి
 పస్తాను” అంది. నాకామాట కూలంతో
 గుచ్చినట్టు తగిలింది. “పింహోవలం...
 దిమ్మ మర్చిపోవా ... బా! పాటం పోయినా
 మర్చిపోను” అన్నాను.

శ్రీ రఠ మార్కవ్యాది.

“అయితే మరి మీ పెళ్లి పెం గానీ చేశారు” అంది. సింహాచలం మంచితనం వన్న మరంత బాధపెట్టింది. “పెళ్లి విశ్మయమయ్యింది. అమ్మాయి పేరు రాధ, పై నల పెళ్లి పెళ్లికి మువ్వు కూడా తాకూడదూ” అన్నాను. సింహాచలం తలడ్డ ముగా వూసే, “వా వుసురే గడ్డమీదే పోవాణి బాబూ. మీరు మాత్రం ఏదాది పోయాక తప్పకుండా రావాలి.” అంది లేచి విశ అడుతూ. నేను లేచి వెంచుని, ఆవేశంతో సింహాచలాన్ని కేగించుకున్నాను. తనిచి నీరా నా వృద్ధయానికి వాత్తుకున్నాను. సింహాచలం వెమ్మదిగా నా చేతుల్లోంచి విడి పించుకుని “చుట్టూ ఎవరైతూ చూసుండు” అంది.

“నన్ను కంపెయ్యకూడదూ” అన్నావని
 తే వాచేళుచో

ఈమధ్య బట్టల ధరలు
విపరీతంగా పెరిగిపోయాయి!
గుడ్డు సరిపడా తానలేక పడున్నా!

శాస్త్రపు మునునంగా వినిపిద్దాము. గి సింహచరిత్ర అంది. "పొద్దున్న రాసు నర్పడానికి వస్తాము. ఆత్మ సేపు ం కలిసివుంటే ఏవరచ్చా అనునూ రు" అంది.

“వడిశారు” అన్నాను నేను దాదాపు అరివి
 పట్టు. పింహాచలం వా అమాయకత్వానికి
 నవ్వు. “నరే, యిహ నేను వెళ్ళాను. రేపు
 వస్తాం” అంది. నేను అనేకంలో పింహా
 చలాన్ని వా గుండెకు నొత్తుకున్నాను.
 పింహాచలం పన్ను పెంపేరుకుపోయింది

ద్వియపెట్టెలోంచి కడుమరు గడ్డు
వరకూ తల ద్విటపెట్టె చూశాను. కళ్లలో
నిలచిన వీరము పెట్టచెంగుతో నత్తుకుని
వెల్లిపోతూండడం వీరిగా కనుపించింది—
హాకు. చారంగా ఎట్టుర్చి వేజవారి
చేరాను.

గోపాలపురం నుంచి వచ్చిన మూడో
ఖాదు నా మద్రాసు ప్రయాణం ఖాయ
మయ్యింది. వివాహం పై నెలలో ఖాయ
మయ్యింది. సంధామయ్యగారితో, రాదతో
వాన్మగారితోనూ చెప్పి మద్రాసు చేరి,
కాలేజీలో దదివే రోజుల్లో వా రూసు
పోటు ఖాన్సరం అక్కడుండడంవల్ల
తీవ్రంగా ఆతనింటికి వెళ్ళాను. ఖాన్సరం
తమ్మ చూసి వరమానంద వద్దాడు. "ఏలా
పెళ్ళి చేసుకోవా" అని ప్రశ్నార్థి
చూర్చు. ప్రశ్న నేకాడు. నా పెళ్ళి
ముహూర్త నిజం చెప్పి, "మరి నీ కే వంటరి
తనం ఏమిటి?" అన్నాను. ఖాన్సరం
మొల్లన వచ్చి, "మా అదెద పై నెల
నస్తుంది. పై నెలంటే పై నెల కాదనుకో?"
రెండు మూడు నెల లవుతుంది. పుట్టంటే
తెల్లింది." అన్నాడు.

“వీరి లెంతమంది?” అన్నాను.

“పెల్లలా ! ఇంతవరకూ శ్రేణి! అందుకే వెళ్ళింది. ఇహో రేపా కుభవార్త రావాలి అన్నాడు. అన్నాక “మనిషిద్దరం కలిసి మంచి పెట్టిల్లు తీసుకుందాం. చూ అవిడ వచ్చేలోగా యిల్లు మూరాలని చెప్పి మరీ వెళ్ళింది.

3053

64 55

దర్ బార్ కాజీ

உயிர்

(五)

ಹಿರಿಯರವರ ವಾಚನ :-

ಕಾಂಟೆನ್ 10 ಪುಟ, ಕೋಟಾಯ-4.

“உதிக்!”

పొదువెన కాలేట్ బహుళారక్
టాల్‌లో చల్లని, పరిమళ సంపద

హోహోహోహో నరమృతము కలిగి... అత్యర్థము గొలిపి బొందువై నట్లు ఈ భక్త
మైనట్లార్హా: మీకు అద్భుతమైన చర్మని, మహావనతో ఆహారకరమైన గ్రాహకములు
తోజుండాలు ఉండుంది. ఊంటిలైవాదికీ, వనసావనతో సహా ఎంతో ఈ భక్తుమైనది.

కార్టేట్ ఆల్-వర్షన్ టూల్స్

CAPT. G. J. TOLSON

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి
"మేల్ మాయల్ మందు"
 వల్లరంగు, వీరరంగు పొడలు, వడ్డులు, గజ్జి,
 మరియు చెడ్డపేరు వ్యాపించినందున నిర్మల విమల
 పుట్టించు రజమణ మొదలగు
 దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

పిద్ద కాక్రే శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యు & సన్సు
 5/22, మేల్మాయల్, (P. O.) N. A. Dt.

సువాసనలు వెదజల్లే యీకు సొగసు సమకూర్చే పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్

మీకు నచ్చే సువాసనలు మీ కోసం తిరిగి సృష్టించ బడ్డాయి ! క్రమంక సౌందర్య
 కేంద్రానుంచి, గతంలో మరలించి దిగుమతి అయ్యే సువాసనల గురించి మీరు ఇక
 తెలుసు గంజూ కూర్చు నక్కర్లేదు. ఈ నాడు పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్తో దానిలో
 కలసిన సువాసనలతో మీ ముచ్చట్ల ముంచెత్తుకో గలరు, పామాలీవ్ లవెండర్ ను వట్టి
 అంతా అద్భుతం పొగమగ వుండండి.

పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్తో ఎప్పుడూ
 తాజాగా పరిమళ లావణ్యంగా వుండండి

ఇంకా, పామాలీవ్ టాలక్ డింక్ 17 మనోహరమైన మోడలను తిరిగి ఉన్నది

మనదమందార

ఇద్దరం కలిసి టీ వగరంతా తిరిగి ఒక
 యిల్లు వంపాదించాము. తెరి మూడు
 గదులూ వచ్చాయి. అఖంట్లే చేరిన
 మర్నాడే భాస్కరం తనకి వచ్చిన టెలిగ్రాం
 నిప్పి చదువుతుని "మగసిల్వాడు" అని
 ఎగిరి గంతేశాడు.

మగసిల్వాడు.
 నా తరీరం జీవుమంది.

భాస్కరం పాటలుకు తీసుకుపోతాం
 వో పెద్ద పాత్రి యిచ్చి, అవాడే అత్తా
 దూరు వెళ్లిపోయాడు. భాస్కరం ఎక్కిన
 రైలు కదిలాక, నేను తిప్పగా చీకేకి
 వెళ్లాను. గుండె పిచకట్టి పోయింది. అలో
 వింతలేక ఇంటికి వచ్చి వక్కమీద చేరాను.
 రోసల ఏదో ఆరాటం బయలుదేరింది.
 పింజాచలం టోటోని అల్లవోలోంచి తీసి
 చూస్తూ చీడతోకి జారిపోయాను.

* * *
 బాలుగోనాటికలా భాస్కరం వచ్చాడు.
 తన కొడుకుని గురించి, వాడి అందాన్ని
 గురించి, తెలివిన గురించి పూకదంపుగా
 నేప్పి పూడరకొట్టేశాడు. పురిటిగుడ్డు
 తనకేసి చూసి వచ్చాడని చెప్పాడు. పురిటి
 గుడ్డు మనకేసి నవ్వడం ఏమటా నీ బాద్మం
 అంటే, కాదు పొమ్మన్నాడు. పుత్రోల్లా
 పొన్నీ ఆవడం ముంచికాడని పూర్కున్నాను.
 నా పెళ్లి డగ్గర పడింది.
 అయిపోయింది.

పెళ్లికి భాస్కరమే గాక, ప్రెమ్య
 రెగానావ్, లత అంతా వచ్చారు. తరతరం
 అంతా అయ్యింది. ఆ సెం ముంచికాడని
 పై నెం రాధను తీసుకువెళ్ళొచ్చని చెప్పారు.
 ఉమ్మరుమంటూ మృదాను జేరాను. రివా
 జాగా ఆఫీసులో నా ప్రాణంతీసి వో పాత్రి
 తీసుకుని, పిసినారి అనే బిరుదిచ్చారు.
 థాంక్యూ అనుకున్నాను.

వెం గడిచింది.
 రాధ రాలేదు. ఏవో కారణం లొచ్చాయి.
 పై నెం వచ్చేలోగా భాస్కరం భార్య, కొడు
 కుతో వచ్చింది. వారం తిరిగేసరికి
 భాస్కరం భార్య సుమతి నాకు అప్పురా

“ఫలవాలేదు తనోయ్” అంటే నమమతి.
(సశేషం)

CLC-4A T81

నేడే
చూడండి!

శ్రీ కెంబు ఫిలింస్

శ్రీకాకుళ

ఉండ్లమహావిష్ణు కథ

నిర్మాత...దగ్గుబాటి లక్ష్మీ నారాయణ చౌదరి
దర్శకత్వం...పి.కె.శేఖర్

వ్యయంగా క్షత్రియులనీ, భారతీయజాతి వ్యవహరించబడుతున్నా, వారు తమ పూర్వీకుల కొర్యాన్ని, క్రమాన్ని పాటించేవారు. కనకనే వారు తక్కినవారందరితో వేరు వడ్డారు.

సుధీరుని మాట విజమైంది. చిరు నవ్వుతో యింకా తగ్గనలేదు.

అనుపాతికి వరమ మిత్రుడైన సుధీరుని బాణం వచ్చి చిరంజీవికి సమీప ముందే ఉన్న గులాబి మొక్కలోకి దూరింది. చిరంజీవి ప్రవన్నుడై మెక్కి తిరగ్గానే రెండో బాణం వచ్చి పడింది. తరువాత ధనువు, అమ్మలపాది వచ్చి వడ్డాయి. ఆ తరువాత సుధీరుని ముకుటం, దానితో సుధీరుని శరీరమంతా చిరంజీవి కాళ్ళ యెదుట వడ్డాయి.

అతి నిలకాతి ఒకడు చేతులు మలు ముతూ, వళ్ళు మువలు కొరుకుతూ దూరంగా నిల్చుండడం చిరంజీవి విస్మయిత వేతాలతో చూడసాగాడు. చిరంజీవి వడచినవచ్చి సుధీరుణ్ణి చూచాడు.

అనమానితుడైన సుధీరుడు మరల భవనంనైపు పారిపోయి యుండేవాడు. కాని చిరంజీవి తన మిత్రుని సహసం బూడిద పాలనడానికి వడ్డలేదు. దూరంగా నిల నిడ్డ రాక్షసదాసు బలం విమిషంలో గుర్తించి కొంచెమైనా అలస్యం చేయ కుండా ముకుటం, ధనుర్పాదాలతోపాటు అతడు సుధీరుణ్ణి అవతలకు తీసుకొని పోయాడు. శరీరపుష్టిలోనూ, చతురత లోనూ దాసు సుధీరుని కంటే విజ్ఞుత కలవాడవ్వది మాత్రం నిజం. లేకపోతే...

‘లేకపోతే ఏం చేసి యుండేవాడు?’ అని చిరంజీవి కన్నవడి సుధీరుణ్ణి రథంపై వడచేసి సంతాగారానికి తీసుకొనిపోతూ అడి గాడు.

‘ఏమిచేసి ఉండేవాడా?’ అని సుధీరుడు అగ్రహారంలో బాణం సవరిస్తూ అన్నాడు.

‘అవునవును. ఏమిచేసి ఉండేవాడు? వర్యతకాయుడైన ఆ గాంధారదేశపు ద్వార పాలకుడు విన్నూ తన వక్షంతో పిండిచేసి తొట్టిచేసి ఉండేవాడు! అనుపాతి వినిత

అనుపాతి

(12వ పేజీ తరువాయి)

ప్రియు డొకడు ఆ దాసుచేతి దెబ్బలు తిని చచ్చాడు. ఇది చూడడం వా కెంతమాత్రం యుష్ణంలేదు.’

‘బాబా! వా దగ్గరే ఉన్నాయి. వా దగ్గరకు వచ్చేలోపలే వాణ్ణి పుర్గంలో ఉన్నవాని పూర్వుల దగ్గరకు పంపిఉండేవాణ్ణి.’

‘మర్రి అదే పారిపోతూ! మువ్వ అతణ్ణి చంపుతావే అనుకో. అనుపాతి తండ్రి మహావాముడూ, లిచ్చవీయ వాయుకులూ ‘వనేటి వున్నకం’ చేతితో కట్టుకొని కూర్చుంటారు. విన్నూ సంతాగారానికి యీడ్చుకొని పోతారు. అనేకమంది కూర మీరు నడుమ, ప్రేమించడానికి వెళు తున్న పిమిడ దొంగతనం చేశావనే దోషం కూడా ఆరోపించబడుతుంది. ప్రజలు నవ్వడం ఆరంభిస్తారు. విన్నూ ‘ఒక దాసుణ్ణి చంపిన పంద’ అంటారు. నిలవంతుడైన లిచ్చవీయ యువకడు ఒకడు ఒక యుద్ధమే నా చేయకుండా, ఒక స్త్రీ సుందైనా ప్రేమ పొందకుండా దేశ పాత కార్యం ఒక్కటైనా చేయకుండా పందలా చస్తున్నాడు. ఇంతేగాదు, మన గ్రామంలోని లిచ్చవీయ యువకుల బుద్ధి బలం, శక్తి కళంకిత మవుతాయి. కాబట్టి విన్నూ మిత్రుణ్ణిగా ఎంచి యిలాంటి పాపా వుండి విన్నూ కాపాడడం నా కర్తవ్యం’.

అనుకోకుండానే సుధీరుడు వచ్చి “మాటల్లో నీతో ఎప్పుడూ వోడిపోతాను!” అన్నాడు.

‘నీ, విను. ఆ బాలిక లభించదు. కాని అనిద లభిస్తే ఏం చేస్తావు, సుధీరా?’

‘అనుపాతి యింకెక్కడ?’ సుధీరుడు కొంచెం నిరాశతో ‘ఆమె తన పూరు వందీ గ్రామం వెళ్లింది.’ అన్నాడు. చిరంజీవి సుధీరుని నిరాశాభావం గ్రహించాడు. అతని ముఖంలో ఒక మందస్మితరేఖ మెరిసింది. అకస్మాత్తుగా ఒక కొరడా చప్పుడు వినిపించింది. అశ్వములు ఉరికాయి. రథ గమనం హెచ్చింది. సుధీరుడు ఉలికిపడి చిరంజీవి నైపు చూశాడు.

‘చిరంజీవి, విన్నూ!’

‘వందీ గ్రామం పోతూ’ అని చిరంజీవి అన్నాడు.

‘సంతాగారంలోని నభ సమాప్త మత దానికి ముందే నే నిక్కడకు రావాలి.’

‘లిచ్చవీయులారా’ అను రణహంకారం వత వాయుకంఠసంఘేపే శంఖోదవాన్ని అందరూ విన్నారు. లిచ్చవీయులతో విండి యున్న నైకాలి సంతాగారం ఒక్క క్షణం పాటు మాటలతోటి శస్త్రవాదా తోటి ప్రతిధ్వనించింది. తరువాత అక్కడ ప్రశాంతి స్థిరపడింది. వభతో అసీమడైన ప్రతిరాజా సామంతుడూ, వర్మ క్షేపిడూ, ప్రతిభాపంతుడూ, లిచ్చవీ గణనాయకుడూ అయిన మహానామునినైపు దృష్టి సారించారు. అదిచేత ఉన్న ప్రతి ప్రాణిని పింహగర్జన మేల్కొల్పిరిగివల్లు పుడ సుహాసముని ప్రకండకంఠతనం ప్రతి లిచ్చ వీయుని పౌడతూప్తి నైతన్యవంతం చేయగలుగుతుంది.

తీక్షణదృష్టి బరసి మహానాముడవ్వాడు.

‘లిచ్చవీయులారా, వజ్జి భూమి లిచ్చవీయ స్వతంత్రదేశం. అది ఏదో ఒక లిచ్చ వీయుడికి చెందిందికాదు. ప్రతి లిచ్చవీ యుడూ దానికి పుత్రుడు, రక్షకుడు. నైకాలిలో లిచ్చవీయుల పింహనాదం విని పింహసంతవరకూ, మనలో సమత, బక మత్యం ఉన్నంతవరకూ మగధదేశపు యువ రాజైన బిందిసారునివంటి వందలకొందరి బిందిసారులు నైకాలిలోని మూది మోసి సంత భూమినైవా వృణించలేదు. మాగ ధీయులు తమకు అభీష్టమైన అగ్రకమణలుచేసి మనకు శత్రువులయ్యారు. వాళ్ళ యువరాజా బిందిసారుడు కూడా మనకు శత్రువే!’

‘బిందిసారుడు మనకు శత్రువు!’ అను ఒకే ధ్వని తక్షణం నలు మూలలనుండి వెలువడింది.

‘గర్భశత్రువు’ అని ఒక యువకుడు ఆలోచుగానే దిగ్గరగా అరచాడు. ఆ అరపు వచ్చినవైచే అందరిద్వన్వీ సాగింది. అతడు చిరంజీవి, అతడు ఆవేశ పూరితుడై అలా

అరచాడు. కొంతకాలం తరువాత తండ్రి కూడా రెండేడ్ల క్రితం ఒక మాగధీయుని చేతుల్లో మడిపాడు. ఒక్క క్షణం కాలం ప్రకాంతంగావున్న తరువాత చుట్టుప్రక్కల మన్న యువకులందరూ ఒక్కసారిగా 'బిందీసారుడు మాకు గర్భశ్రుతువు' అని గట్టిగా అరిచారు.

అనుభవంగల వృద్ధులు ఆ యువకుల్ని కుమర్తించారు. వృద్ధుడైన మహానాముడు కూడా గాంధీర్యం విడిచిపెట్టి 'గర్భ శ్రుతువు' అని గొణిగాడు. తరువాత సభా మతి మహానాముడు నిలబడి తన కెదురుగా కంధాలానికి మధ్యభాగంలో స్వర్ణజటిత పింహవంమీద జరిగి అందమైన కన్నుని పట్టుబట్టులో ఉంచబడిన తాటాకులపై హస్తం ఉంచి గాంధీర్యంతో ఇలా అన్నాడు—'సభాపదులారా, పవిత్ర ప్రవేశ వృత్తం' అదేశం ప్రకారం మన దేశాన్ని జయించడానికి ఉద్యమించు మాగధీయులతో ఏట్టి సంబంధం పెట్టుకోమని నేడు మనం ప్రతిజ్ఞ చేద్దాము. సభాపదులందరికీ ఇది కమ్మతమేనా? రాజాగాని, పామంతుడుగాని, మహారాజాగాని ఎవరి కెట్టి అభ్యంతరమున్నా సభ యేడుట చెప్పండి!'

మహానాముడు మాట్లాడిన తరువాత కంధాగారంలో ఎప్పటివలె ప్రకాంతి పిల్ల

అ మ్రో పా లి

పడింది. కొంతసేపయిన తరువాత అతడు వలువైపులా దృష్టి పారించి ఆ ప్రతిజ్ఞను మరొకసారి అన్నాడు. కాని అందరూ కాంతంగా ఉన్నారు. మూడవసారి ఆ ప్రతిజ్ఞను ఉచ్చరించాడు. ఒక్కడూ కిమ్మన లేదు. అందరూ ప్రకాంతంగా ఉండడం మాచి తుద కతడు ఇలా అన్నాడు—'సభ్యులారా, ఈ ప్రతివ మీ అందరికీ అంగీకారమని మీ మునుపం వల్ల వెలుస్తోంది. నేటినుండి మాగధీయులతోనే సంబంధం పెట్టుకొనే లిచ్చవీయుడు దేశ ద్రోహిగా పింబబడతాడని లిచ్చవీయుల కోరికను అనుసరించి నే నాజ్ఞాపిస్తున్నాను!' ఈ చివరి మాటలు పూర్తికాగానే సభా భవనంలో అకాకాన్ని లేదించే తుముఖ వాడం పుట్టింది — 'మాగధీయులతో సంసర్గం ఉన్న లిచ్చవీయుడు దేశద్రోహి!'

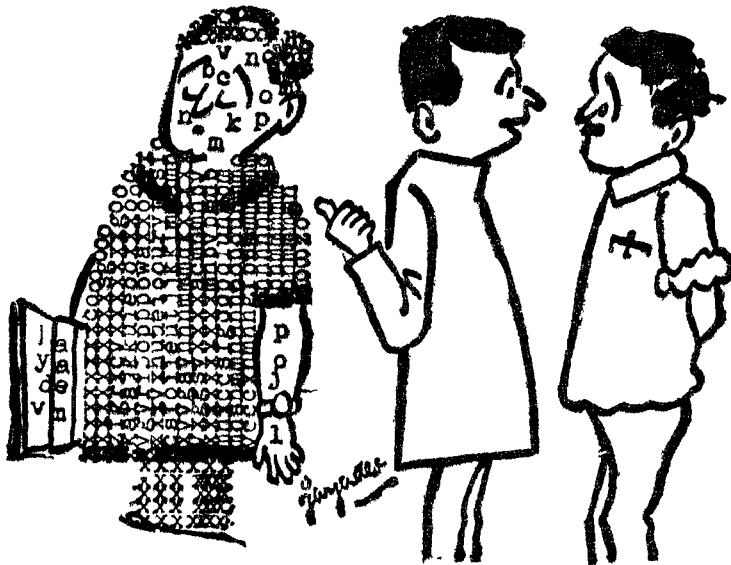
దేశద్రోహం—ముఖ్యంగా లిచ్చవీయులతో పెరగనేరంగా పరిగణించబడేది. ఆ నేరం విచారించరాంది. ప్రజలు దేశద్రోహిముఖం విగడ ఉమ్ముతారు. రాళ్లు రువ్వుతారు. అతని కుటుంబంలోని వాళ్లు జీవన్మృతులు. చిన్న పిల్లలకు నైతికమైన వెరపు కలిగించటానికిగాని, యువకులలో తిరస్కార

భావం ఘనమడించేయడానికిగాని దేశ ద్రోహి పేరు పేయంగా ఉదాహృతమయ్యేది. దేశద్రోహి ఐంధువులు ఆత్మహత్య చేసుకోవడమో లేక స్వదేశం విడిచి పారిపోవడమో తటస్థించేది.....ఆ క్షణంనుండి లిచ్చవీయు సంధాగారంచేత చేయబడిన ఆ విర్ణయం దేశమంతటికీ అమల్లంఘనీయమైన కానవమయింది. సభముగిసింది.

సంధాగారంనుండి వెలుపలికి వచ్చిన తరువాత ప్రతి వ్యక్తి మహానాముల్ని ప్రశంసిస్తున్నాడు. అతని ప్రభావం అందరిపై బడింది. వైశాలీ దేశంలో ఏ ఘన కార్యమైనా అతని ప్రోత్సాహం, అనుమతి పొంది జరుగుతూండేది. సంధాగారం నుండి వెలువడిన అతని గర్జన దేశం నలుమూలలా ప్రతిధ్వనిస్తుండేది. అతని ముఖం ఎప్పుడూ కాంతియుతమైన మందహాసంతో వికసించి ఉండేది. అతడు ఎన్నడూ బిగ్గరగా మాట్లాడడు. కాని మాట్లాడేదో, హంకరించేవాడు. ఆ సమయంలో అతని ఎదుట నిలవడానికి ఎటువంటి లిచ్చవీయునికైనా సాహస ముండేదికాదు. అందరూ విని పూరకుండే వారు. ఏదో కారణంచేత అతని హృదయలో ఆత్మంత సంక్షోభం పొందినప్పుడో, లేక ఏదైనా అన్యాయం అతనికి అనన్యమైనప్పుడో అతను తీవ్రంగా మాట్లాడ వలసి వచ్చేది.

నేడు సభ జరగడానికి ఒక అసాధారణమైన కారణముంది. చిరకాలంనుండి తన పీరుగునఉన్న మాగధీయులతో లిచ్చవీయులకు అంతరంగికమైన విరోధముంది. స్వతంత్ర్యవీయులైన లిచ్చవీయులు స్వామాజ్యవాదులైన మాగధీయులతో ప్రతి విషయంలోనూ కలహిస్తుండేవారు. శక్తి, కౌర్య, పరాక్రమాలతో మదించిన మాగధీయరాజ పురుషుల కన్నులు దుర్జయులు, అవిధేయులు అయిన ఆ లిచ్చవీయుల స్వతంత్రతా సంపత్తియందు పొదుకొన్నాయి. కాని, దానితోపాటు వాళ్లు లిచ్చవీయుల గుణ గణాంశు చక్కగా గుర్తించి ఉండకపోలేదు. మాగధీయుల ప్రలోభనాలను ఎన్నింటినో లిచ్చవీయులు తిరస్కరించారు. ఉదారులు, బలశాలులు అగు

వీరసంజీ మా ట్రెసిస్సు!

వాణిజ్య

రేఖామణి ఆర్ట్స్

పత్రికాభం

పాటిష్టడిరు

దర్శకత్వం: గ. హేమాంబరధరరావు, నిర్మాత: ఓ. పురుషోత్తం
రచన: భువిడిపాటి రాధాకృష్ణ, సంగీతం: కోడలపాటి, స్టూడియో: ప్రసాద్

లిచ్చినీయులు మాగధీయుల అపారవైభవాన్ని, ముఖ పాదనాలను తియ్యరించి వేశారు. మాగధీయుల్ని విరోధులుగా భావించక పోయినా, వారితో బాంధవ్యం ఏర్పరచుకోడానికి వారు సందేహిస్తుండేవారు. మొదటినుండి రెండురాజ్యాలుకూ పంబంధం ఏర్పడి ఉన్నా, క్రమంగా వాళ్ళల్లో కలహ కారణాలులైన విషయాలు పుడుతూ ఉన్నాయి. పార్వభామాధికారం పొందాల్సిన మాగధీయుల మహాకాంక్ష లిచ్చనీయుల ప్రోత్సాహానికి అడ్డుపడసాగింది. కాబట్టి వాళ్ళు జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టారు. కాళ్ళతలమైన విర్లయం చేయడానికి లిచ్చనీయు నాయకులులందరూ చాలా క్రద్దతో వైశాలీ నగర పంధాగారంలో నిమగ్నమై మాగధీయులను శత్రువులుగా పరిగణించడానికి విక్రయించారు. పంధాగారానికి వెలుపలి ఎన్నో రథాలు నిలిచిఉన్నాయి. సభా అతనికి ఏళ్ల యెళ్ళు పైబడ్డాయి.

ఆమ్రపాలి

సదులు బయటకువచ్చి తమ అభిప్రాయాలను ప్రకటిస్తున్నారు. ఒకరాజు ప్రతినిధి తనతో వస్తున్న చిరంజీవితో 'మహానాముని వంటి దేశభక్తుణ్ణి పొందడం దుర్లభం' అన్నాడు.

'ఈతనినివిదాన వైశాలీలోని ప్రతి యువకుడూ తన ప్రాణాలను అర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు' అని చిరంజీవి అతని మాటలను సమర్థించాడు.

'ఈతని పేరుమిదానా?' అని సమీపంనుండే వివరిస్తే గంభీరమైన కంఠ రసం వినిపించింది. ఇద్దరూ అదరిపడి ఆ వైపు తిరిగి అభయరాజు అక్కడ విలబడ్డం చూచారు. వైశాలీలో అతడొక్కడే కూట నితిలో పాటిలేని మేటి. అతనికి ఏళ్ల యెళ్ళు పైబడ్డాయి.

రాజకీయపు టెటుగడలందు అభయరాజు పాటిలేని అటగాడు. పెదవులతో కాకుండా నేతలతో అతడు అధికంగా మాట్లాడుతాడు. రహస్య పూరితమైన మందహాసంతో ఒప్పు అతని ముఖం, అత్యంత దైర్ఘ్యశాలిని కూడ కలచివేయగలదు. వాదంలో అతడు అజేయుడు.

రాజప్రతినిధి ప్రాథుడు. అభయరాజు అతడు విస్మితపడడంచూచి నవ్వాడు. ఏమీ అనకుండానే రాజప్రతినిధి నడవసాగాడు. అతడు అభయను గూఢ భావం గ్రహించాడు. అప్పుడు అభయడు చిరంజీవివైపు చూచి, 'చిరంజీవి, నీవు వస్తేరూగవు. కాని, మేము స్వర్గస్తుడైన నీతండ్రిని బాగా ఎరుగుదును' అన్నాడు.

'అవునండీ, నా తండ్రి మిమ్మల్నిగురించి ఎన్నిసార్లు చెప్పారు!'

'హాహా! నీవు వన్ను గుర్తించావన్న మాట. వైశాలీకి రావడం నీ కిదిమొదటి సారేకదా? మంచిది. నాలోరా!' కొంచెం ఆగి, సాభిప్రాయంగా మందహాసంచేసి అభయడు మళ్ళీ యిలా అనసాగాడు—

'నిన్ను మహానాముని యింటికి కూడా తీసుకుపోతాను.'

చిరంజీవి అదరిపడి 'అక్కడికెందుకూ?' అని అడిగాడు.

'ప్రతి యువకుడూ మహానాముని భక్తుడే, నీవిది ఎరగవూ?'

చిరంజీవికి కొంచెం సంకోచం కలిగింది. కొంచెం ఆగి అతడు గంభీరంగాభిప్రాయపడ్డాడు.

'మహాశయా, నేనక్కడనుండే వచ్చాను. మీరు అంగీకరిస్తే నా స్నేహితు నొక్కణ్ణి తమ దగ్గరకు తీసికొని వస్తాను. అతడు వైశాలీని, మహానాముణ్ణి కూడా చూడాలి'

'మంచిది. అలాగే. అత డెక్కడున్నాడు?'

'ఇప్పుడే యిక్కడకు వస్తాడు. గణనాయకుడైన మహానాముణ్ణి చూచే అమితమైన కోరిక అతనికుంది.'

చిరంజీవి మాటల్లో గర్భితమైన ఉన్న భావాన్ని గ్రహించడానికి శుశ్రూషుడై అభయడి కెంతో కాలం పట్టలేదు. ఆమ్రపాలి వెంకట పిచ్చివారిలా తిరిగివాళ్ళల్లో మరొకడు ఆమె యింటికి రావోతున్నాడు. అతడు అడ్డు పెట్టలేదు.

(నరేశం)

లలితాయుర్యైదమున కేన్దురు చికిత్స

"నా స్నేహితుని భార్య 3 ఏండ్లనుండి ప్రేగులో కేన్దురు ప్రణామితో భయంకరమగు బాధతో రి నెలనుండి లేవలేని పరిస్థితిలో శ్రీ. బండవల్లి రాజారావుగారి లలితాయుర్యైద వైద్యము ప్రారంభించిన రెండవ దినముననే బాధలు చాలవరకు తగ్గిపోయినవి. రెండు నెలలలోపుగానే ఇప్పుడు ఆమె ముఖముగా తిరుగుచున్నది. ఆమెకు కేన్దురు రోగము పూర్తి కడిరికకు చాలదగ్గరకు వచ్చినదన్న విశ్వసనీయమగు వచ్చినాను. (సం) వైద్యుడే సికందర్ అజామ్,

'సెల్సు అండ్ వర్మెక్ అసీనరు, నిజాం మగర్ స్పెక్టిరి లి: హైదరాబాదు.'

లలితాయుర్యైదము

కేన్దురుకి యింతవరకు కార్యము, కోయడము తప్ప చికిత్స లేదు. లలితాయుర్యైదమున కేన్దురుకే గాక ఇతరముగా ఆపిధ్యములైన వ్యాధులకన్నిటికీ శ్రీ సుతరము నిశ్చయము అనుచికిత్సయ్యున్నది. ఒక్క కేన్దురు వ్యాధిచికిత్స చాలు (వనంజమంతల లలితాయుర్యైదము శ్రీ సుముగా వ్యాపించుననుటకు విదర్శనము.

ఖండవల్లి రాజారావు, 8-1-328, ఇవాజి నగర్ (ఇ-అంబాసి), సికిందరాబాదు.

వైద్యము ఉదయం 8 నుండి 11 వరకు.

శుభ వార్త: కడుపులో నొప్పి, తలనొప్పి, చర్మవ్యాధులు, వండ్ల వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స. వాడి పరీక్షతో వ్యాధిని నిర్ణయించుటకు సర్వ మొండివ్యాధులకు మా వైద్యశాల ప్రధాన వైద్యులు డా॥ ఎన్. ఎన్. రావు గారు శ్రీకింది విధముగా బస చేయుదురు. ఉల్లి 7 గం॥నుండి పొ॥ 3 గం॥ వరకు సం॥ వదిలించవచ్చును. పరీక్ష ఫీజు: రు. 5/- మండు అరెడు చేరు. 1 వ తేది: కర్నూలు: ఉడిలాండ్స్ హాటల్. 2 వ తేది: నంద్యాల: సేవ్ హాటల్. 3 వ తేది: అదోని: సేవ్ హాటల్. 4 వ తేది: గుంతకల్లు: బృందావన్ లాడ్జ్. 5, 6 తేదీలు: బళ్లారి: గార్డెన్ హాటల్. 7 వ తేది: అనంతపురం: రాయల్ రిటైరింగ్ రూమ్స్, బిర్ది బిల్డింగ్సు, బళ్లారి రోడ్. 8 వ తేది: మదనపల్లి: ఆకాశ హాటల్. 9, 10 తేదీలు: తెంగుకూరు: మద్రాసు ఉడిలాండ్స్ హాటల్, సంగెం బాంకోరోడ్. 11 వ తేది: చిత్తూరు: ఓరియంటల్ లాడ్జ్. 12 వ తేది: కడప: అప్పయ్యర్ హాటల్. 13 వ తేది: తిరుపతి: బాలాజీ లాడ్జ్. 14 & 15 తేదీలు: మద్రాసు: హాటల్ హరివివాస్ (మోడర్న్ కేస్), 4, తంబు వెట్టపిడి. 16 వ తేది: నెల్లూరు: అజంతా హాటల్. 17 వ తేది: ఒంగోలు: కృష్ణా లాడ్జ్, నంతపేట. 18 వ తేది: గుంటూరు: ఉడిపి శ్రీకృష్ణ లంఛ్ హాండ్స్, కృష్ణా మహల్ ఎదురుగా. 19 వ తేదినుండి: హైదరాబాద్: హైదరాబాద్ ప్రోడక్టుస్, హైదరాబాద్-4 (H.O.) (అంబాసికర్నూలు, మధవారపు పేట. రావూస్ ప్రోడక్టుస్, హైదరాబాద్-4 (H.O.) (అంబాసికర్నూలు, మధవారపు పేట.

విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ అవసరం

శ్రామిక పార్టీకామిక జీవితంలో ఉక్కు ప్రధానపాత్ర వహించుతుంది. బంగారం కన్నా ఉక్కు సరికను యేదేశంలో ఉచ్చ స్థాయిలో ఉంటుందో ఆ దేశం పార్టీకామిక జీవనంలో కీలకస్థానం వహించుతుంది.

మన మూడు ప్రభావీకరణలో ఇంతవరకు వని చేస్తున్న ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలో తయారు అయ్యే ఉత్పత్తి భారతదేశ పార్టీకామికాభివృద్ధికి సరిపోవడంలేదు. ఇప్పుడు వనిచేస్తున్న ఉక్కుఫ్యాక్టరీల ఉత్పత్తి కూడా సమంగా సాగుతున్నట్టు కనపడడంలేదు. అందుకు 1964, 1965 సంవత్సరాల ఉత్పత్తి గమనించితే బోధపడుతుంది.

దుక్కు-ఇనుము
(టన్నులు)

ఫ్యాక్టరీ	1964	1965
తాతా	8342	32293
ఇస్కన్	213519	217922
కూర్కేలా	73253	73517
భిలాయి	371787	452051
దుర్గాపూర్	416243	321303
ఒరిస్సా	31147	32634
ఏ.సి.యం.	8058	4111
మొత్తం	1125349	1133831

ఉక్కు భిలాయి తప్పితే తక్కినవి అంతగా అభివృద్ధి కనపరచడంలేదు. ఇది దుక్కు-ఇనుము పరిస్థితి అయితే తయారైన ఉక్కు వస్తువులు 1964 లో 43,43,017 టన్నులు, 1965 లో 45,28,718 టన్నులు ఉత్పత్తి చెయ్యబడ్డాయి. ఇది గాక 1965 లో 72,16,33,000 రూపాయల విలువచేసే 6,95,434 టన్నుల ఉక్కు పరికరాలు దిగుమతి చేసుకున్నాం.

బొకాడలో ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణానికి రష్యాలో ఒడంబడిక చేసుకోవడం జరిగింది. అది రాబోతుంది. అది 10 లక్షలనుండి 50

లక్షల టన్నులు ఉత్పత్తి చేయగలుగుతుంది. ఇది నిజంగా భారతదేశ అవసరానికి, విస్తరించు మన్న పార్టీకామిక అభివృద్ధికి చాలదు. అందుకే దుర్గాపూర్ కంపెనీని పరిశీలన చేయవలసిందిగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. వారు సేలం యినుముకు సంబంధించి ఒక చిన్న ఫ్యాక్టరీ 50,000 టన్నులలోగా ఉత్పత్తి కాగలదానిని సూచించారు. అందుపై బ్రిటిషు అమెరికన్ కార్పొరేషన్ (చిన్న బులడరం) వారిని ఒక ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకి సంబంధించి పరిశీలన చేయవలసిందిగా కేంద్ర ప్రభుత్వం కోరింది. వారు గోవా హొస్పెట్, సేలం, విశాఖపట్నం, బైలదిలా ప్రాంతాలు దర్శించారు. వివేదిక సమర్పించారు. విశాఖకు ప్రాధాన్యత యిచ్చారు.

అంధ్రుల ఆందోళన ప్రభావంగా శ్రీ సి. సుబ్రహ్మణ్యం ఉక్కుమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు విశాఖపట్నంలో రేవు సమస్యనుంచి ఒక ఉక్కుఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం జరుగుతుంది అని ప్రకటించారు. అటుపై శ్రీ సంజీవరెడ్డి ఉక్కుమంత్రి అయ్యారు. ఈలోగా పై విషయాల సంఘనివేదిక వచ్చింది. వారు విశాఖను రేవు రీత్యా ప్రముఖస్థానంయిచ్చి ప్రాధాన్యత చూపారు. తర్వాత భర్తనలు సాగినవి. శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి బైలదిలాలో ఏందుకు పెట్టకూడదనడంతో అక్కడ సుదృఢ వడోకోవారినే ఆందోళనకు దోహదం కలిగించారు. సేలంలో అవసరమైతే రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే నిర్మించుకుంటుందన్న వాదం లేవదీశారు. హొస్పెట్ కు ప్రాధాన్యత యివ్వకపోవడంలో చిన్నబైలా ఒకటి ఉండక తప్పదని ప్రారంభించారు. ఎవరి ప్రాంతాభివృద్ధిని వారు కోరడంలో అనవజమేమున్నది.

అయితే కేంద్రంలోవున్న పెద్దలు రాష్ట్రాల అందదండలు ఆశించి విషయాల సంఘ నిఫాయలు కూడా వేలదన్ని తమ శంకలాంగ రాజకీయాలకు వీటిని గురి చేయడం వాదగా ఉంటుంది.

బ్రిటిషు అమెరికన్ నోపులాల సంఘం హొస్పెట్, విశాఖలకు మూత్రమే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించే అర్హత ఉన్నదని తేల్చి, అందులో విశాఖపట్నంలో పెట్టడమే అవసరమని ఉత్తరోత్తరా బహుముఖవానికి అవసరం ఉందని, అవకాశం కూడా ఉందని, అనలు రేవు ప్రాతిపదికలపైననే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలు నిర్మించడం ఈనాటి వద్దటి అని హొస్పెట్ లో పెడితే విస్తరణకు అవకాశంలేక కుంచించుకు (రిజిడిటీ) పోతుందని విశాఖ పట్నం అయితే బహువాస్తవిక (ఫ్లెక్సిబిలిటీ) అవకాశంవుందని, పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు రేవు ప్రాంతాలలోనే నిర్మించబడుతున్నవని, అదే అవసరమని వాదించి అందుకే క్రింది ఉదాహరణలు చూపారు.

రేవు కేంద్రాలలో ఉక్కు-ఫ్యాక్టరీలు

దేశం	రేవు	ఉత్పత్తి టన్నులు
బెర్లియం	1 గెంటె	18,00,000
ఫ్రాన్సు	2 డన్ కర్క్	15,00,000
ఇటలీ	3 బారంట్	20,00,000
జపాన్	4 హరిహాటా	22,20,000
	5 యవత	46,00,000
	6 చిబ	37,00,000
	7 కీవాననే	12,40,000
బ్రిటను	8 మ్యాపిర్ట్	26,00,000
అమెరికా	9 సైయిర్ లెన్	27,00,000
ఇండియా	10 విశాఖపట్నం	11,00,000
	మండి	50,00,000

ఈవిధంగా గమనిస్తే ప్రపంచంలో విశాఖరేవువద్ద నిర్మించే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ బహుళవాస్తవిక అవకాశం, ప్రపంచంలోనే ఒక ప్రముఖ ఉక్కు ఉత్పత్తి కేంద్రంగా చెలసే అవకాశం కనుపించుచున్నది. ఈ విధంగా ఈ ఉక్కుఫ్యాక్టరీ విశాఖకు సో తప్పని స్థితి కనుపించగానే దీనిని కాదనలేక, ముక్కులు చేయాలనే ఆలోచనలు పెద్దలు

ప్రారంభించగా రూ విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ
రాకవలే రాజీనామా విస్తానన్న శ్రీ పంజీవ
రెడ్డి విశాఖలో దుక్కు ఖనుము ఫ్యాక్టరీవస్తే
చాలు తెమ్మన్నారు శ్రీ కామరాజు విశాఖ
ఉక్కు ఫ్యాక్టరీతోబాటు దక్షిణాది రాష్ట్రా
లైన మద్రాసు, మైసూరులకు కూడా సమ
మగు ఫ్యాక్టరీలు కలిగించాలన్నారు శ్రీ భక్త
వల్మలం మద్రాసుకు కేంద్రం తప్పకుండా
ఉక్కు ఫ్యాక్టరీని ఖనుందన్నారు శ్రీ విజ
లింగప్ప హాస్పేటుకు తద్యమన్నారు అయితే

విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ

ఆంగ్లో ఆమెరికన్ సిస్టములుద్దేశించిన
అయిదవ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీని చిన్న చిన్న పాక్టరీ
లుగా ముక్కలు చేయటానికి పీలులేదని
కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉక్కు శాఖామంత్రులు
శ్రీ టి యన్ సింగ్ ప్రకటించడం ఈ
సందర్భంలో పార్లమెంటులో విషయం ఈ
ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ దాదాపు 450 కోట్ల రూపా
యల పెట్టుబడితో నిర్మింపబడుతుంది

ప్రతిమి కంగా 200 కోట్లతో ప్రారంభం
అవుతుంది 11 లక్షల టన్నుల ఉత్ప
త్తితో ప్రారంభంఅయి విబిడిలక్షల టన్నుల
ఉత్పత్తివరకు పెంపొందించుకుంది.

ఆంగ్ల ప్రదేశ్ పారిశ్రామికంగా వెనుక
బడివుంది ఆంగ్ల ప్రదేశ్ విద్యాబం నాడు
ఆంగ్ల నాయకులు ఉదాసీనవల్ల స్వచ్ఛ
మగు ఆంగ్ల ప్రదేశాన్ని మధ్య ప్రదేశ్ కు
కోల్పోవడం జరిగింది అన్ని రాజకీయ పార్టీలు
జనతరు ఆంగ్ల భుజకే కోరారు కాని తీరా అవ
సరమయ్యేటప్పటికీ ఆందోళన వదిలివేశారు.
అందువలన ఈనాడు ఈ విశాఖనట్లు ఉక్కు
ఫ్యాక్టరీకి కావలసిన ఖనుము—కాకిరాయి
అంతా మధ్య ప్రదేశ్ లో ఉండిపోయినందున
మధ్య ప్రదేశ్ కాకిరాయివున్నచోటనే ఉక్కు
ఫ్యాక్టరీ నిర్మించాలనే సాతకాంక్ష ఏర్పా
దాన్ని లేవదీసింది.

ఆధునికయుగంలో ఏ అవసరాలు కావలె
నన్నా, ముడివదార్థాలు తెచ్చుకోవాలెనన్నా,
చేర వేయవలెనన్నా, వివిధ దేశాలనుండి తెచ్చు
కోవలసిన అవసరం వచ్చినా తెచ్చుకోమటకు
రేపు కేంద్రము ముఖ్యమయింది చౌక
అయింది అదే జపాను అవలంబిస్తున్నది.
అందుకే మన కైందీల్ల కాకిరాయి గుత్తకు
కొని తీసికొనిపోతున్నది తయారైన మమ్మ
వులు రవాణా చేయవలెనన్నా రేపు కేంద్రమే
పాధ్యము. చౌక అందువల్ల అన్నివిధాల విశాఖ
రేపు ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకి తగివుంది అందుకు తగిన
ఆందోళన చేసి సాధించుకోవలసివుంది ఈ
ఫ్యాక్టరీపై నిర్ణయం చేయుటకు 10వ లేదీ
కోగా అన్ని వివరాలు పూర్తి చేయవలసిందిగా
శ్రీ టి యన్. సింగు తదధికారులను
కోరారు ఆంగ్ల ప్రదేశ్ లో అన్ని మూలలనుండి
ఏకంతంలో విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ కోరవల
సిందిగా సింహవాదం చేయాలి సాధించాలి.
కేంద్రంలో ప్రధానికి, ఉక్కుమంత్రికి, మన
ముఖ్యమంత్రికి తుతులు యివ్వాలి తీర్మా
నాలు పంపాలి, కార్డులు వ్రాయాలి ఆ
విధంగా ఆందోళనచేసి ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ సాధించి,
ఆధునిక పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఆంగ్ల
ప్రదేశ్ కేలకస్థానం అయ్యేందుకు కృషి
చెయ్యాలి. జై ఆంగ్ల

1966 'మిస్ ఇండియా'గా లక్ష్మి కంపెనీవారు వెంకటేశ్వర అండాం పోటీలో వెగ్గిన
ధీర్ల అమ్మాయి మిస్ యాస్మిన్ దాశ్ ఈమె ఆమెరికాలో జరిగే అంతర్జాతీయ
పోటీలో కూడా పాల్గొంటుంది.

‘మంగళమ్మకం’లో వర్మభాగం, గిరాంజలి

న మి క్ష

మంగళ సూత్రం

జ్యోతిషంలో మువ్వపిట్టలయిన వివాహ, దర్శకుడు ఎ. కె. వేల్ నెల్ లెలుగుతో విర్మిం దిన అరుణాచలం “మంగళమ్మకం”లో పాత్రాన్ని అకర్షించే అంశాలు తాత ఉన్నాయి.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం తమిళంలో తయారైన ఒక చిత్రాన్ని “మంగళమ్మకం” పేరిట మళ్ళీ తయారు చేశారు. ఈ చిత్రం యొక్క 19 వ రేడియో అంశంలోని ముఖ్య క్రాంతిలో విడుదలయింది.

విధవకాళ్ళ ప్రేమించిన ప్రేయసాలిని పొందలేకపోయిన కథానాయకుని కథ యిది.

వర్మపిట్టలొప్పు పాత్ర వ్యవహారాలు తూర్పుకొండలకు అక్కడి కెల్లిన రాజా అక్కడే ఒక అంశమైన వర్మనడుమను ఒక పీటమీటాని తీరానటాచి, మనసిచ్చి వుచ్చు కొంటాడు. వరినయం చేసేవాని, ఒక యింటవాడు కావాలని ఒక విల్లయానికి వచ్చిన తరువాత, రాజా తిరిగి తన వూరొ ప్పాడు. వట్టణంలోని కండ్రికి చెప్పి తిరా “పర భర్తాక మర్లయ్య” గత

మూయిని చేసికొంటానని, తిమ్మిరుని మూల కాదనలేక, ఆ కండ్రి పిల్లను మూల మని చేసుకొంటాడు.

అక్కడవున్న “పరభర్తాక మర్లయ్య”కు, తామూపించిన సంబంధానికి విమ్రాతం పొత్తు కుదరకపోవడం, అయిన పాతా కుడై తన యింటికి చేరుకొని, కుమారు నికి జరిగిన కథ వివరిస్తాడు.

ఈలోగా రాజా తల్లి అదే గ్రామానికి వెళ్ళి, తన తమ్ముని కూతురిని, కుమారునికొనం కాయవరుమకొంటుంది. ఈ అమ్మాయి, రాజా ప్రేమించిన అమ్మాయి ఒకరేనని తెలి యకపోవడంతో కథ మలుపుతీరిగింది.

మరొకప్పుడు, దగ్గరి బంధువైన డాక్టర్ కుమలకూడా రాజావల్ల వలసిన మనుకారాన్ని మూపుకొంటుంది రాజాని పొందలేని వక్తంలో యీ జీవితంలో యిక పెళ్ళి వద్దని, తన పర్యవ్యాప్తి తన ‘పర్సింగ్ హౌస్’కే అంకితం చేస్తానని, తోటి మానవుల సేవాధర్మంలో నిమగ్నుడాల వపుతా నని డాక్టర్ కుమల తరచు చెప్తుంటుంది.

ఇంతలో యింటినుంచి వచ్చిన రాజా తాత పిల్లలంతో ఒకప్పుడు అణగారినోయిన ఆశలు డాక్టర్ కుమల పౌదయంతో మళ్ళీ చిగుల్తు వేస్తాయి కాని రాజా మనసంతా వల్లెటూరి పిల్ల ‘కాంత’ మీదనే ఉంటుంది

తాయవరకున్న ముహూర్తానికి ఎలా గైదా పెళ్ళి జరిపించానో నిశ్చయంతో కాంతకు, రాజా ప్లేహకు లోకరికీ పెళ్ళి జరిపిస్తారేగాని, విధివకాత్తు పెళ్ళి కుమారుడు ప్రణాలు కోల్పోతాడు. కాంతకు వైదవ్యమే మిగులుతుంది.

కొన్నిళ్ళ తరువాత ఇంటికొచ్చినరాజాకు తన ప్రేయసాలిని అరుణాచలం నూడ లానికి ఖిన్నుడవు తాడు. వందర్పాన్ని పురస్కరించుకొని కథ రెండు మూడు సెలి కలు తిరగటం, రాజా, కాంతలు డాక్టర్ కుమల పర్సింగ్ హౌస్’కే చేరటం జరుగు తుంది డాక్టర్ కుమలకు, రాజాకు వివాహం జరిపి, తామ అనువులు బాస్తుంది కాత.

ఈ కథలో ప్రధానమైన పాత్రలు మూడు. రాజా, కాత, డాక్టర్ కుమల రాజాగా ఎన్ టీ రామారావు గంభీరమైన సన్ని వేశాల్స బాగా నటించారు కాంతగా జీవిక వల్లెటూరి దృశ్యాల్లో బాగుంది ఇక చిత్రం అంతా ఒక ఎత్తు, వాసంతి నటన ఒక ఎత్తు. సేవాధర్మంలో విరజి మయిన డాక్టర్ కుమలగా ఒకవైపు, నిజ జీవితంలో ముఖ వంతోపాటు వంతుకావే ప్రేయసాలిగా మరొకవైపు వాసంతి, ఎంతో వైవిధ్యంగా నటన ప్రదర్శించింది (వాసంతి నటన బెంగళలోని నటి మాధవి ముఖర్జీ నటనను గుర్తుకు తెస్తున్నది అంటారొక ప్లేహితులు . ఇక వ్యవస్థాత్మకంగా గిరాం జలి, వర్మభాగం కక్కని పోస్టర్లు అందిం తారు. తండ్రిగా రమణారెడ్డి, తల్లిగా సేతు లత (తెలుగుతల్లి) ప్రదర్శించిన నటన బాగా ఆకర్షించాయి . రెండు, మూడు మంచి పాటలతోను, అందమైన ఛాయాగ్రహణం తోను, వేలన్ గారి దర్శకత్వంలోను ‘మంగళ మ్మకం’ ఒకపారి చూడటానికి అందంగా ఉంటుంది.

—ఒక సమీక్షకర్త

ప్రాణం అంటే ఏమిటి?

గొండుపిల్లి చంపేసివ పిల్లికూనకేసి శశి, నిమ్మి జాలిగా చూసు న్నారు.

“దొంగపిల్లి ఎందుకు చంపేసిందో?” అంది శశి.

“చంపటం అంటే?”— నాలుగేళ్ల తానయి ఆమాట అర్థంకాలేదు.

“మళ్ళీ ఒకడిని మధ్యని, పానకంలో పుడకలాగ” అని శశి తమ్ముడి మీద విసుక్కుంది.

“అలా విసుక్కుంటే ఏం లాభం? బాడి వళ్ళకి నమాధానం చెప్పుముందు.” అని ఎగనందోశాడు మూర్యం బాబయ్య!

“చంపడం అంటే చంపడమే” అంది శశి.

“ప్రాణం పోవడం అన్నమాట” నిమ్మి వివరించింది.

“ప్రాణం అంటే?”—మూర్యం వదలి పెట్ట లేదు.

“ప్రాణం అంటే అదొక రకం గాలి. అది ఉంటే బలికి ఉంటారు. అదిపైకి రోతే చచ్చిపోతారు” అని నిమ్మి తనకు తెలిసినంతలో నమాధానం ఇచ్చింది.

“ప్రాణం ఉన్నవాటికి లేనివాటికి తేడాఏమిటో?”—మూర్యం బాబయ్య వేసే ప్రశ్నలకు ఆ పిల్లలు తికమక పడిపోతూ ఉంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు అవి అర్థం లేని చొప్ప దంటు ప్రశ్నలలాగ కనబడ తాయి. ఏదో చమత్కారం లేనిదే బాబయ్య ఇలా ప్రశ్నలు వేయడని ఆపిల్లకు బాగా తెలుసు.

“ఓన్! ఈ ప్రశ్నే నమాధానం చెప్ప లేనా? ప్రాణంఉన్నవి కదులుతాయి, గాలి పీలుసాయి, తిండి తింటాయి మన పిల్లి పిల్లలలాగా— ప్రాణంలేని రాళ్ళూరప్పలా అవని చెయ్యలేవు. అదీ తేడా!”

“అగాగు. అయితే కదులుతూ గాలి పీలుస్తూ తిండితినేది ఏదయినా సరే దానికి ప్రాణం ఉన్నట్లేనా?”

మూర్యంబాబయ్య ప్రశ్నకు “అ!” అని దృఢంగా నమాధానమిచ్చిందినిమ్మి.

“అయితే మోటారుకారు కదులుతుంది పెట్రోలు దానికి తిండి. గాలిలేనిదే దాని ఇంజను కూడా పనిచెయ్యదు. ఒకవేపు మంచి గాలిపీల్చుకుని, వెనుకనున్న గొట్టంలో నుంచి పనికిరాని గాలిని విడిచిపెట్టేస్తుంది. మరికారుకు ప్రాణం ఉన్నట్లేనా?”

నిమ్మికి మాటతోచలేదు. కారుకి ప్రాణం లేదని నమ్మకమేగాని, ఈసవాళ్ళను ఎదుర్కోవడం ఎలాగ? అంతలో చటుక్కున నమాధానం తోచింది.

“పిల్లికి చెవులు వున్నాయి. వింటుంది. కళ్ళున్నాయి చూస్తుంది. వోరుంది అరు, స్తుంది. ప్రాణంలేనివి ఈసనులు చెయ్య లేవు.”—ఇప్పుడేమంటావు అన్నట్లు బాబయ్యకేసి టాకాయించి చూచింది నిమ్మి.

మూర్యం కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. “టెలిఫోను వింటుంది, మాట్లాడుతుంది కేమేరా మనకంటేకన్నా బాగా చూస్తుంది. మరి పీటికీకూడా ప్రాణం ఉందంటావా?”

నిమ్మి నిర్విణ్ణ అయి పోయింది. శశి మనస్సు చురుగ్గా పనిచేసింది.

“మనం ఆలోచించగలం. లెక్కలు చెయ్యగలం. రకరకాల సంగతులుజ్ఞాపకం పెట్టుకోగలం. ఇది మంచిది ఇది చెడ్డదీ అని తర్కించగలం. ప్రాణంలేనివి ఈసనులు చెయ్యలేవు. అదీతేడా!” ఇక తన నమాధానానికి తిరుగులేదన్నట్లు చూచింది శశి.

“మరీ అంతదృఢంగా చెప్పియ్యకు. మళ్ళీ చెప్పినవనులన్నీ చేయగలయంతాలు ఉన్నాయి! మనరేడియోలోపలి గాజు బుడ్లు చూశారుకదూ, అటువంటి వేల కొద్దీ ఉవయోగించి ఈయంతాలను తయారు చేశారు. అవిసెకనుకీ పది లక్షల కూడికలు, తీసి వేతలు చేయగలవు. పెద పెద గజిత కాప్లెట్లు విశ్లేషణ పడి తలవల కుండా చేసినా తెగనిచిక్కు

లెక్కలను ఈయం తాలు చిటికెల మీద చేసెయ్యగలవు. ఒకభాషలో ఉన్న పున కాన్ఫి మరోభాషలోకి అనువాదం చెయ్యగలవు. ఎన్నెన్నో విషయాలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోగలవు. చదరంగం అడి తంగిరాల సంకరపును కూడా ఓడించెయ్య గలవు. ఆటలో ఈవెత్తువేస్తే మంచిదా, అవెత్తువేస్తే మంచిదా అని ఆలోచించి, తర్కించి, ఒకనిర్ణయానికి రాగలవు. ఆజ్ఞలు జారీ చెయ్యగలవు. మనిషిలేకుండా విమానాలను నడుపగలవు.....”

“అమ్మ బాబోయ్!”

“వాటికి ప్రాణంలేదు. అయితే, మరి ప్రాణంఉన్నవాటికేలేనివాటికి భేదంఏమిటో?” తమకు తెలియదని ఒప్పుకున్నారు పిల్లలు. అచిఅచి మాట్లాడేడు మూర్యం.

“ఇదివారా జటిలమైన నమస్య. పిల్లికి ప్రాణం ఉన్నదనీ, రాలిలో ప్రాణం లేదనీ మలభంగా చెప్పగలుగుతున్నాం. కాని కొన్ని జీవాలను పరిశీలించినాస్తే అసలు అవి జీవాలేనా అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. ఆరకం జీవాలను గురించి మరోమాట చెప్పాను. జీవులన్నింటికీ సర్వసాధారణమైన ధర్మాలు కొన్నిఉన్నాయి. వాటిలో అతిముఖ్యమైనవి— పెరుగుదల, సంతానోత్పత్తి. ఈరెండుముఖ్యధర్మాలూ ఉన్నవి ప్రాణులనీ, లేనివి అప్రాణులనీ విర్య చించవచ్చు. మోటారుకారు తనలాంటిదే మరోకారును తయారు చేయలేడు. టెలిఫోను మొదలు చేసిన దానికన్నా పెద్దదై పోదు.పాతకాలపు అపరాధ పరిశోధక నవలలలో కథాంతంలో “హంతకుని ప్రాణవాయువులు అవంతవాయువులలో కలిసిపోయినవి” అని ఉండటం మామూలు. నవ్యానులకు కపాలం పగిలి అందులో నుంచి ప్రాణాలు పోయాయని ఒకనమ్మిక. ఖర్మంచాలక మరణించే సన్యాసికి 61 వ పేజీ చూడండి

తెలుగు చిత్రాల్లో ప్రమాణాలు పతనం: అక్కినేని!

“గ్రీత 5 ఏండ్లుగా విడుదలవుతున్న తెలుగు చిత్రాల స్థాయి తగ్గిపోతున్నది. ఉత్తమ కళలు తక్కువ గావటం, ప్రేక్షకాభిరుచులు మారటం వగైరా కారణాలు కావచ్చని “సటస్మామాట్ శ్రీ అక్కినేని వాగ్ శ్వరరావు మే నెం 13 వ తేదీ బండరులో చెప్పారు.

మంచి కథలు యిస్తే తానే చిత్రనిర్మాణానికి పూనుకోగలనని అన్నారు.

వరుసగా 23 ఏండ్లు చిత్రసీమలో ముఖ్య పాత్రలు ధరిస్తూ నేటికీ పెండ్లి కుమారుని పాత్ర ధరించటమంటే కొంత విరక్తి కలుగుతున్నదని చెప్పారు. దక్షిణ భారత దేశంలో ఇన్ని ఏండ్లు ప్రధాన పాత్ర ధరించుతూ ఉన్నది తా నొక్కడనే అన్నారు వారు. యింకా వారి అభిప్రాయాలు యిలా ఉన్నాయి.

“పైదరాబాద్ లో ఫిలిం వర్క్ శుభ్రం అచిరకాలంలోనే అభివృద్ధి అయి అఖిల భారత దేశంలో 5 వ స్థానాన్ని పొందుతుం దనేందుకు నడచాంలేదు”

ఇంతకాలం ఫిలిం వర్క్ శుభ్రం ఉన్న మీ ఆరోగ్యం బాగా ఉండటానికి కారణ మేమనగా “నేను ఆరోగ్యం కాపాడుకోవటంలో కొన్ని పిచ్చి అలవాట్లు వాకు ఉన్నాయి. అందుచేతనే 1942 నుండి తల కొప్పి, జ్వరం అంటే ఎలా ఉంటుందో రాకు తెలియదు. అయితే మా క్రిమిని తల కొప్పి అంటే ఎలా ఉంటుందని నేనే అడుగు కుంటాను.”

“1952లో పిల్సన వెల్లిసప్పుడు వా అభిప్రాయాలను అక్కడివారికి చెప్పింటే తెలుగుభాష వారికి తెలియదు. తమిళం వాకు బాగా రాదు. అందుచేత మనది కాని ఆంగ్లభాషలోనే అక్కడ మాట్లాడాను. ఈ సంఘటనతో విద్య లేకపోవుటచేత ఎంత అపహాస్యం కాగలనో వాకు అర్థమయింది. అప్పటినుండి దీక్షతో ఆంగ్లభాష నభ్యసించటం జరిగింది. సామాన్య పౌరునిగా అకలిపాడ, ధనికుడిగా అజీర్తి బాధ రెండూ

వాకు బాగా తెలుసు.

ఈ విద్యా విషయంలో అప్పటి ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ వి. ఎస్. కృష్ణరావు కలసుకుని వా అభిప్రాయాలను, అనుభవాలను వివరించాను. దానిపై వారు రూ. 18,500లు స్కాలర్ షిప్స్ యివ్వవచ్చని, రూ. 25 వేలు యిచ్చి పెనేటు నభ్యుడుగా కూడా ఉండవచ్చని సలహా యిచ్చారు. అందుకూ నే నంగీకరించి వారి అభివృద్ధిని ప్రోత్సహించాను.

దా నా లు

“దానాల్లో గుర్తు దాశం చేసేదే నరైవ తని నేను అభిప్రాయ పడుతాను. ఫిలిం ప్రపంచంలో 23 సంవత్సరాల్లో నేను సంపాదించిన (బహిరంగంగాను, వరోక్షం గాను) దానిలో మూడవ వంతు దానాలు యిచ్చాను. యూనివర్సిటీ కీచ్ఛినది స్వల్ప మొత్తం అయితే వాపై అభిమానంతో వ్రతకలు వివరీతమైన ప్రచారం చేయటం జరిగింది. ఇప్పుడు నేను ఎక్కడకు వెళ్లినా పాతకాల కావాలనో, యింకేదో కావాలనో వివరిస్త్రాలు యిస్తున్నారు—అందరూ కోరి వట్లు చేయటం సాధ్యపడేదికాదు—అయినా

విద్యకు తోడ్పడటం, సహాయపడటం వా ధర్మంగా గుర్తించుకున్నాను.

“1953నుండి 1965కు ఐదుగురు పిల్లల తండ్రి నయ్యాను. వా పిల్లలు బాగా చదవా లని ఉన్నది. మద్రాసులో తెలుగు బోధన స్థాయి గల పాఠశాలల్లో లేదు. వీరి తెలుగు బోధన విషయం యోచిస్తున్న తరుణంలో శ్రీ రామకృష్ణ ప్రసాద్ మద్రాస్ లోని తమ స్వామియో మూసినేపే హైదరాబాదు వెళ్లాలనే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. అయితే స్వామియో మూసినేపేందుకు కొందరికి యిష్టం లేనందున మరో ప్రసాద్ గారు దానిని నిర్వహించేందుకు తీసు కోవటం జరిగింది 1963 లో.

“పైదరాబాద్ లో చిత్రనిర్మాణం కొంత ఖర్చు (కళాకారులను మద్రాసునుండి పిలి పించుకోవటం వగైరా) తో కూడినదై నందున ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 50వేల రూపాయలు రిజేటుగా చిత్రానికి యిచ్చేందుకు ప్రకటించింది.

“23 ఏండ్లుగా నేషిలలో విసిగిపోయిన నేను 1964 నుండి 1975 వరకు ఏడాదికి నాలుగు చిత్రాలకు మించి నటించరాదనే నిర్ణయించుకున్నాను. కారణం 1962 లో వర్క్ శుభ్రం స్థిరపించుకుని, 1964 లో వ్యాపారరంగంలో ప్రవేశించాలని, వా పిల్లలను తెలుగులో చదివించుకోవాలని. అయితే నన్ను నమ్ముతున్న కొందరు నిర్మాతలు ఫిలిం వర్క్ శుభ్రం గురించి నన్ను ప్రోత్సహించారు. శ్రీ నంజీవరెడ్డి పైదరాబాదులో స్థిరపడు ప్రోత్సహించి యిచ్చారు. పైదరాబాదులో చిత్రనిర్మాణానికి కావలసిన హంగులన్ని ప్రకృతి ప్రసాదించినవి. నవాజ్ మైనవి కూడా. యిక్కడ ఫిలిం వర్క్ శుభ్రం ఏర్పడినట్లయితే తెలుగువారి వెలుగు, శక్తి సామర్థ్యాలు వెల్లడించే అవకాశాలుంటాయి. అందుచేత యీ రంగంలో వాకున్న 23 సం. అనుభవంతో ఒక ప్రత్యాధిక తయారుచేసి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి అందజేశాను.

“ఫీలింగ్ వర్క్ శుభ్రంగా యూనియన్ గవర్నమెంటుకు 19 కోట్లు, ఇంకా ఇతర తా కలిసి మొత్తం 40 కోట్లు అదాయము వస్తుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చిత్రానికి 10 లక్షల రూ. వంతున ఏడాదికి 35 చిత్రాలకు 35 కోట్లు ఖర్చు కావటం జరుగుతున్నదని, అదాయం విషయంలో వదిలించి పెద్దతారలుంటే 60 లక్షల రూపాయలు. అలాగే యితర అదాయాలు, విన్‌దంవస్తు వగైరా అన్ని వా ప్రభావితం చేసినందున.

“మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దీనిని గుర్తించి, చిత్రనిర్మాణానికి రూ. 50 వేలు రిజేటు యిచ్చి ప్రోత్సహించుతున్నది. రూ. 75 వేలతో ఆరు మాసాలలో చిత్రనిర్మాణం లాభకరం, రిజేటు యివ్వటం, వర్క్ శుభ్రంగా ప్రోత్సహించటమే గాని వేరేమీ కాదు.

“మన దానిని దానివారికి ఆంధ్రాభివృద్ధి కమిషన్ రేటునుకోవటం పాతపాటు. అందుకు వారిని విమర్శించటం కూడా సులభమే. ఉన్న వూరు, యిల్లు వదిలి రావటంలో అనేక కారణాలుంటాయి. నేను మద్రాసు నుండి వస్తుంటే కొంత బాధపడ్డాను, ఇక వాక్రిమిటి బాధన మరలించేందుకు ఎంతో శ్రమపడాల్సి వచ్చింది. అదేవిధంగా మద్రాస్ నుండి రానంతమాత్రంలో వారికి ఆంధ్రాభివృద్ధి కమిషన్ రేటునుకోరాదు.

“మనం మంచి మనస్సుతో ఉంటే ఆదర్శ వీరు కూడా మనతోనే ఉంటుందనేది వా సమ్మతం.

“మానవసేవ మాధవసేవ అని వా అభిప్రాయం.

“నేను నాస్తికుణ్ణి కాదు, అయితే వూర్తిగా అస్తికుణ్ణి కూడా కాదు, అంత మాత్రాన డి. ఎం. కె. గాని, కమ్యూనిస్టులకు గాని చెందినవాణ్ణి కాదు. సిపిఐని కాంగ్రెసువాదిని, యింకా చెప్పాలంటే హ్యూమనిస్టుని.

“పైదరాబాదులో తెలుగు వర్క్ శుభ్రంగా మంచి భవిష్యత్తు ఉన్నది. అచిరకాలంలోనే భారతదేశంలో యిది జడన స్థానం పొందుతుందనేది నా దృఢ విశ్వాసం.”

‘భక్త పోతన’లో పద్మిని

సినిమా

50 వేలు రూ. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యివ్వటం గురించి మళ్ళీ వివరిస్తూ నిర్మాణానికి 75 వేలు ఖర్చు చేస్తున్నప్పుడు సెట్టుకు రూ. 30 వేలు, దానిపై అనుకంపన, ఫీలింగ్స్ అమ్మకం వస్తూ, అదాయమునన్నులో రాష్ట్రం వాటా కలిపితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి రూ. 50 వేలకు మించే అదాయం ఉంటుందని, అందుచేతనే వారు 50 వేలు రిజేటు యిస్తామని ప్రకటించారని చెప్పారు.

ఆయన త్వరలో సా పీంచబోవు లెక్క

‘చిలకా—గోరింక’లో కృష్ణకుమారి

వైయస్ వర్క్ శుభ్రంగా 360 మంది. కనిపించారు. ఆమెరికా మిత్రులు ఆటో మేటిక్ యంత్రాలను ఆ వర్క్ శుభ్రంగా ఏర్పాటుకు సలహా యిచ్చారు. అయితే అది వారికియివ్వలేదు. ఈ యంత్రాలుంటే 360 మందిలో 15 మందికి మాత్రమే వదిలించుంది. మన దేశంలో 70 శాతం శ్రామిక ప్రజాసేవ ఉన్నారని — ఇది గుర్తించి శ్రామిక వర్గానికి వదిలించడంవల్ల.

“సినిమాలకుముందు నాటకాల్లో స్త్రీ ప్రాతల ధరించేవాడిని. మేము అయిదుగురు అన్నదమ్ములం, నేను ఆఖరువాణ్ణి కావటం, మా అమ్మకు అడవిల్లలు లేనందున వన్ను స్త్రీ ప్రాతల ధరించేందుకు ప్రోత్సహించి, ఆ వేషంలోని ఫోటోలో మా అమ్మ ఎంతో ఆనందించేది సినిమా రంగంలో ప్రవేశించటానికి కూడా మా తల్లి ప్రోత్సహించి ఎంతో ఉప్పది.

“ఈనాటికైనా నేను స్త్రీ ప్రాత ధరిస్తే, అడవాళ్ళ కంటే బాగా పటించగలమని భీమా వా కుప్పది.

“నేను మాటలగులకు వెళ్ళేటప్పుడు వాకు కావలసినవన్నీ, ఆఖరుకు మజ్జిగ, మంచినీటితో నూ నేనే తీసుకువెళ్ళాను, ఈవిధంగా ఇంకా మరలించారు కూడా తెచ్చుకోవటం జరుగుతున్నది. అంటే నిర్మాతలు నరసరా చేయరని కాదు, అవిధంగా అలవాటయ్యాం.

“ప్రజలు అవదల్లే ఉన్నా, దేశానికి వివత్త సంభవించినా, మేము ఎప్పుడూ బాధ్యత విడిచిపెట్టలేదు — ఇకముందు కూడా మా శక్త్యనుసారం కలాకారుల రంగంలోకి ముందుకు వచ్చి పనిచేయగలం—యిదే మా అభిమానం కూడా.”

[మేనెం 13 వ తేదీ శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ఇంద్రులో వివిధ సభల్లో చేసిన ప్రసంగాలలోని భాగాన్ని చేర్చి వ్యాసం రూపంగా శ్రీ పి. రామలింగయ్య సంపాదించి అది ప్రకటిస్తున్నాము ●]

ప ద్ధి ని

అందమైన ముఖవర్చస్సునకు
ఎక్కువకాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రేమి R

టాల్కమ్ పౌడరు